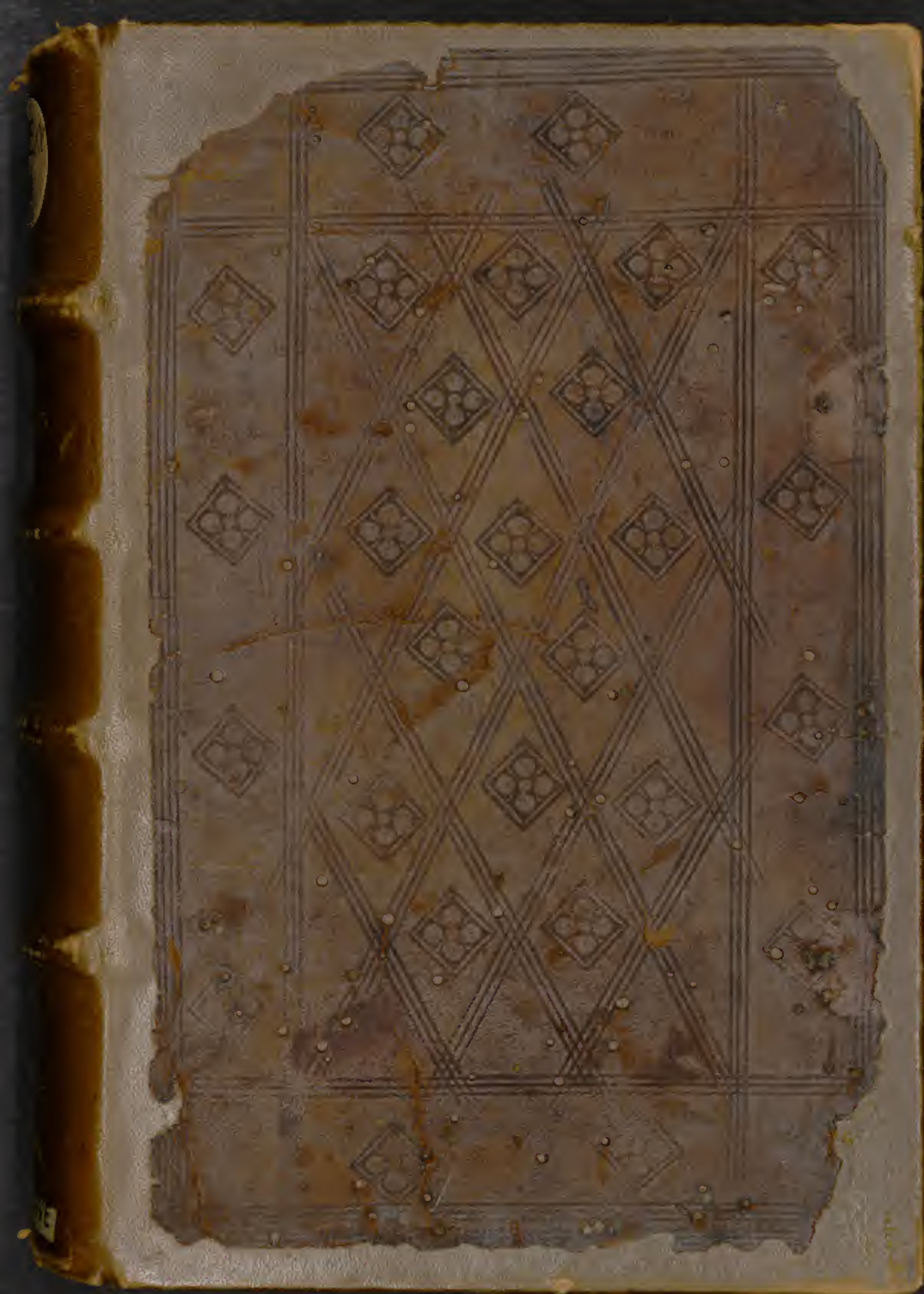
RECVEIL

[illegible]

[illegible]

catalogue [illegible]

n° 1062, 106[illegible], 1064 1077 [illegible]

Recueil

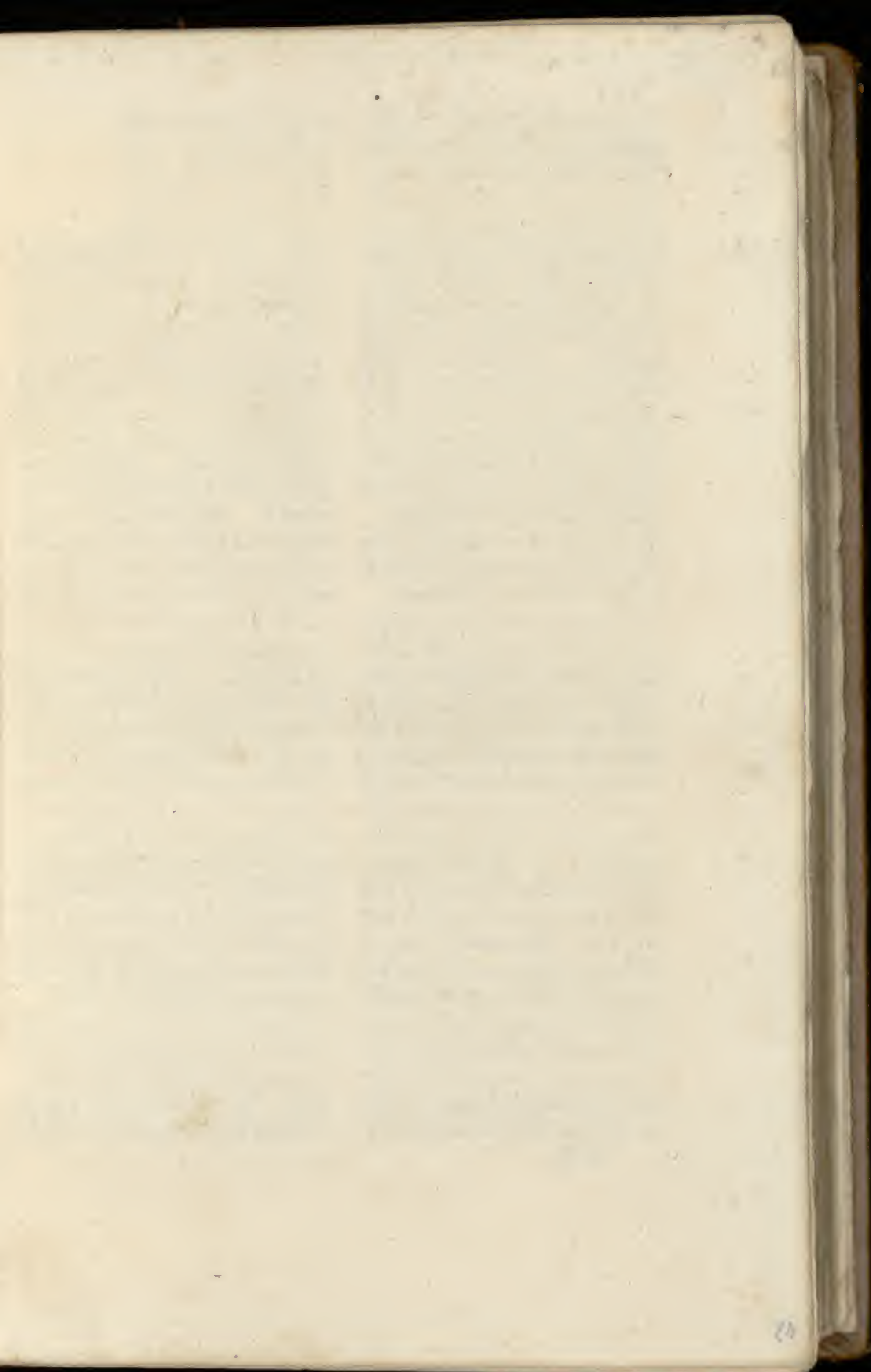
1° Petrus de Alliaco (Pierre d'Ailly)
Destructiones modorum significandi &c
conceptus
insolubilia (ab eodem)
Parisius per Durandum gerlier
librarium
(manque le 1er f.)

2° Tractatus consequentiarum
Magistri Martini Magistri
1489
voir (XV) E 79[2]

3° Joh. Buridanus. Sophismata
(fin du XV s) voir (XV) E 79[3]

4° Tractatus de arte obligandi
(Petr. de Alliaco) 1489

5° Sophismata mag. alberti de Saxonia
1489

Irca tractatū ꝯsequētiarū magistri Martini queritᷣ p°. Vtrū diffinitio cōsequētie sit bona in qua dr ꝙ ꝯña ē orō hñs añs ⁊ ꝯñs ⁊ notā illatiōis. Et arguitᷣ Primo sic ꝙ nō. Hec ē ꝯña si nullus peccaret nullus puniretᷣ: et tñ non h3 añs. cum lʒ nullus peccaret non sit ꝓpō. igitur. Silr argueretᷣ de ista. legitᷣ ergo agitᷣ. i ꝙ nō ē añs nec ꝯñs cū agitᷣ ⁊ legitᷣ sint dcōnes simplices. Scđo sic. Hec ē ꝯña sole lucēte dies ē. et tñ nlla h3 notā illatiōis. igitᷣ Tertio sic. Hec orō sor. ē hō g° sor. ē alb⁹ h3 añs ⁊ ꝯñs ⁊ notā illationis. ⁊ tñ nō est ꝯña. igitᷣ. añs p3. qa ista sor ē hō añcedit isti sor ē aīal. ⁊ ista sor ē albus ē ꝯñs ad istā sor h3 albedinē igitᷣ. Quarto sic Ista ē ꝯña de⁹ ē g° sorᷣ currit ⁊ tñ ñ h3 añs nec ꝯñs. qa scđa ps nō seqᷣ ad p̄mā. igitᷣ. Maior p3 qa p̄dcā orō nō ē cathegorica nec ypothetica. g° ē ꝯña. Itē ē mala ꝯsequētia g° ē ꝯña. Itē igitᷣ talis male rñderetᷣ nego ꝯñam si ꝯña mala nō eēt ꝯña. Quinto sic Ista orō nō deus ē g° aliqd ē. h3 añs et ꝯñs et notā illatiōis. ⁊ tñ nō ē ꝯña cū p̄dicat ꝯñe ncce igitᷣ

Sexto sic. Silogismus circularis ē bona ꝯña. ⁊ tñ ñ h3 añs et ꝯñs tāq̄ ptes p̄ncipales sui cum habeat duos sillos integros tāq̄ ptes principales sui igitᷣ Septio sic. Si a equaleret p nouā iꝯpositionē huic ꝯñe sor currit ergo hō currit. a debēt eē ꝯña: qa equalēt ꝯñe in signdo: ⁊ sibi correnderet mētalis ꝯña: ⁊ tñ nō haberet añs ⁊ ꝯñs et notā illatōis igitᷣ. Itē q̄lib3 cālis ē ꝯña ⁊ tñ ñ h3 notā illatiōis igitᷣ. Itē sills ñ h3 añs qa si habēt añs lʒ eēt aggregatū ex duab⁹ p̄missis qđ ē falsū cū sint icōiūcte Octauo sic. Ly ergo non ē nota illatiōis cū sit purū sincathegreūa. g° nō oīs ꝯña h3 notā illatiōis Nono sic. Oīs illatio ē ꝯña s3 nō apparet quā ꝯñam ly g° fcet. igitur

Decīo sic. Hec diffini°cōueīt ꝓpōi ꝯditiōali: ⁊ tñ ipa nō cōitᷣ drᷣ ꝯña: s3 solū equalē ꝯñe. igitᷣ.

Vndecio. Hec diffini°est nugatoria igitᷣ. añs p3. qa añs ⁊ ꝯñs diffiniūtᷣ p hūc t'im ꝯña g° nugatorie ꝯña diffinitᷣ p añs et ꝯñs. Itē hic diffinitᷣ ꝯña p sibi equalēs. s. illationis. Et cōfirmatᷣ sic. qa nesciēs diffitiōes añt ⁊ ꝯñtis nescit diffitionē ꝯñe. et nesciēs diffitionē ꝯñe nescit diffinitōes añt et ꝯñtis. g° añq̄ cognosceretᷣ ꝯña p̄cognoscētᷣ ꝯña Duode° Hec ē ꝯña nll⁹ hō currit nisi animal currit: et tñ nō h3 añs ⁊ ꝯñs et notā illatiōis igitᷣ In oppositū arguitᷣ p actores ꝯñaꝝ. Ad q̄stionē rñdeo ꝙ diffini°sicut iacet nō ē bona vt p3 p multas instātias añ oppositū. Ideo sic exponitᷣ. Cōsequētia ē orō hñs vocalitᷣ vel mētalr añs et ꝯñs ⁊ notā illatiōis eiusđ ꝯñt ex eođ an

tecedēte illatiue tētā et ipsa cō iūgētē tāq̄ ptes principales sui.

ADRATIONES. AD primā cōcedit maior ꝛ negatur minor. L3 enī illō ans si nullus peccaret nō sit ppō. ē tñ pportio nabile ppō. Aliī ōr negādo ꝙ sit ꝯña. Et si pbet̄ qa ē cōditionalꝰa ḡ ē ꝯña. Rñdet̄ negādo ꝯñam. qa nō oīs cōditionalꝰa ē neccīa vt puta illa in q̄ cōiunctio pure cōiūctionalr̄ tenet̄. vt si facultas mihi adesset libēt̄ studeré. Nec illa in qua tenet̄ pmissiue. vt si veneris ad me dabo tibi equū. Sed solū illa cōditionalis est ꝯña in qua cōiūcº tenet̄ illatiue. Ad cōfirātionē negatur minor. et ad pbationē ōr ꝙ lic3 legit̄ sit dictio simplex sibi tamē corrñdet mētal̄ cōceptꝰ cōplexꝰ Si aūt aliqs dicēt corrñdet ꝯceptus mētalꝰbal̄ ipsonal̄ pportionabilr̄ sicꝰbis psonalibꝰ tūc dicēdū eēt ꝙ nō eēt ꝯña nec significaretꝰe vel false Ad scōam ōr ꝙ illa h3 mētalr̄ notā illationis. Ad tertiā ōr ꝙ illa non h3 notā illatiōis eiusdē ꝯñt ex eodē añcedēte. Ad q̄rtā negat̄ maior: et negat̄ ꝙ nō sit ipothetica. et cū ōr ꝙ nō ē alicꝰspeciei. ōr ꝙ pōtvocari ppō ipothetica assertiua. Vltra ōr ꝙ nō sequit̄ ē mala ꝯña ḡ est ꝯña. qa ly mala ē deīmiaº distrahēs. Ad cōfirātionē negat̄ ꝯña. qa sic rñdētes nō intendūt dicē ꝙ ibi sit aliq̄ ꝯña q̄ nō sit bona. Sed volūt dicē ꝙ illa oro non est ꝯña q̄ tñ apparet eē ꝯña. Ad q̄ntā ōr ꝙ in illa nō deꝰē ꝛc. vel illa negatio nō tenet̄ infinitāt̄ ꝛ sic ōr ꝙ ē ꝯña: et h3 ans et ꝯñs ꝛ notā illatiōis illatiue tētā: nec ꝯdicit ꝯñe. vel ly nō tenet̄ negāt̄ et sic illa nō h3 notā illatiōis illatiue tētā. Ad sextā negat̄ minor qa l3 ad sillm̄ circularē reqrant̄ duo sillī tñ vnus eorū vocat̄ circularis sc3 ille ex cuiꝰꝯclōne et cōuersa vniꝰ pmisse īfert̄ opposi tū alteriꝰ. Ad septimā cōcedit̄ maior: ꝛ ad minorē negat̄ ꝙ nō eēt oro. Dr̄ vlteriꝰ ꝙ hr̄e ans ꝛ ꝯñs mētalr̄. Ad hoc enī ꝙ aliqua vox sit oro sufficit ꝙ cōplexe sēt ꝛ ꝙ equaleat ī sig̃ndo cōceptui cōplexo. Ad octauā ōr negādo minorē qa coniūctio q̄ est nota cāl̄itatꝫ etiā ē nota illatiōis. Ad nonā ōr ꝙ sillꝰs nō ē ꝯña nisi pmisse cōiūgant̄ p coniūctionē copulatiuā. Ad decimā cōcedit̄ ans et negatur ꝯña. qa l3 non sēt illationē: ex eo ꝙ est purū sincathegreūa: tñ qm̄ illatiue sig̃t sic signūvr̄e non sig̃tvr̄e s3 qm̄vl̄it̄. Ad vndecimā sir̄r ōr ꝙ nec ꝯñam nec illationē ppe sig̃t s3 magis illatiue

Ad duodecimā ōr ꝙ l3 cōditional̄ nō sit ꝯña assertia sui añcedētꝫ siue rational̄vel cālis: est tñ ꝯña q̄ ex añcedēte infert̄ ꝯñs

Ad. xiii. negat̄ ans. et ad pbationē ōr vnoº negādo ans. nā ans ꝛ ꝯñs bñ diffiniūt̄ sine l̄r tīo

ꝯña vł aliť ðr qð nõ ē icõuēiēs i relatiuis mutuo se differre Ad ꝑmā cõfirātiõē3 ðr qð ly illatio nis nõ equalet huic gło ꝭm qð ē gtūs hꝰsubstāti ꝯña. s3 magis il li głó ꝭm qð ē gtūs hꝰvocis ꝯña adiectiue accepte: vel huic adūº illatiue. Ad aliā cõfirātiõē3 ðr sicut ad ꝓbatõē3 ꝑncipalē. xii. rõ nis dcm̄ ē. Ad aliam ðr qð illa mētalr h3 aňs ⁊ ꝯňs ⁊ notā illa tiõis. nā equal3 huic si nllū aial currit nullus hõ currit

Verif scðo vtꝝ mala ꝯña
q sit coña. Et arguiť pº qð sic

Mala coña h3 ans ⁊ coňs et notā illatõis g̊ ē coña Scðo sic. malꝰhõ ē hõ: g̊ mala coña ē coña Terºsic. Propõ fła ē ꝓpõ g̊ mala coña ē coña. Quarto sic. Oīs argumētaº ē coña mala coña ē argumētaº: g̊ mala coña ē coña. mior p3 qa mala coña ē ꝓcessꝰrõcinatiuꝰg̊ ē argumētaº Cõfirāť. argumētaº diuidiť i de mõstratiꝰ dialeticā ⁊ sophisticā s3 sophistica argumētaº ē mala argumētaº g̊ mala arguº ē argº.

Quito sic. oīs fła cõditõał ē mala ꝯña s3 oīs fła cõditiõał ē cõditiõał et oīs cõditiõał ē ꝯña g̊ mala ꝯña ē coña. ꝙ fła cõditi onał sit cõditiõał p3. qa est ꝓpõ ipothethica ⁊ nõ altiꝰ spēi a cõdi tiõali g̊ ē cõditiõał. Sexto sic si nõ seqť ꝙ isti ťi ꝯña ⁊ bõa ꝯña cõuerterēť: s3 h̄ ē fłm igiť. Mi nor p3 qa si nõ cõuerterēť tē di cēdo ð aliq̄ mala ꝯña ꝙ eēt ma la coña diceť ꝙ esset mala bõa coña qð ē absurdū Septimo si mala coña nõ eēt coña: h̄ iõ eēt qa in ea nõ eēt debita habitudo seq̄le ꝯnt̄ ex aňte. s3 h̄ ē fłm: cū tał habitudo ꝑncipalr causetur ab intellectu iferēte vnū ex alio

Octauo sic. Coña vt nūc ē ma la ꝯña ⁊ tñ ꝯña vt nūc ē aliqñ cõ seq̄ntia qa nūc. qa si nūq̄ sit ꝯña nõ ē ꝯña nūc g̊ neq̄ ē ꝯña vt nč: g̊ mala ē ꝯña IN OPPOSI tū. Mala coña nõ ē arguꝰg̊ ne q̄ coña. aňs p3. qa non h3 ncciā illationē ꝯnt̄ ex aňte qð ad oēm argumētatõē3 reqriť igiť. Se cūdo sic. hõ pictꝰnõ ē hõ g̊ mła ꝯña nõ ē coña. coña p3. qa sic pi ctū distrahit de rõe hoīs ita ⁊ ly malū de rõe ꝯñe. Tertio sic. Nulla mala coña h3 aňs et ꝯňs illiꝰ aňt̄ g̊ nulla tał est coña. cõ seq̄ntia t3 p diffinitiõē3 cõseq̄n tie. Quarto sic. Oīs coña est bona g̊ mala coña non est coña p3 aňs. qa sic oīs homo ē viuus: ita oīs coña est bona. qa in vtra ꝙ analogū p se positū stat ꝓ suo famosiori sig̃to. Quito sic. ta lia sūt subiecta q̄lia ꝑmittūť ab coꝝ ꝑtis g̊ in ista oīs coña ē bo na coña restringiť ad stādum ꝓ bonis ꝯñtiis. Sexto sic. ꝓposi ta aliq̄ mala coña coīť negať in tēdendo ꝙ ipsa nõ sit coña.

PRO SOLVTIONE. Ad q stionē ē aduertēð q̄sq̄ eē dicen tes ꝙ iste ťiꝰcoña analogice sig̃t coñam bonā ⁊ coñam malā per

prius aũt ꝯñam bonã et ꝑ poste rius ꝯñam malã ꝓpt̃ aliq̃lẽ ꝯue nientiã cũ bona ꝯña in mõ iferendi vnã ꝓpõez ex alia: et quia analogũ ꝑ se positũ stat pro suo famosiori sig̃to iõ dicũt istã de rigore sermonis esse cõcedẽdã: Oĩs ꝯña est bona. qa cõseq̃ntia ĩ sbc̃o solũ ꝓ bonis ꝯñtiis suppo nit. Dicũt vlteri⁹ ꝙ nũq̃ iste t̃ius ꝯña ꝑ se sũpt⁹ põt v̾e ꝑdicari ð h̃ cõplexo ꝯña mala ſʒ bene cum additiõe hui⁹ dictõis q̃ est mala vt dicim⁹ mala ꝯña ẽ mala ꝯña sicut hõ pictus ẽ hõ pict⁹ ⁊ sic de aliis. Alii dicũt ꝙ h̃ nomẽ ꝯña sig̃t oẽm orõez ipotheticã q̃ seq̃ lã vnius ꝓpõis ex alt̃a siue v̾e siue false denotat. Vñ ab oĩb⁹ ꝓpõibus seq̃lã vni⁹ ꝓpõis ex alt̃a significãtib⁹ abstrahit̃ vnus ꝯceptus cõis repñtãtiu⁹ oĩm orõnũ qui hui⁹modi seq̃lã siue v̾e siue false sig̃t et illi ꝯceptui subordinat̃ in sig̃ndo hec vox ꝯña sic ab oĩb⁹ orõĩb⁹ aliq̃lit̃ esse vel nõ eẽ sig̃ntib⁹ siue v̾e siue false abstrahit̃ vnus cõcept⁹ cõis cui subordinat̃ hec vox ꝓpõ iõ hoc nomẽ ꝓpõ sig̃t tam ꝓpões veras q̃ falsas. et q̃a vtraq; istarũ opinionũ est ꝓbabil̃ nec rões hinc inde ad ducte videt̃ demõstratiẽ concludere iõ r̃ndebit̃ ad vtrasq; rões. Et ꝑmo ad rões ante oppositũ.

Ad ꝑmã ðr ꝙ mala ꝯña nõ hʒ notã illatiõis ꝯñtis illi⁹ añtis q̃a ꝯñs ei⁹ nõ est ꝯñs ad añs ĩ ea positũ ꝙ tñ req̃rit̃ ad hoc ꝙ aliq̃ orõ sit ꝯña. Ad scðam negat̃ ꝯña. q̃a hõ ꝑ⁹sig̃t oẽm hoĩem: siue ille bon⁹ siue mal⁹: ſʒ ꝯña ꝑ⁹ et ꝑncipal̃r solũ sig̃t orões in q̃bus ꝯñs debite infert̃ ex ante.

Ad. iii. ðr sil̃r Ad q̃rtã negat̃ mior: et ad ꝓbatiõez ðr ꝙ ñ oĩs ꝓcessus rõcinatiu⁹ ẽ ꝯña Ad cõfirmatiõez ðr ꝙ illa diũo nõ est diuisio vniuoci in sua vniuocata ſʒ diũo analogi in sua ana logata. iõ nõ opʒ diuisũ v̾e ꝑdicari de mẽbris diuidẽtib⁹ vt hõ diuidit̃ in viuũ et pictũ: ⁊ tñ nõ v̾ificat̃ de picto. hec eñi ẽ falsa: oĩs hõ pict⁹ est hõ Ad quintã negat̃ minor. ðr eñi ꝙ t̃ła cõditional̃ nõ est cõditiõal̃ ꝓp̃e dicta Alit̃ ðr ⁊ meli⁹ ꝙ nõ oĩs cõditional̃ ẽ ꝯña: ſʒ solũ cõditional̃ v̾a

Ad vi. cõcedit̃ maior ⁊ negat̃ mior: et ad ꝓbatiõez negat̃ ꝯña. q̃a q̃ñ de aliq̃ orõe ðr ꝙ ẽ mala ꝯña nõ ðr de ea ꝙ sit ꝯña: ſʒ cũ det̃miatiõe distrahẽte iõ non p̃t supponẽ ꝓ bona ꝯña ꝓpt̃ alienatiõez fcãm ꝑ illð additũ. Ad vii. negat̃ mior ⁊ ad ꝓba. negat̃ ꝙ causet̃ ꝑncipal̃r ab itellc̃u nõ ei cãt̃ illa hitudo q̃a ĩtellect⁹ cõiũgit añs cũ ꝯñte. ſʒ q̃a ẽ ĩpossibile ita esse sic sig̃t̃ ꝑ añs q̃n ita sit sicut sig̃t̃ ꝑ ꝯñs Ad octauã negat̃ mior nec vocat̃ ꝯña vt nũc q̃a nũc sit bona ꝯña ſʒ quia aliq̃ suppõe stãte añs nõ põt esse verũ siue ꝯñte. Ad RATIOnes post oppositũ. Ad ꝑmã negat̃ añs: et ad ꝓbatiõez cõcedit̃

maior ꝫ negaꝛ mior. qa argum̄tatio ſigt oē illud qđ hꝫ illatōeꝫ conſeq̄ntis ex añte Ad ſcđaꝫ negaꝛ coña: et ad ꝓbatiōeꝫ negatur aſſūptū. qa coña eq̄liꝛ ſignificat oém orōeꝫ ſigntē illationē vni⁹ ex alr̄o. Ad tertiā negaꝛ coña. nec reqriꝛ ad conſeq̄ntiaꝫ ꝙ habeat illationē conſequētis ex ſuo añte. ſꝫ ſufficit ꝙ fcet ſequelā ꝯñtis ex añte ſiue vere ſiue falſe. Ad q̄rtā negaꝛ maiorꝛ ad ꝓbatiōeꝫ negaꝛ aſſūptū qa ꝯña nō ē analogū vt ſuppoīt rō ad ꝯñam bonā ꝛ ꝯñam malā

Ad q̄ntā concediꝛ maior in equocis: ſꝫ negaꝛ in vniuocis aliter enī iſta eſſet v̄a hō eſt aſinus Ad vi. đr ꝙ negātes intēdūt cōcedere eā eſſe ꝯñam: ſꝫ non eſſe bonā. ſic negātes ꝓpoſitionē aliquā intendūt concedere eā eſſe ꝓpoſitionē. ſꝫ nō verā. ꝛ inde eſt ꝙ ſi non ſit ꝓpoſitio debent dicē nec nego nec concedo qa nō eſt ꝓpō. Et hec de ſcđa queſtiōe.

q Veriꝛ tertio vtrum diffinitio conſequentie bone ſit bona in qua đr. Bona conſequentia eſt oratio ſic ſe habens ꝙ impoſſibile eſt ſic eſſe ſicut ſignificat añs qn ita ſit ſicut ſignificat conſequens. Et arguitur primo ſic ꝙ non. Hec eſt bona conſequentia ſortes currit ergo homo currit: et tñ̄ poſſibile ē ita eſſe ſicut ſignificaꝛ per antecedens dum non eſt ita ſicut ſignificaꝛ per conſequens. vt poſito ꝙ nūc nullus homo currit: tc̄ nō eſt ita ſicut ſignificaꝛ per conſequens. ꝛ tamen poſſibile ē ita eſſe nunc ſicut ſignificaꝛ p antecedens. igitur. Scđo ſic de oī conſequētia vocali poteſt ita eē ſicut ſignificat antecedens ſꝫ nō eſt ita ſicut ſignificat conſequēs igitur. antecedens patet per nouam ī poſitionē. Tertio ſic bene ſequiꝛ nullus deus eſt g̊ antichriſtus erit qa añs eſt īpoſſibile: et tamē poſſibile eſt ita eē ſic̄ ſignificaꝛ per añs ſine hoc ꝙ ita ſit ſicut ſignificaꝛ per ꝯñs qa iā de facto ita ē ſicut ſignificaꝛ p añs qa quelibet res mūdi alia a deo eſt nullū deū eſſe: ꝛ nō ē ita ſicut ſignificaꝛ per conſequēs qa nihil eſt antichriſtū fore licꝫ aliquid bene erit antichriſt⁹ ſꝫ nūdū eſt. Siľr pōt argui de iſtis cōſeq̄ntiis ſortes eſt ergo āticbriſtus pōt eſſe ſor currit g̊ adā potuit eſſe ſor ē homo ergo chimera nō eſt vel vacuū nō ē Quarto ſic. bene ſequiꝛ homo currit: ergo animal currit: et tamē poſſibile eſt eſſe ita ſicut ſignificaꝛ per añs ſine hoc ꝙ ita ſit ſic̄ ſignificaꝛ p ꝯñs igiꝛ mior pꝫ quia añs pōt eſſe ſine ꝯñte g̊ ita eē ſicut ſigꝛ p añs pōt eſſe abſqꝫ hoc ꝙ ita ſit ſicut ſignificaꝛ per ꝯñs

Quinto ſic ſi nō eēt niſi iſta cōſequētia in mūdo chimera ē: ergo deus eſt neqꝫ eſſet: cū hoc aliq̄ ꝓpoſitio q̄ non eſſet iſta nec pars eius iſta cōſeq̄ntia eēt bōa

q₂ anš est ĩpossibl'e₂ coñs nccĩu et tñ non ĩpos.est eẽ sicut ₂c.igi tur. minor p₃ q₂ hec non ẽ ipos q̃litercũq₃ sigr̃ p añs est ₂ nõ est q̃litercũq₃ sigr̃ p consequs cũ illa ppõ non possit existẽ cũ casu

Sexto si sic seq̃ret̃ ꝙ inductio non eẽt bona coña qõ falsũ ẽ.cũ sit argumẽtationis spẽs.₂ tñ pos ẽ eẽ ita sic sigr̃ p anš:et non esse ita sic sigr̃ p consequs nã posito ꝙ sint tm̃ tres hoĩes.sc₃ sor.plato et cicero hec ẽ bona inductio sor currit plato currit cicẽo cur. g̊ oĩs homo currit:et tamẽ pos. ẽ ꝙ sit ita sicut sig̃t illõ anš abs ꝙ hoc ꝙ ita sit sicut p coñs sigr̃. igit̃. Septio. Multe sũt coñe quarũ anš non sig̃t esse sed non essevel fuissevel forevel posse eẽ et sil'r coñs g̊ diffinitio non ẽ bona. Octauo sic. Non seq̃t̃ oĩs homo est aĩal g̊ sor est aĩal₂ tamen impossibile est ita eẽ sicut sigr̃ p anš absq₃ hoc ꝙ ita sit sic sigr̃ p coñs igit̃. Minor p₃.qa l̃ anš oĩs homo est aĩal sig̃t sortẽ eẽ aĩal g̊ ipos.est ₂c.assũptũ ꝑbat̃.qa hec oĩs homo ẽ aĩal sig̃t oẽm hoĩem eẽ aĩal.s₃ sor ẽ homovt suppoĩt̃ g̊ sig̃t sor.eẽ aĩal Itemvel sig̃t oẽm hoĩem eẽ animalvel nullũ:₂ aliquẽ et aliquẽ non.non nullũ nec aliquẽ sic aliquẽ non g̊ oẽm.Confir̃at̃ qa illa oĩs homo est aĩal sig̃t sor esse aĩalvel saltem sor esse aĩal sig̃t igit̃. Nono sic. Non sequit̃ homo est et asinus est ergo homo est asinus:et tamen ĩpossibile ẽ q̃litercũq₃ sigr̃ ₂c. minor patet. quia sicut p anš p̃cise sig̃t hoĩe₃ esse et asinũ esse:ita p consequs nisi dicat̃ ꝙ consequs sig̃t hoĩe₃ esse asinũ:qõ est falsũ.qa tũc sequeret̃ ꝙ hoĩem esse asinu₃ sig̃t per consequens:s₃ ista estvna affirmatiua cathegorica cui⁹ sbc₃ ꝑ nullo suppoĩt g̊ ipsa est falsa

Decio sic.nõ seq̃t̃ chimẽa nõ ẽ g̊ tu es asin⁹₂ tñ ipos.ẽ sic esse sic sig̃t₂c.igit̃.mior p₃ qa ipos. ẽ ita eẽ sic sigr̃ p anš g̊ ipos.ẽ₂c assũptũ p₃ qa p anš nõ sigr̃ nec sig̃ri potest sine noua impõe aliter esse cum p ipsũ significetur chimerã non esse. Sil'r posset argui de mala conseq̃ntia cui⁹ antecedens sig̃t aliq̃lit̃ non essevel posse esse Vndec⁹ nõ seq̃t̃ aliqd est g̊ aliq̃ ppõ ẽ₂ tñ ipossibl'e ẽ q̃litercũq₃ sigr̃ p añs esse quin ita sit ₂c. minor p₃.qa si ita ẽ sicut p anš sigr̃:tũc añs aliq̃lter sig̃t ergo est ₂ cũ ipsũ sit ppõ sequit̃ ꝙ aliqua ppõ est. Cõfirmatur.quia anš significat aliqd eẽ et se esse sed nõ stat aliquid eẽ: et hanc ppositionem esse nisi aliqua propositio sit igitur. Qõ antecedens significet se esse ꝑbatur omnis cathegorica affir̃atiua sig̃t seipsã esse.sed hec aliqd est ẽ cathegorica affir̃atĩa igit̃. maior p₃ qa oĩs ppõ cathegorica affir̃atĩa sig̃t se eẽ ver₂ g̊ oĩs ppõ sig̃t se eẽ.assũptũ patet.qa oĩs cathegorica affirmatiua sig̃t

suũ subiectũ et p̃dicatũ suppōe re pro eodē vel eisdē g̊ oīs tal' si gnificat suũ subiectũ vel p̃tũ eē g̊ oīs talis sig̃t seipsũ eē. qa impossibile ē ei⁹ subiectũ ⁊ p̃tũ eē: quī ipsa sit. Duodecīo nõ seq tur hec ē vā hō ē asin⁹ g̊ hō ē asinus. qa an̄s ē possibile ⁊ ꝯn̄s impossibile. et tñ īpossibile est ita esse sic̄ sig̃t ⁊c̄. igit̃. minor p₃ qa an̄s sig̃t hoīem esse asinũ sic ꝯn̄s

Decīotertio sic. Nõ seqt̃ nulla ꝓpõ ē g̊ aliq̃ ꝓpõ ē. qa an̄s est possibile g̊ nõ infert suũ p̃dictoriũ ⁊ tñ īpossibile ē ita eē ⁊ sic ꝺ aliis. qa si ē ita sic̄ sig̃t p an̄s an̄cedēs est g̊. ⁊c̄. et si sit aliq̃ ꝓpõ ē igit̃. Sil'r pōt argui de istis. Nulla ꝓpõ est negatiua g̊ aliq̃ ꝓpõ ē negatīa. nulla ꝓpõ ē vl'is g̊ aliq̃ ē vl'is. nulla ꝓpõ ē cathegorica g̊ aliq̃ ꝓpõ ē cathegorica ⁊ sic ꝺ aliis. Decīoquarto sic. Nõ seqt̃ sor. ē g̊ sor ē albus. ⁊ tñ īpossibile est ⁊c̄. igit̃. minor p₃ qa sortē esse albũ sig̃t p an̄s igit̃ assũptũ p₃. qa illꝺ qꝺ est vel pōt eē sor eē albũ sig̃t p an̄s g̊ sortē esse albũ sig̃t p an̄s. ꝯn̄a t₃ ꝓpt̃ ãpliatiõe₃ h⁹ t̃i sig̃t sor esse albũ ãpliat̃ ad possibilia. an̄s p₃ qa sor esse albũ sig̃t p an̄s ⁊ h̊ ē vel pōt eē sor eē albũ g̊ sor ⁊c̄. Decio. v. seqt̃ ꝙ ista posset eē bõa ꝯn̄a sor currit g̊ chimera ē qꝺ f'lm ē cũ nũc nõ sit bona ꝯn̄a. Et ꝓbat̃ ꝯn̄a. qa possibile est ꝙ ista copulatīa sit īpossibil' q̃lit'cũq₃ sig̃t p an̄s ē et nõ ē ita sic̄ sig̃t p ꝯn̄s p nouã scilic₃ īpõnē isti⁹ copulatiue. Decio sexto sic. Eadē ē diffini° ꝯn̄e ⁊ bone ꝯn̄e. qa ꝯn̄a ⁊ bõa ꝯn̄a cõuertũt̃. s₃ p̃dcã diffini° nõ ē diffinitio ꝯn̄e. g̊ neq₃ ē diffini° bone ꝯn̄e. Decīoseptio. Capiat̃ ista hec ꝯn̄a est bona g̊ tu es asinus. demõstrã° istãmet. aut ipsa ē bona aut nõ. Si est bõa tũc cũ an̄s fm ei⁹ totalē sig̃tiõem significet eã esse bonã vt apparet cuilibet adũtenti seqt̃ ꝙ ita est sic̄ p an̄s sig̃t. et tñ nõ ē ita sic̄ p ꝯn̄s significat̃ igit̃. Si dicat̃ ꝙ nõ est bõa g̊ nõ est possibile ipsã esse bonã sine noua īpõne ⁊ p ꝯn̄s īpossibile est esse ita sic̄ sig̃t per an̄s qm̃ ita sit sic̄ sig̃t p ꝯn̄s et tñ ꝯn̄a nõ est bõa. igit̃. Deciooctão sic Ista diffini° cõuēit huic ꝯn̄e a ē verũ g̊ bacul⁹ stat in ãgulo igit̃ an̄s p₃ et suppõit̃ ꝙ ly a significet istãmet ꝯn̄am et null⁹ sit baculus in ãgulo tũc sic. Impossibile est ita esse sic̄ p istã sig̃t a ē verũ quī ista ꝯn̄a sit bõa ⁊ īpossibile est ita eē sic̄ sig̃t p hãc a est verũ quī bacul⁹ sit in ãgulo g̊ ⁊c̄ et tñ ꝯn̄a p̃dcã nõ ē bõa igit̃.

IN OPPOSITVM ARguit̃ p actores logice istã diffinitiõe₃ ꝯn̄e tãq̃ bonã dãtes.

Notãdũ ē ꝙ q̃dã dicũt ꝯn̄a₃ bonã esse illã cui⁹ īpossibile est an̄s esse verũ sine ꝯn̄te. Contra quã opinionē sic arguit̃. Cuiuslibet ꝯn̄e possibile ē an̄s esse verũ sine ꝯn̄te g̊ nulla ꝯn̄a ē bõa an̄s p₃. qa cuiuslibet ꝯn̄e possibile ē

añs eẽverꝫ ꝑñte nõ exñte. ḡ cui⁹ libet ꝑñe bone pos. est añs ⁊c̃. ꝑpter quá rõem qdá supaddunt añte et ꝑñte sil' formatꝭ. Contra tñ sic arguit̃. Si sic seqret̃ ꝙ hec ꝑña esset bona ꝑña. Nulla ꝓpõ est negatiua ḡ aliq̄ ꝓpõ ẽ negatia qδ est fl'm et pꝫ ꝑña. quia añs nõ põt eẽverꝫ: ꝑñte et añte sil' formatꝭ ḡ añs nõ põt esseverũ ⁊c̃. Itẽ põt fieri ĩpõ t̃ioꝝ añtꝭ et ꝑñtꝭ cuiuslibꝫ bone ꝑñe ḡ cuiuslibet bõe ꝑñe añs põt eẽverũ sine ꝑñte. ꝓpt' hãc rõem qdã addũt istá pticulá sine noua ĩpõe t̃ioꝝ. Sꝫ qui opinionẽ hácvult d̃fẽdẽ nõ hꝫ iã facẽ tot additõẽs.

Pro quo nota ꝙ añs nõ est ꝓpõ illa q̄ alterã infert. nec ꝑñs ẽ ꝓpõ illa q̄ ex alia infert̃. sꝫ áns est sig̃tũ totale h⁹mõi ꝓpõis que infert aliá. Et cõseqñs ẽ sig̃tũ ꝓpõis que infert̃ ex alia. ipse aũt ꝓpõẽs sũt signa añtꝭ et ꝑñtis. Et tũc ad p̃mã rõeꝫ ꝯ̄ opiniõeꝫ rñr negã° añs et ad ꝓbatiõem d̃r ꝙ lꝫ pos. sit signũ añtꝭ eẽverũ signo ꝑñtis nõ exñte: nõ tñ est pos. rẽ sig̃tã p hui⁹mõi signũ q̄ est añs esseverꝫ qn ꝑñs. i. res sig̃ta p signũ ꝑñtis sit. Ad scđam negat̃ ꝑña et l̃r q̃tũ facit ꝯ̄ p̃mã opiniõnẽ. qa nõ est nc̃e addẽ illã pticulã. et iõ cũ arguit̃ illδ añs nõ põt esseverũ. Rñdet̃ ꝙ lꝫ ꝓpõ q̄ est signũ añtis nõ possit eẽvera ipsũ tñ añs. i. totale sig̃tũ illi⁹ signi põt esseverũ. Et si dicat̃ aut ãns illud essetverũ qñ esset aut qñ nõ esset. Nõ qñ nõ est. qa qδ nõ est nõ estverũ. Nõ qñ est. qa tũc est aliq̄ ꝓpõ negatiua. Ad l̃r rñdet̃ qδ intelligẽdo p añs illud qδ iam dcm̃ est anš estverꝫ quãdo est. sed nõ estverũ quãdo signũ suũ est. Et iõ lꝫ qñ signũ suũ est aliq̄ sit ꝓpõ negatiua. non tamen opꝫ ꝙ qñ ipsũ est ꝙ aliqua sit ꝓpõ negatia. Tũc rñdet̃ ad q̃stionẽ. Pro quo p̃ma sit ꝯclusio Ista oro q̄ devtute f̃mõis est cõposita. cõseq̃ntia bona est oro sic se hñs ꝙ q̃lit'cũq3 pro nũc sig̃t̃ p eius anš f̃m ei⁹totalẽ sig̃tiõꝫ eẽ quin ita sit sicut sig̃t̃ per ꝑñs f̃m ei⁹totalẽ sig̃tiõem est ĩpos. nõ ẽ bona diffinitio ꝑñe bone pꝫ. q̄a illa oro est falsa igit̃. Añs patet qa sensus eius est hec ẽ ĩpos. q̃litercũq3 sig̃tur per antecedẽs huius conseq̄ntie est et non est. ita qualiter sig̃tur per conseqñs data eni quacũq3 bona conseq̄ntia hec est possibilis ita est sicut significat̃ per antecedẽs: et non est ita sicut significat̃ per conseqñs cum antecedẽte aliquid significãte possibil'e sit consequens nec esse nec quicq̄ significare. Secunda conclusio. hec nõ est bõa diffinitio consequẽtie bone. Bona consequentia est oratio sic se habẽs ꝙ q̃litercũq3 significatur per antecedẽs f̃m eius totalẽ significatiõem impossibile ẽ esse quin ita sit sicut significat̃ p cõsequẽs. ꝓbat̃. quia sensus eius ẽ hec est impossibilis hocvel tali

ter est demonstrādo q̄litercunq̄ significatur per antecedēs. ⁊ nō est ita sicut significat̄ per consequēs. que copulatiua est vera cō sequēte non existente. ideo false modificatur modo impossibi litatis. Tertia conclusio. Hec oratio est bona diffinitio bone consequētie. Consequētia bona est oratio sic se habens ꝙ quali tercūq̄ significat̄ per antecedēs quin ita sit sicut significatur per consequens impossibile est esse patet. quia demonstrata quacū q̄ consequētia hec est impossibi lis hoc est et nō est illud demōstrando per hoc significatū āte cedētis et per illud significatuꝫ consequentis.

ADRATIONES. Ad primam concedit̄ maior sed distiguitur minor fm triplicē sensū Vnus est compositus et est ita est sicut significatur per antecedens quādo non est ita sicut significat̄ per consequēs et cōcedi tur ad illum sensum sed nō ꝓcedit ꝓbatio. Alius eius sēsus est fm qđ est tempalis et est aliquo tempore sic nō est sicut significa tur per consequēs in quo tempe possibile est esse sicut significat̄ per antecedēs. et sic iterū conce dit̄ vt bene ꝓbat ꝓbatio. Tertius sensus est fm qđ est modalis diuisa et est iste hec est possibil̄ hoc est demōstrato illo qđ adeq̄ te significat̄ p aňs: et illud nō ē demōstrato illo qđ sigȓ per ꝯňs.

et in h̄ sēsu ē fl̄a. Ad scđam cōcedit̄ aňs in sēsu cōposito: ⁊ negat̄ i ſſu diuo. nulla ei ꝯña data hec ē possibil̄ hoc est ⁊ illđ nō ē.

Ad t̄tiā cōcedit̄ maior ⁊ negat̄ mior: et ad ꝓbatiōeꝫ negat̄ aňs: ⁊ ad ꝓbatōeꝫ ꝺr ꝙ nulla res mūdi ē nullū deū eē. Dr̄ vlteri⁹ ꝙ nullū deū eē nulla entitas vl̄ res ē sꝫ ē vnū cōplexe ſl̄e sigbile Et cū ꝺr nihil est antichristū fore sꝫ erit. Dr̄ p̄mo ꝙ nulla entitas est vel erit antichristū fore. Dr̄ scđo ꝙ antichristū fore ē aliquid extendēdo hoc nomen aliqd ad cōplexe et vere significabilia. Sil̄r ꝺr ꝙ antichristū posse esse adā fuisse chimerā nō eē sūt aliqd: extendēdo illđ nomē aliqd vt iam dictū ē. Ad q̄rtā cōcedit̄ mior in sensu cōposito: sed negat̄ in sēsu diuiso. Ad qntā sil̄r distiguit̄ mior. Ad vi. ꝙ si idē sit inductio ꝙ bōa inductio negat̄ ꝯña. ⁊ ad ꝓbationem negat̄ mior in ſſu diuo. ad ꝓba. dr̄ ꝙ nulla argu⁰ ē bona induc⁰ nisi i aňte addat̄ ista clausula ⁊ sic đ singul̄ qa lꝫ actual̄r nō sint plura supposita p̄t tū eē plura.

Cōtra. vel ly tū⁹ distribut⁹ p li singul̄ p aliq̄ vel aliqb⁹ supponit aut p nullo. Si p nullo cū ppō sit affirātia seq̄t̄ ꝙ erit fl̄a. Si p ali q̄ vel p aliqb⁹. aut supponit p his que sunt. aut pro his que nō sūt. Non pro his que sunt. quia ex casu nulla sunt alia supposita ab enumeratis Si pro his

que nõ ſunt tunc ꝓpõ erit fл̃a qa p̄dicatũ inductiõis puta currere nõ cõueit ſuppoſitꝫ nõ exñtibus Ad hanc rõnẽ rñdeť p° ꝙ ſi ad dereť illa clauſula in caũ poſito et ſic de aliis p̄dcã ꝓpõ eſſet fл̃a vt p rõnẽ ĩmediate fcãm poſſet argui. Z° ðr ꝙ dato ꝙ ꝓpõ qua dicẽ ẽ ⁊ ſic de aliis eẽt v̄a: adhuc ipſa nõ inferret ꝯñs ĩductõis pꝫ ſint ſex hoĩes et arguať ſic. Sor currit et plato currit ⁊ ſic ð aliis qa ſic ẽ de guillõ ⁊ cicerone que ſũt alii a p̄dcĩs ex his nõ ſequi tur ꝙ oĩs hõ currit: Diciť 3° ꝙ ſi addať illa pticula ⁊ ſic de ſingu lis aliis in caſu poſito talis clau ſula addita erit fл̃a p rõem fcãꝫ Dr̃ q̃rto ꝙ ťmin⁹ ĩcluſus in ħ qð eſt ſinguľ ſupponit ꝓ oĩbus p̄ſẽ- tib⁹ tã enumeratꝫ q̄ nõ enumẽa tis ſi nõ oĩa enumerata ſũt. ⁊ ſi oĩa enumerata ſint ſuppõit ſolũ ꝓ enumeratꝫ. Et ſi dicať oĩa ſup poſita enumerata ſũt: g̊ ſupflue addiť ⁊ ſic de ſinguľ. negať ꝯña qa lꝫ nõ faciat diſtributiõeꝫ ni- ſi ꝓ enumeratꝫ põt tñ diſtribue- re ꝓ aliis ab enumeratꝫ: qñ ſcilꝫ erũt alia ſuppoſita ťmi. Ad ſeptimã cõcediť añs ſꝫ negatur ꝯña qa licet aliqð ſit añs qð nõ ſig̃t eſſe de omĩ tñ añcedente vo veꝝ ẽ dicẽ ꝙ ita ẽ ſic ſig̃t ſic ita eſt ſic ſig̃t hec orõ chimera non eſſe nec ſeqť ita eſt ſic ſig̃t añs. igiť añs ſig̃t eſſe. Alii rñdẽt ꝙ hic nõ diffiniť ꝯña bona in cõi: ſed ſolũ ꝯña cui⁹ añs ⁊ ꝯñs ſũt ꝓ

põnes cathegorice affirmatiue de ineſſe et de pñti. Et dicũt aliqui ꝙ ꝯña in cõi ſicut neq; ꝓpõ v̄a in cõi eſt diffinibiľ. Cõtra ꝯña vni uoce ðr de oĩ ꝯña ſiue eius añs ſit cathegoricũ affirãtiuũ vľ ne- gatiuũ de pñti de p̄terito vel de futõ et ſiľr ꝯñs g̊ ð oĩ ꝯña ⁊ etiã de oĩ ꝓpõe v̄a dari põt vna diffi nitio. Ad octauã negať mi- nor ⁊ ad ꝓbatõeꝫ negať añs ad ꝓbatiõeꝫ negať ꝯña. qa ly oẽm hoĩem eſſe albũ poſitũ poſt hoc v̄bũ ſig̃t appellat ſuã rõem for- malẽ iõ nõ cõtingit deſcendere ſub eo. Ad aliã ꝓbatiõeꝫ cõce- diť ꝯñs. Ad cõfirãtiõeꝫ ðr ꝙ il la hõ eſt aĩal nec ſig̃t ſor eẽ aĩal nec ſor eſſe aĩal ſig̃t ⁊ ħ ð ſig̃to ꝓpõnali ſiue adeq̃to Ad no nã negať minor ad ꝓbatiõeꝫ ne gať aſſũptũ. ad ꝓbatiõeꝫ conce- diť ꝙ hoĩem eẽ aſinũ ſig̃ť p ꝯñs et negať ꝙ ſubiectũ illi⁹ ꝓ nullo ſuppoĩt. lꝫ eni nõ ſuppõat ꝓ ali- quo qð eſt ſuppõit tñ ꝓ aliq̊ ſig- nificali qð ſufficit ad v̄itatẽ illi⁹ ꝓpõis ꝓpť v̄tutẽ ãpliãdi quã ha bet ille ťius ſig̃t. Ad decimã negať mior ad ꝓbatõeꝫ ðr ꝙ lꝫ p añs nõ ſig̃ť aliq̃ľr eẽ ſꝫ nõ eſſe poſſibile ẽ tñ ꝙ ſit ſic añs ſig̃t. ⁊ nõ ita ſic ꝯñs ſig̃t Ad vndeci mã negať minor in ſẽſu diuiſo. ad ꝓbationẽ ſi capiať illa vt ẽ p- põ de ineſſe corrñs modali diui ſe negať. qa tũc equaleret huic ſi ħ eſt vel ſi taliť eſt añs aliq̃liť ſig̃t qð fл̃m ẽ: tñ in forma i qua

hic pōit̄ est ꝓpō deinesse corrn̄dens modali cōposite q̄ cōcedit̄ et qcquid ex ea īfert̄ ſ3 nihil cō tra ꝓpositū: qa minor nō fuerat cōcessa in sensu cōposito ſ3 solū in sensu diuiso. Ad cōfirātiōe3 rn̄det̄ vno° ꝙ an̄s siḡt se eē siḡti one formali ⁊ nō siḡtiōe matia᷑li. Et hoc ꝓbāt oēs sequētes ꝓba tiōes. diffinitio aūt bone ꝯn̄e i telligit̄ de siḡtiōe materiali ⁊ nō formali. Alit̄ rn̄ō̄t̄ negādo ma iorē ꝑ scd̄a pte. Ad ꝓbatiōe3 ne gat̄ assūptū. Ad ꝓbationē iterꝝ negat̄ assūptū. Pro cui⁹ intel lectu nota ꝙ ꝓpō cathegorica n̄ siḡt se eē verā: ſ3 siḡt ita esse sic̄ siḡt. et hoc in sensu diuiso. Ex q̄ seq̄t̄ bene ꝙ siḡt se eē verā si for met̄. sil̄r ipsa nō siḡt subiectū ⁊ p̄tū supponē ꝓ eodē ſ3 magis ꝓ prie siḡt idē esse ꝓ quo suū sub iectū et p̄tū supponūt hoc ē siḡt hoc esse illō demōstrādo p hoc ⁊ illud ea ꝓ q̄bus sbc̄m et p̄tū sup ponūt Ad.xii. cōcedit̄ maior et negat̄ minor. Ad ꝓbatiōem ō̄r ꝙ an̄s nō siḡt hoiem esse asi nū: sed siḡt hāc esse verā hō ē a sinus ad qō̄ nō seq̄t̄ hoīe3 eē asi nū. Et p3 si illa hō est asin⁹ signi ficaret hoīe3 eē risibilē ipsa eēt v̄a. et tn̄ nō ē ita sic̄ hec nūc siḡt hō est asinus Ad.xiii. negat̄ minor in sensu diuiso. et ad ꝓba tiōem negat̄ assūptū in eō̄ sen su. Nō enī seq̄t̄ talit̄ ē demōstrā do q̄lit̄cūq̄ esse siḡt̄ p an̄s g̊ ali q̄ ꝓpō ē. Et sil̄r rn̄det̄ ad alias.

Ad.xiiii. negat̄ minor ad ꝓbationē negat̄ assūptū. ad ꝓba tionē negat̄ maior: et ad ꝓbati tionē negat̄ minor. qa sor esse ⁊ sor eē asinū sunt duo enumera lia distincta q̄rū vnū nō ē aliud

Ad.xv. negat̄ ꝯn̄a et ad pro batiōem ꝯcedit̄ assūptū qa illa copulatiua exp̄mit sensū cōposi tū diffinitiōis bone ꝯn̄e in quo sensu nō intelligit̄ diffinitio sed solū in sensu diuiso. Ad.xvi negat̄ maior. ad ꝓbatiōe3 ō̄r ꝙ l3 illi tī ꝯūtāt̄ nō tn̄ sīt synonimi iō nec eorꝝ ē vna diffini° Ad xvii. rn̄dēt aliq ꝙ si ly ista ō̄mō stret ꝯn̄am vocalē vel scp̄tā: illa ꝯn̄a nō v3. qa an̄s est possibile: ⁊ p nouā īpōnē tiorꝝ pōt cōuti cū ista sor currit g̊ sor mouet̄: et tn̄ ꝯn̄s ē ipossibile. Si aūt demon strect ꝯn̄am mētalē tūc ꝯn̄a ē bo na cū sit vna ꝯn̄a cui⁹ an̄s ē ipos sibile. Cōtra primā ptē sic ar guit̄ si sic seq̄t̄ ꝙ nulla ꝯn̄a bōa eēt cui⁹ ꝯn̄s est īpossibile ⁊ patet ꝯn̄a qa cuiuslibet bōe ꝯn̄e ante cedēs est possibile saltē p nouā īpōem tiorꝝ. Ad l̄ʒ rn̄det̄ negā do ꝯn̄am. et ad ꝓbationē negat̄ assūptū. qa l3 q̄libet ꝓpō p nouā īpōnē tiorꝝ possit fieri v̄a: nō tn̄ q̄libet ꝓpō ē possibil̄ p nouā im pōem tiorū. imo ista hō ē asin⁹ est īpossibil̄ ⁊ nō possibil̄. qa il la ꝓpō ō̄r possibil̄: q̄ q̄litercūq̄ ſm siḡtiōem quā h3 siḡt ita pos sibile est esse nō aūt est possibi le ita esse sic̄ ista siḡt. i. nō ē pos.

hoīe3 esse asinū cū hoc tñ stat ꝙ pōt eē vā et ꝙ pōt esse possibilis qa pōt habē aliā sīgtiōe3 q̄ nūc habeat. Ad ꝓpositū ðr ꝙ istā ꝯña3 esse bonā est pos.p nouā ī pōem tīoꝝ illiꝰꝯñe. vbi gratia. hec est īpos. hō est asinꝰ: ⁊ tamē hec est pos. hec est vā hō est asinus: qa hec hō est asinus pōt habē aliā sigtionē q̄ h3. Cū aūt vlteriꝰ arguit. si illa ꝯña eēt bona cū añs fm eiꝰ totalē sīgtiōe3 fcet eā esse bonā seqt ꝙ ita est sicut sīgt añs. Rñdet ꝙ añs fm eiꝰ totalē sīgtiōe3 nō sīgt hāc cōsequētiā esse bonā s3 etiā consecutiue sīgt eā nō eē bonā. ꝙ significet eā esse bonā p3 de se. ꝙ fcet eā nō eē bonā p3 qa sīgt illā ꝯñam esse bonā ⁊ ꝯñs eiꝰ fl̄m ḡ sīgt añs eiꝰ et ita ꝑ sīgtiōe sua sc3 ꝙ ꝯña est bona coassumpto ꝙ ꝯñs est fl̄m seqt añs eius esse fl̄m. s. hec ꝯña est bona. Sed saluo meliori iudicio hec rō non ꝓcedit. qa debēt assuī ad h̄ ꝙ cōseq̄ntia valēt ꝙ ista ꝓpō hec ꝯña est bona sīgt ꝯñs suū eē fl̄m. nō eīn oīs ꝯña cuiꝰ ꝯñs est fl̄m sīgt añs suū esse fl̄m: s3 bñ cōcedendū sit ꝙ oīs ꝯña sigñs cōsequēs suū esse fl̄m sīgt añs suū eē fl̄m Et iō ꝓbabilr ⁊ sēp saluo meliori iudicio rñdet alit. et pᵒ ꝙ ꝯña est bōa qa eiꝰ añs ē ipos. ad ipos aūt seqt qᵹlibet. Dr scđo ꝙ añs eiꝰ ē īpos. hoc sc3 hec ꝯña ē bona ꝓbat qa illō añs sīgt hoīem esse asinū: et hoīem esse asinū ē īpos

maior p3. qa oīs illa ꝓpō sīgt cōseq̄ns alicuiꝰ bone ꝯñe esse verū: q̄ sīgt añs illiꝰ ꝯñe esse verū ⁊ illā ꝯñam esse bonā. sic hec ꝓpō hec ꝯña est bōa hō est rudibil ḡ hō est asinꝰ et hō est rudibil sīgt ꝙ hō est asinꝰ: et ꝑ pmā ptē sīgt ꝙ si hō est rudibil ꝙ hō est asinus et ꝑ scđam sīgt hō est rudibil ergo ipsa sīgt ꝙ hō est asinꝰ. S3 sic est ꝙ hec ꝯña est bōa demōstrādo hāc ꝯñam hec ꝯña est bōa ḡ hō est asinꝰ sīgt aliquā ꝯñam eē bonā et ita esse sic sīgt añs talis ꝯñe ḡ sīgt ita eē sic sīgt ꝯñs eiusdē cōseq̄ntie ⁊ ita sīgt hoīem eē asinū. Et si dicat si maior huius rōis eēt vā seqret ꝙ hec ꝓpō eēt fl̄a hō est rudibil ḡ hō est asinꝰ. qa ipsa sīgt se esse bonā ꝯñam ⁊ añs suū esse verū et ad h̄ seqt ꝙ hō est asinꝰ igit. Ad h̄ rñr ꝙ illa ratiōal hō ē rudibil ḡ hō est asinꝰ ē bōa ꝯñā s3 est fl̄a ꝓpō. ꝙ sit bona ꝯñā p3. qa hoīem esse asinū seqt ad hoīem esse rudibilē et hāc illatiōem sīgt pcise sic ꝙ nullā aliā illatiōe3 sīgt igit. Qđ sit fl̄ā ꝓpō ꝓbat sic asserit falsū: ḡ est fl̄a p3. qa asserit hoīe3 esse ru[dibi]lē s3 hoc est fl̄m. Vñ hec rōnal hō est rudibil ḡ hō est asinꝰ equalebit huic ꝓpōi si hō ē rudibil hō est asinꝰ et hō est rudibil ḡ hō est asinꝰ q̄ ꝓpō ē fl̄a. qa est copulatiā cuiꝰ altā ps ē falsa h3 tñ pmā ptē verā q̄ pcise significat hoīem eē asinū seq ad hoīnē esse rudibilē Cōtra. Oñis

bona cõseqntia est nccia sed oẽ nccariũ est verũ ergo ois cõña bona est vera. Ad hoc distiguit maior. vel si itelligit quod ois cõñã bõa sit cõseqntia nccia et sic cõcedit vel quod sit ppõ nccia et sic negat. minor cõcedit capiẽdo verũ et nccariũ vniformit sic. Ois ppõ nccia est nccia vel sic. ois cõsequentia nccia est bõa cõñã et nccia. sed capiendo difformit negat ad hũc sensũ ois cõseqntia nccia ẽ ppõ vera. Vltra cõcedit quod ois cõseqntia bona est cõseqntia vera: sed non ois cõseqntia bona est ppõ vera Tũc ad formã pncipal rõis rñr quod hec ppõ hec cõseqntia ẽ bona nõ pcise sigt hãc conseqntiã esse bonã: sed cũ hoc sigt hoiem eẽ asinũ et iõ nõ est ita sic p ans sigt Ad aliã pbatiõem q possz eẽ cõtra pmã ptẽ distictiõis dr quod pos. est p nouã ipõem tiorum tal cõseqntie eẽ ita sic sigt p ans. et iõ ans nõ ẽ ipos. et si dicat quod sm iam dicta ans sigt hoiem esse asinũ et ita esse nõ est pos. ergo põt dici quod pos. est quod nõ scet hoiem esse asinũ p nouã ipõem tiorũ tal consequẽtie. Et si dicat sm hoc ois pposi tio esset possibilis. negat conseqntia. qa lz sicut est taliter possit qlibet ppositio sigre per nouã iposítiõem suorũ terminorum nõ tamen per mutatiõem rei significate. hic aũt nõ significat mutatio ppositionis sigtis sed significate Ad vltimũ dicit sic ad pcedentẽ quod talis conseqntia est bona si mentalem demonstret. sed antecedens eius est falsum: quia significat baculum esse in angulo et tamen positum est quod nullus baculus sit in angulo. dicit tamen quod sicut consequẽs est possibile ita et antecedens. quia potest ita esse quod consequẽtia sit bona et quod baculus stet in angulo et preter hoc nihil sigt antecedens ergo antecedens est possibile et hec de tertia questione

Verit quarto. Vtrum omnis bona consequentia sit nccia. Et arguit primo qd non. Nulla consequẽtia est nccia et aliqua est bõa cõsequentia ergo non omnis bõa consequentia est nccia. Maior patet. quia nullã consequentiaz ipossibile est non esse ergo nulla consequentia est nccia p equipollentiã. Et cõfirmat. quia qlibet consequentia est contingẽs ergo nulla est nccia. Scdo sic Si sic pari ratione sequeretur quod ois ppõ vera esset nccia cõseqns est falsũ igit. Tertio sic conseqntia bona vt nũc est bona cõña et talis nõ est nccia igit. maior patet quia rebus stantibus vt nũc impossibile est sic esse. mior pz quia absolute possibile est sic eẽ sicut significat p ans absq hoc et cetera

Quarto sic. Nõ ois cõña sigt sicut nccẽ est esse ergo nõ omis cõseqntia est nccia. ans patz de ista si sor currit sor mouet q sigt solũ sor currẽ et sortem mouẽri

quorū nullū est necariū. Quī to sic. nulla ppō īpossibil' vel cō tingēs est necia. s3 aliq̄ bōa ꝯña est ppō īpossibil'. vt ista ꝯña sor. ē asinus ergo asinus est sor. et aliq̄ cōtingēs vt ista sor ē alb⁹ ergo albū est sor. igit̄. minor p3 quo ad p̄mā ptē hec ptes ōmōstrato antecedēte et cōseqnte cōuersionis sūt īpossibiles ꝛ hec ptes sūt cō uersio ergo hec cōuersio ē īpossibil' vl' si semp retineat̄ idē numer⁹ hec dualitas est īpossibil' demō strato antecedēte ꝛ ꝯñte: et hec dualitas ē hec cōuersio ergo hec cō uersio ē īpossibil'. Et cōfirmat̄ q̄libet rōnal' cui⁹ antecedens est īpossibile est īpossibil'. s3 p̄dicta ppō ē huiusmodi igit̄. maior p3 qa q̄libet talis assertiue poīt suum antecedēs ꝛ cōsequēs aliter nihil differret a cōditionali ī significādo Cōfirmat̄ iterꝫ sic qa q̄libet tal' siḡt assertiue aliq̄l'r eē q̄lit̄ eē est īpossibile igit̄ ē ipossibil'. Sexto sic. Hec cāl'is est bona cōseqntia qa chimera est sor currit et tamē illa cāl'is est īpos cū īpos. sit anš esse cām cōseqntis. ex quo seq̄t̄ ꝙ ad possibilitatē eius reqrit̄ possibilitas antecedentꝫ ergo si anš est īpos. illa cāl'is est īpos. Septīo. Si sic seq̄ret̄ ꝙ q̄libet bōa cōsequētia quā docūꝙ formaret̄ esset bona cō sequēs est fl'm et p3 cōsequētia p qd nōis cōsequētie necie. Minor p3 qa hec est bona cōsequētia. marcus currit ergo tullius currit cū t'ī sint synonimi: ꝛ tamē si fuisset fōrata anteq̄ t'ī fuissēt synonimi nō fuisset bona. Cōfirmat̄ hec cōsequētia nūc nō valet hō currit ergo a currit et tamen esset bona si li a īponeret̄ ad significādū id cōuertibil'r cū hoīe. Cōfirmat̄ iterū. hec cōsequētia nūc ē bona. hugo nūc nō fuit pisius ergo hō est asin⁹ qa anš est īpos. cū sit ppō de p̄terito fl'a: c⁹ vitas nō depēdet de fut̄o. Et tamē nō valuisset si fuisset fcā anteq̄ hugo venisset pisius.

IN OPPOSITVM arguit̄ sic. Ead est rō bone cōseqntie ꝛ ꝯnē necie ergo oīs bona consequētia est necia. Notād est p q̄stione ꝙ ꝯnarū q̄dā est cōditional'. vt si a est b est. Alia ē rationalis vt a est ergo b est. Alia est cāl' vt qa a est b est differunt iste. qa cōditional' fm ei⁹ totalē siḡtiōem p̄cise et adeq̄te siḡt sequelā cōsequētꝫ ex ātecedēte. s3 rōnal' huiusmōi seq̄lā siḡtꝫ cum hoc asserit esse sicut siḡt̄ tā per anš q̄ p cōseqns ipsi⁹ vt ista sor. currit ergo sor mouet̄ siḡt ꝙ li cō seqns sor mouet̄ seq̄t̄ ad istō antecedēs sor currit qd siḡt sor currere et sor mouēi et qa pos. ē ꝙ illa sit bona ātecedēte et cōseqnte falsis id aliqua ratiōal' pōt eē bona ꝯnā et fl'a ppō. Cāl'is āt significat illatiōnē esse bonā ꝛ ita esse sicut siḡt̄ tā p anš q̄ p cōsequens et ꝙ ita esse sic siḡt̄ p ātecedēs est cā essēdi ita sic siḡt̄

per ꝯñs et iō aliq̄ cālis pōt eſſe bona ꝯña et falſa ꝑpō. Ex q̄ p3. ꝙ titulus hui⁹q̄ſtiōis h3 duplicē ſenſū. Scōm ꝙ ē adiectm̄ neceſſaria pōt referri ad diūſa ſubſtātiua. Vno⁹pōt referri ad lȳ ſubſtātiuū ꝑpō ſubintellectū: et tūc q̄rit vtrū oīs ꝯña bōa ſit ꝑpō nccia. Ali⁹ſēſus ſm ꝙ refertur ad ly ꝯña: et tūc q̄rit q̄ſtio vtrum oīs ꝯña bona ſit nccia ꝯña. Primo q̄ſtio q̄rit de nccitate ꝑpoſitionali ſm ſc3 hītudinē ꝑpōnis ad rem ſig̃tā vel res ſig̃tas p huiuſmodi ꝑpōe3: et tūc q̄ſtio q̄rit vtrū oīs ꝯña bona ſit ꝑpō ſic ſignificās ſm ei⁹totalē ſig̃tiōe3 q̄liter necē ē eſſe Scōo q̄ſtio q̄rit de nccitate ꝯñe vel illatiōis ſm habitudinē ſeq̄le ꝯñtꝭ ex āñte ⁊ tūc q̄rit q̄ſtio vtrū cuiuſlib3 bōe ꝯñe ꝯñs nccio ſeq̄t̄ ad āñs ⁊ nō accipit̄ ncciū ꝑme intentionalr̄ ꝑ re nccia. S3 ſcōe ītētionalr̄ ꝑ ꝑpōe vel ꝯña nccia et p hoc ſoluit̄ prima ratio āñ oppoſitū cū cōfirātione eius. Notāō ſcōo ꝙ qui dā dīdūt ꝯña3 ī bonā ꝯña3 ſimplr̄: et bonā ꝯñam vt nūc. Conſeq̄ntia bona ſimplr̄ eſt illa cui⁹ipoſſibile eſt āñs verū eē ſine ꝯñte: intelligendo p āñs et ꝯñs res ſig̃tas p ꝑpōes q̄ cōīt̄ vocāt̄ āñs ⁊ ꝯñs. S3 ꝯña bona vt nūc ſilr̄ ē illa cui⁹poſſibile eſt āñs eſſe verꝫ ſine ꝯñte. reb⁹tñ oīno ſe habētibus vt nūc ſe hñt ipoſ. eſt āñs eſſe verū ſine ꝯñte. Et tales ꝯñe vt nūc reducūt̄ ad formalē p aſſūptōe3 vni⁹ ꝑpōis vere ſ3 nō nccie vt ſor currit ergo hō alb⁹ currit reducit̄ p aſſūptiōe3 hui⁹ ſor. eſt hō albus. et iſta ſor currit. plato currit. cicero currit ergo oīs hō currit reducit̄ p hāc verā. ſ3 nō ncciā oīs hō eſt ſor vel plato vel cicero caſu poſito ꝙ non ſint niſi illi tres hoīes Cōtra pōnē huiuſmōi ꝯñe vt nūc quā ipſi pont̄ ſpēm ꝯñe matīal̄ arguit Martial̄. Oīs ꝯña matīal̄ eſt bōa cōſeq̄ntia vt nūc nō eſt bōa g̃ cōſeq̄ntia vt nūc nō eſt matīal̄ ꝯña ē in barroco. maior p3 p diuiſiō3 bone cōſeq̄ntie. mīor p3 p diffinitiōe3 ꝯñe vt nūc quā ſic ponētes dant. Hugo ſic. Oīs ꝯña bōa eſt nccia nulla bona ꝯña vt nūc eſt nccia g̃ nulla tal̄ eſt bōa.
Itē ſi ſic ſeq̄ret̄ ꝙ in bona conſeq̄ntia ex poſſibili ſeq̄ret̄ īpoſſi. ꝯñs eſt falſū q̄a eſt ꝯ̄ Arꝫ p⁹ priorū p3 ꝯña. q̄a hec eſſet bōa cōſeq̄ntia vt nunc ſor nō eſt g̃ chimera eſt poſito ꝙ ſor ſit q̄a reb⁹ oīno ſe hñtib⁹ vt nūc ſe hñt non ſtat ꝙ ſor nō ſit. et p ꝯñs reb⁹ ex iſtētib⁹ vt nūc āñs nō pōt eē verū g̃ nec pōt eſſe verū ſine ꝯñte.
Itē ſeq̄ret̄ ꝙ ex nccio ſequeretur cōtingēs. vt oīs hō eſt aīal: ergo ſor. eſt aīal et tūc arguēdo ex ꝯ̄dictorio ꝯñtis ad ꝯ̄dictoriū āñtis ex poſſibili ſequēt̄ īpoſſibile. Itē arguit̄. ſeq̄ret̄ ꝙ que libet ꝑpō falſa inferret ſuā ꝯ̄dictoriā q̄a rebus ſtātibus vt nūc āñs nō pōt eſſe verꝫ g̃ rebus ſtā-

tibus vt nūc añs nō pōt esse verum sine consequente. sꝫ consequens est falsū: quia tunc quelibet talis implicaret ꝯdictiōem: et sic esset impossibil. Itē ex qlibet falsa sequeret quelibet ꝑpositio mūdi quod est incōueniēs.

Circa aūt huiusmōi consequntiam queritur vtrum hec sit bona consequentia vt nunc: si veneris ad me dabo tibi equū.

PRO SOLVTIONE ꝑdictarū rōnū est aduertēdū ꝙ falsū possibile ē īpossibile rebꝰ stātibus vt nūc ad hūc sensū ꝙ nulla ꝑpō falsa pōt esse vera ꝑ illo tēpore pro quo res oēs stant sicut stabant quando erat falsa ex eodem fūdamento sequit ꝙ qōlibet qō est falsū rebus stantibus vt nunc esse verum implicat cōtradictionē. patet quia si ponat ꝙ nō implicat tunc poterit esse verū. ponat in esse ꝙ sit verum cum tunc res oēs stant sicut stabant quādo erat falsū sequit ꝙ adhuc est falsū ergo idem simul est falsū et verū qō implicat cōtradictionē. Itē res stant sic stabant et prius ꝯdictoriū illiꝰ falsi erat verū ergo nunc verū ⁊ per consequens si illud falsū ponat verum: duo ꝯdictoria erūt simul vera. Ex eodē sequit ꝙ qōlibet verum rebus stantibꝰ vt nūc est necessariū ad hunc sensū ꝙ rebus stantibus vt nunc nō potest esse falsum. et hoc pōt vocari necessarium vt nunc et falsū īpossibile vt nunc. Tunc ad ꝑmā ratiōem et in minore et in maiore capiat bona consequētia ꝑ bona ꝯsequētia simplr: negatur maior et cōcedit minor si capiatur coiter ad bonā simpliciter et vt nunc cōcedit maior ⁊ negatur minor Ad scōaꝫ negatur maior si accipiat illa ꝯña cōmuniter ad ꝯñam simplicit bonā ⁊ bonā vt nunc. sꝫ si capiat pro bona ꝯña simpliciter cōcedit. quia tūc debet cōcludi ꝙ nulla talis est bona consequentia simplicit

Ad tertiam cōcedit ꝙ est bona consequētia vt nunc ex possibili simplicit īpossibili: tamē vt nunc sequit īpossibile. Ad ꝑbatiōem concedit ꝙ Arī bene vult ꝙ ex possibili non sequit īpossibile ꝑ bonā ꝯñaꝫ simplr Ad quartam cōcedit ꝙ in bona cōsequētia vt nūc ex necīo seqt cōtingēs simplicit necessarium tamen vt nunc. Ad ꝑbatiōem respondet sicut ad ꝑcedentē ꝙ ex possibili simplr qō tamē est impossibile vt nūc bene sequit ꝑ cōsequētiā vt nūc īpossibile Ad qntā cōcedit ꝯñs ⁊ ad ꝑbatiōeꝫ cōcedit ꝙ qlibet tal īplicat ꝯdictiōem vt nunc sic ꝙ rebꝰ stātibꝰ vt nūc iplicat eā eē verā. Ad sextā cōcedit maior qa quelibꝫ falsa est ipossibil vt nūc. et quia ad īpossibile simplr ꝑ bonā consequntiā simplr sequtur qōlibꝫ ita etiam ad īpossibile vt nūc ꝑ bonā ꝯñam vt nūc seqt qōlibet. Et

si inferatᷣ ꝙ q̄libet ꝓpō vera poterit inferri ex q̄libet cōceditur añs ꝙ q̄libet vᷓa est necessaria vt nūc iō p ꝯñam vt nūc pōt inferri ex quolibet. Qꝺ aūt ad quodlibet falsū p ꝯñam vt nūc sequitᷣ qꝺlibet ꝓbatᷣ sic. Qꝺlibet falsuꝫ cum vno vero assūpto p ꝯñaꝫ bonā simpl'r infert qꝺlibet g̊ falsū p bonā ꝯñam vt nūc infert qꝺlibet. ꝯña tenet p ea q̄ dicta sunt de reductōe bone ꝯñe vt nūc ad formalē. añs ꝓbatᷣ: ⁊ grã exēpli sit ista ꝯña q̄ debet ꝓbari eē bona sor est ergo bacul⁹ stat in angulo dato ꝙ añs sit falsū: ista ē bona ꝯña simpl'r sortes est ⁊ sor nō est g̊ bacul⁹ stat in angulo q̄a añs est simpl'r īpossibile cum sit copulatīa cōposita ex ꝑtibus cōtradicētib⁹ ⁊ tñ hic nō fit assumptio nisi isti⁹ ꝓpōis sor nō ē que est vera cū ex casu sua ꝯ̄dictoria sit falsa ergo qꝺlibet falsū cum vno vero transsūpto scꝫ suo ꝯ̄dictorio p bonā coñam simpl'r infert quodlibet. Qꝺ aūt verū seq̄tur ad quodlibet per eādē ꝯñaꝫ: vt nūc ꝓbatᷣ disiūctiua constituta ex illo vero et aliq̄ falso sibi īꝑossibili sequitᷣ ad qꝺlibet per bonam consequentiā simpl'r q̄a simpliciter necessariū sequitᷣ ad quodlibet ergo pars vera tal' disiūctiue sequitᷣ ad quodlibet per bonā cōsequētiā vt nūc sequitur eni baculus stat in angulo ergo sortes est albus vel nō albus. sꝫ nō sor nō est albus ergo sor ē albus. Ad id aūt qꝺ q̄rebatᷣ an ista sit bona cōsequentia vt nūc si veneris ad me dabo tibi equū Respondet buridanus ꝙ si antecedens eius sit impossibile scilicet si impossibile sit te venire ad me est bona cōsequētia simpliciter. quia ad īpossibile sequitur quodlibet. Si aūt antecedēs est falsum non īpossibile est bona consequētia vt nūc vel vt tūc hoc patet ex dictis. Si autē antecedens est verū et nunc ita sit ꝙ quicquid ego ꝓmitto me facturū vel daturū illud dabo tibi: vel faciam tunc est bona consequētia vt nunc q̄a pōt reduci ad formalē per additionē illius ꝓpositionis vere. Si autem illꝺ sit falsum scilicet ꝙ quicquid ⁊c. tūc consequētia nō ē bona nec simpliciter nec vt nunc. Tunc responderᷣ ad questionē. Pro quo ꝑma sit cōclusio. Consequentia vt nunc bona nō est necessaria. patet quia possibile est eius antecedens esse verum sine cōsequēte. Secūda cōclusio cōsequentia vt nunc bona ē necessaria vt nūc patet quia de rebus stantibus vt nunc impossibile est ātecedens esse verum sine consequēte ergo est nc̄cia vt nūc. Tertia cōclusio. Nō oīs cōseq̄ntia ē ꝓpō necessaria vel simpl'r vel vt nūc patet de ista sor est asinus ergo est rudibil' que est bōa cōsequentia simpliciter et tamē ē vna rational' falsa: cum et añs

eius et cõseqns sit falsũ pat3 silr de ista ꝯña vt nũc. ego sũ rome: ergo ego scribo q̄ est bona cõse quẽtia vt nũc cũ anš ei⁹ sit falsũ et tñ est ꝓpõ falsa qa anš eius ẽ falsũ. Quarta cõclusio possibile est ꝙ p eãdẽ cãm pcise aliqua ꝓpõ sit bona ꝯña et falsa ⁊ i possibilꝭ ꝓpõ p3 sic de ꝯña rõnali cãli cui⁹ anš est ĩpossibile talꝭ cõ seq̄ntia eo ꝙ pcise anš ei⁹ ẽ ĩpos ipsa ẽ ĩpossibilꝭ ꝓpõ et bona ꝯña igiť Quinta cõclusio. Nõ oĩs bona ꝯña ẽ vã ꝓpõ. p3 qa aliq̃ rõ nalꝭ vel cãlis est bona ꝯña c⁹ anš est ĩpossibile. sed oĩs rõnalis vꝭ cãlis cui⁹ anš est ĩpossibile ẽ fľa ꝓpõ g̃ aliq̃ ꝯña bona est falsa ꝓ positio. Sexta cõclusio. Oĩs ꝯña simplr bona est nccĩa. conse q̄ntia p3. qa ĩpossibile ẽ ei⁹ anš esse verũ sine ꝯñte igiť. Septima conclusio. Oĩs ꝯña mala est simplr ĩpossibilꝭ siue ly ĩpossibľe dicat ĩpossibilitatẽ ꝓpõnalẽ siue ꝯñe. p3. qa ad vitatẽ ꝓpõis q̄ est ꝯña req̃riť ꝙ habeat nccĩtatẽ il latiõis. g̃ cũ sit mala ꝯña ⁊ illatio sit ĩpossibilꝭ ipsa ꝓpõ est ĩpos.

Octaua ꝯ°. Oĩs ꝯña cõditiõalis est nccĩa tã nccĩtate ꝯñe q̃ ꝓpõis. et oĩs falsa ĩpos. p3. qa conditionalꝭ nõ ponit assertiue vitatẽ sui añtꝭ: sed solũ cõditionaliť.

AD RATIONES. Ad pmã cõcediť ꝙ nulla ꝯña ẽ nccĩa capiẽ° nccĩũ pme intẽtionalr: s3 accipiẽdo scõe ĩtẽtionalr negať Ad cõfirãtionẽ eod° distinguiť de cõtingẽti. nã q̃lib3 ꝯña ẽ res contingẽs. s3 nõ q̃lib3 ꝯña ẽ con tingẽs vel ꝓpõ cõtingẽs. Ad scõm negať ꝯña. qa non oĩs ꝓpõ vã sigt q̃liť ĩpos. ẽ eẽ s3 ẽ eẽ. s3 oĩs ꝯña bona sic sigt q̃liť ĩpos. est esse s3 esse ĩpossibile q̃liter cũq3 sigť p anš esse qn ita sit q̃li tercũq3 sigť p ꝯñs Ad ťtiã patuit solutio. Ad q̃rtã cõcediť anš vt p3 de rõnali et cãli quaꝝ anš est falsũ. s3 negať ꝯña. qa l3 tales nõ sint nccĩe ꝓpões sunt tñ nccĩe ꝯñe nec ad hoc qꝺ aliq̃ cõ seq̄ntia sit nccĩa req̃riť ꝙ q̃liťcũ q3 sigť ita eẽ nccẽ sit. Ad q̃ntã diciť ꝙ si in maiore ly nccĩa dicat necessitatẽ ꝓpõis concedi tur maior. sed si dicat necessitatem ꝯñe negať. et ad ꝓbatiõem diciť ꝙ ratio bene concludit qꝺ hec cõuersio est ĩpos. ꝓpõ. s3 non concludit qꝺ sit impossibilꝭ ꝯña et etiã ĩpossibilis ꝯuersio⁊ ad cõ firmationẽ ꝺr silr. Ad sextã concediť ꝙ illa cãlis est impossibilis ꝓpõ et tamẽ nccĩa consequentia. Ad septimã cõcedi tur ꝙ quelibet bona consequentia q̄ñcũq3 formať est bõa retenta sigtione ťioꝝ. Ad cõfirãtõe3 ꝺr: qꝺ ibi nõ retineť eidẽ sigtio ťminoꝝ. Ad octauã negetur qꝺ illa ꝯña vt nũc sit bona est tñ bona conseq̄ntia vt nunc. Et si dicať anš est impossibile ergo ẽ bona ꝯña simplr. Ad hoc respõ dent aliqui qꝺ antecedens nõ ẽ impossibile simplr cũ aliquãdo

possibile fuerit imo de fctō fuit ita q̄liter esse sigꝛ: sed est ipossibilevt nūc: iō solū est bona ꝯnā vt nūc. Aliꝛ respōdeꝛ ꝙ cū anš nec sit nec possit esseverꝫ ipsum est simpl'r ipossibile. Et iō dicūt ꝙ ꝯnā est nccia. ⁊ cū ðr ꝙ aliqn̄ nōvaluit cōcediꝛ g̊ nō est nccia negaꝛ ꝯnā. qa ad hoc ꝙ ꝯnā sit nccia sufficit ꝙ nūcvel in futurū sit ipossibile āns esseverū sine cōseqūte. et fm eos ncciu3 ⁊ ipossibile solū āpliāt ad p̄sens ⁊ futurū sicut cōtingēs et pos. Diciꝛ tamē ꝙ duplex ē ipossibile. sc3vt nūc et simpl'r qðlibet flm possibile est ipos. vt nūc. ⁊ ifert p ꝯnāmvt nūc qðlibet. Sed ipossibile simpl'r est duplex sc3 p se et p accn̄s. Impossibile p accn̄s l3 nō sit nec possit eēverū: potuit tamē esseverū. et hui⁹ ipossibilitatꝭ extrema nullā habēt repugnātiā. S3 iō ðr ipos. ꝑpter aliquid positū in esse: ad qð seqꝛ falsitas ei⁹ sup qð positū inesse: nulla potentia se extēditvt possit facē quin positū fuerit inesse sicut hec est ipossibil' p accidēs ego nō fui: qa hec fuitv̄a ⁊ iesse posita ego sū: ad quā iesse positā seqꝛ istā eē falsā ego non fui qa nulla potētia pōt facē qn fuerit aliqn̄ ita sic̄ ista sigt ego sū. Sed ad tale ipos. seqꝛ qðlibet in cōsequētia nccia intelligendo p cōseqntiā ncciā eā cui⁹anš non pōt esseverū sine cōseqnte. Impossibilevō simpl'r et p se ē illō cui⁹extrema repugnātiā includūt et tale ipos. infert qðlib3 cōseqntia ncca cui⁹anš nec potest nec potuit esseverū sine cōseqnte. et hec de hac q̄stione.

q Veriꝛ quinto. Vtrū cōsequētia bene diuidaꝛ i matiālē et foꝛalē. Et arguiꝛ p̄mo sic ꝙ nō. Nulla conseq̄ntia est formal' igiꝛ. anš p3. qa nulla cōseqntia tenet in oib⁹ t̄is cōsili forma arguendi retenta. Assūpt̄ p3 qa in nulla cōsequētia mūdi ponūꝛ oēs t̄mi g̊ nulla tenet in oib⁹t̄mis. Scðo sic Ois cōseq̄ntia est matial'. igitur Anš p3 qa ois cōseqntia t3 gr̄a certe sig̃tiōis t̄iorū. qa q̄cūꝙ cōseqntia data ꝑueīt ex pte sig̃tionis ꝙ ipossibile sit ita esse sicut sigꝛ ⁊c̄. quin ita sit ⁊c̄. Et idē est ꝙ si t̄mi aliꝛ significarent possibile esset ita esse sic̄ sigꝛ p anš. Item termi possent tal'r sig̃re ꝙ cōseq̄ntia nihilvalēt. Nā si h̊ antecedens a est b sig̃ret deū esse: et hoc ꝯseqns b est a sig̃ret te eē asinū illa cōseq̄ntia nō est bona q̄ tamen esset bona si t̄i suā significatiōe3 habēnt Tertio sic Eað cōseq̄ntia est matial' et formal' g̊ diuisio est mala. Anš p3 de illa: hō currit g̊ aīal currit. q̄iam cōcediꝛ esse matial' qa cōsimili forma arguendi retēta nō seqꝛ in aliis t̄is. Qð sit formal' p3 qa est simpl'r nccia. Item nō repiꝛ instātia retenta cōsili forma. s. habitudine inferiorꝭ ad su

perius. Itē tal' ꝯña est bona ī oībus t'is retenta sili maťia cū ergo maťia ꝯñe nō sit res disticta ab eius forma seqť ꝙ tʒ ī oib⁹ sil' fořa arguēdi retēta Quarto sic. Ois ꝯña ī est fořal' ex c⁹opposito cōseqnť inferť oppositum antecedēť. Sʒ oīs cōseqntia material' est tal' cū ex opposito consequentis inferť oppositū añtis. igitur. maior pʒ qa p illō ꝑncipiū ꝑbat Aři ꝯñas esse fořales.

Quīto sic. Oīs cōseqntia habet maťiā et formā scʒ t'ios ꝛ copulā ğ oīs cōseqntia sil' est material' ꝛ formal'. Sexto sic. Oīs sill'us et inductio sūt ꝯñe formales et tamē nō tenēt in oīb⁹t'is. qa nō in t'is diuis igiť. Et cōfirmať qa nō tʒ in oīb⁹t'is cōsimili forma arguendi retenta. qa isti sill'i videnť esse eiusdē foře. Oīs hō currit oē risibile est hō ğ omne risibile currit ꝛ oīs hō currit et oīs asin⁹currit ğ oīs asinus ē hō: et tamē ꝑm⁹est bon⁹et nō secūdus. Sil'r iste ꝯñe videť eē ei⁹dē forme. oīs hō currit ğ qōdaʒ currēs est hō et oīs hō currit. ğ qōdā lignū est albū. et tamen ꝑma est bona et nō scōa.

IN OPPOSITVM ARguiť per cōes actores logice. Notādū est ꝙ intelligiť de diuisiōe logicali qua gen⁹diuidiť in spēs vel t'i⁹cōior in t'ios min⁹ cōmunes. Est aūt ꝯña formal' que tʒ in oibus t'is consili forma arguendi retenta. nō qa ipsa sit actual'r fcā in oīb⁹ t'is sʒ qa qcūqꝫ alia ꝯña formata ꝑm sil'em formā siue in sili mō arguendi q̄tū ad anš et cōseqns et hitudinem formalē eorū adiuuicē eēt bōa cōseqntia. Ex q̄ seqť ꝑmo ꝙ silitudo forme ꝯnarū nō attēditur ꝑcise ex pte q̄titať antedentiū ꝛ cōseqntiū illarū cōseqntiaꝶ. pʒ qa ista est bona ꝛ fořalis. omne a est b ğ aliqō b est a ꝛ ista non valet. oē a est b ğ aliqō d est c. ꝛ tamē nō sūt sil's forme et tamē antecedētia sūt eiusō q̄titať igitur. Scōo seqť ꝙ sil'itudo forme arguēdi nō attēdiť ꝑcise ex pte q̄titatis antedētiū et cōseqntiū illaꝶ pʒ de eodem exemplo

Tertio seqť ꝙ nō attēdiť silitudo ꝑcise ex pte q̄litať ꝛ q̄titatis sil' patet in eodem exēplo patet etiā in cōseqntia fcā ex vniūsalib⁹affiřatiuis in scōa figura: que nōvʒ et tamē ei⁹ ꝑmisse sūt eiusdē q̄litatis et q̄titatis et sil'r ꝯñs sicut ꝑmisse cōseqntie fcē in ꝑmo mō ꝑme figure. Sequiť quarto ꝙ sil'itudo h⁹mōi non attendiť ꝑcise ex pte qualitať q̄titatis ꝛ copule pʒ p oēs instātias iam fcās in illis ꝯñtiis añcedētia et cōseqntia sūt eiusdē q̄litatis q̄titatis et copule ꝛ vna ē bona et alia nō ğ nō sūt sil'es ī mō arguēdi. Quīto seqť ꝙ silitudo in mō arguēdi nō attēdiť ꝑcise ex pte q̄litať q̄titatis et copule et similis ordinationis terminorū pʒ qa iste cōseqntie sunt

similes in q̃litate q̃titate copl'a: et ordinatõe terminorꝝ suorum nullus homo currit omne risibi le est homo ergo nullum risibi le currit. et omne risibile est ho mo nullũ currẽs est risibile er go nullũ currens est homo. et ta men p̃ma est formalit̃ bona: et nõ s̃c̃da ergo i'le nõ sunt similes in forma arguendi. Sexto se quit̃ ꝙ similitudo modi arguẽ di nõ attendit̃ p̃cise ex pte qua itatis q̃titatis et sil'is ordinati onis tam terminorꝝ q̃ ꝓpõnum. patet quia ista est bona. oẽ risi bile est animal oĩs homo est ri sibilis ergo oĩs homo est aĩal: ⁊ ista nõ valet oẽ albũ est currens oĩs homo erit albus ergo om̃is homo fuit currens et tamẽ ꝓpo sitiões vnius sũt eiusđ q̃litatis ⁊ q̃titatꝭ ⁊ habẽt similẽ ordĩatõe3 terminorꝝ et ꝓpositionũ igitur.

Sequit̃ septimo ꝙ similitudo in modo arguendi siue for̃a ar guendi attendit̃ ex pte qualita tis et q̃titatis tam t̃minorꝝ q̃ ꝓ põnũ. ordinatiõis tam termino rũ q̃ ꝓpõnũ q̃ copule. sic sc3 ꝙ si aliqua consequntia sit bona for maliter: tunc omnis consequen tia qua ex antecedente sil'i tam in copula in qualitate q̃ q̃titate tam sui q̃ suarum ptiũ cuius ꝓ positiones et termini sic ordinã tur sicut in antecedẽte cõsequẽ tie que ponit̃ bona ordinabat̃ ⁊ infert cõseqns sil'e p̃cedenti ꝯñti p̃me cõsequtie. Per q̃titatẽ aũt t̃iorũ intelligit̃ suppõ siue dist̃ butio vel nõ distribu⁹ et p q̃lita tẽ intelligit̃ affir̃atio vel negatõ et vt dcm̃ est tã sui q̃ suarũ ptiũ qa nõ sufficit ꝙ si anš vni⁹ ꝯnẽ sit affir̃atiuũ ꝙ et anš alti⁹ ꝯnẽ sit affir̃atiuũ s3 reqrit̃ ꝙ si anš p̃me cõseqntie cõponat̃ ex ptib⁹ affir̃atiuis. vel ex vna affir̃atĩa et alia negatiua et cõseqns sil'it̃ ꝙ etiã anš et etiã cõseqns secũ de cõseqntie cõsil'it̃ cõponatur. Per sil'e3 ordĩatiõe3 t̃iorꝝ itelli git̃ qđ si negatĩa ĩ vno p̃cedat ꝙ in alt̃a. Si affir̃atĩa aut ptícl'arꝭ aut vl'is ⁊c̃ ⁊ in alt̃a. Ex qb⁹ p3 ꝙ qnq; sũt ex qb⁹ attẽdit̃ idẽptitas forme arguẽdi. ita ꝙ h⁹mõi idẽ ptitas forat̃ ĩ qnq; idẽptitatib⁹. sc3 q̃litatꝭ q̃titatꝭ tã t̃iorꝝ q̃ ꝓpõ nu copule ordĩatiõis t̃iorꝝ ⁊ or dĩatiõis ꝓpõnũ Cõseqntia ma t̃ial' dr̃ ꝯñã q nõ t3 ĩ oĩb⁹ t̃is r̃tẽ ta cõsil'i for̃a s3 ĩ aliqb⁹ rõne c̃te sig̃tiõis t̃iorꝝ. ĩ q sic ẽ bõa ꝙ nõ q̃lib3 alia cõsil'is for̃e ẽ bõa s̃ va let ex pte sig̃tõis t̃iorꝝ añtꝭ l' ꝯñtꝭ vl' v̄t̃usq;. Quidã tñ dicũt ꝙ ꝯña mat̃ial' ẽ c⁹ añs ẽ ĩposs⁊ ꝯñs ncca riũ. Alii sic ꝯña mat̃ial' est ꝯña ex cui⁹ añte ⁊ ꝯñte ñ p̃t fieri ꝯdi tõal' v̄a p addi õe3 h⁹ꝯiũctiõis ⁊ v: hõ currit g̃ albũ currit. Ex op posito qdã diffiniũt for̃alẽ ꝯña3 sic. Cõseqntia for̃al' ẽ c⁹ ꝯñs ẽ ð ĩtellectu añtꝭ vt hõ currit g̃ aĩal cur. Alii sic. ꝯña for̃al' ẽ illa ex c⁹ añte ⁊ ꝯñte p adcõe3 h⁹cõiũc. si p̃t cõstitui v̄a cõditõal' ex qb⁹

patet ꝙ cōseq̄ntie logicales q̄ tenent ꝑ locū intrinsecū sūt cōseq̄ntie materiales fm p̄mā d̄scriptiōem patet qa nō q̄libet consimilis forme est bona igiť. Anš faciľr posset ꝓbari intelligendo ꝑ formā arguendi illud qđ iam dictū est. đr tamen ꝙ tales sunt cōseq̄ntie foŕales fm scđam descriptiōem et etiā fm tertiā. pȝ. qa in talibus cōseqn̄s est de intellectu antedent̄ et ex antecedente et cōsequente pōt fieri cō ditionaľ nc̄cia ꝑ additiōeȝ hui⁹ cōiūctiōis si. hec enī est nc̄cia. si hō currit aīal currit igitur

ADRATIONES. Pria soluta est. Ad scđam potest dici ꝙ pcialiť ꝓuenit ex pte sig̃tionis antecedent̄ et cōseq̄nt̄ ꝙ sit bona sed non totaľr. Aliť đr ꝙ sig̃tio nullo⁹ est causa bonitatis cōseq̄ntie foŕalis qa talis conseq̄ntia tenet in oībus ťis quācūꝙ etiā sig̃tiōeȝ habeāt. immo si tales cōseq̄ntie possent fieri ex nō sig̃tiuis essent bōe exigiť tamen si fiant ex significatiuis ꝙ nō varieť sig̃tio ťmi in diuersis ptib⁹ talis cōseq̄ntie ꝛ ꝑ hoc soluiť cōfiŕatio. Ad tertiā cōcediť ꝙ illa cōseq̄ntia sit materialis. sed negať ꝙ illa sit formaľ. Ad p̄mā ꝓbatiōeȝ negať conseq̄ntia. Ad scđam cōcediť ꝙ retenta eađ habitudie ťioꝝ nō reperiť instātia: sed hoc nō infert eam esse formalem. qa cuȝ hoc stat ꝙ retenta eađ forma arguendi repiať instātia. Ad aliam cōfiŕatiōeȝ đr ꝙ ꝑ formā arguendi vt iam dc̄m est intelligitur idemptitas q̄litat̄ q̄titat̄ copule et ordinatōis tam ťioꝝ q̄ ꝓpōnū et ꝑ materiā itelligiť habitudo ťioꝝ ex q̄bus cōponiť taľ cōseq̄ntia. iō lȝ materia ꝓpōis nō esset alia a foŕa ipsi⁹ ꝓpōis. materia tñ ipsius ꝓpōis eēt alia a forma arguendi. Ad q̄rtā negatur maior sȝ opȝ si sit vȧ eam sic modificare. oīs cōseq̄ntia ė formaľ ex cui⁹ et cuiuslibet siľis in forma arguendi opposito conseq̄ntis inferť oppositū añtis in q̄ sensu cōcediť maior ꝛ negať minor. Ad q̄ntā negať ꝯña. qa ꝯña nō đr maťiaľ vel formaľ eo ꝙ materiā vel formā habeat: sȝ ꝑpter cās supius dictas. Ad sextā negať minor et ad ꝓbationem đr ꝙ nō sūt eiusđ forme vt patet ex dictis.

c Irca ea q̄ dcā sūt de ꝯña materiali q̄riť vtrum ista cōseq̄ntia sit ꝯña maťiaľ tu credis p̄cise ꝙ aliqs hō decipiať g̊ aliqs hō decipiť. Qđ nō sit bona ꝓbať. aliq̄ casu possibili posito: añs illi⁹ ꝯñe est verū et ꝯñs fl̄m g̊ ꝯña nō valet añs probať. ponať ꝙ null⁹ alius a te decipiať: ꝛ ꝙ tu credas p̄cise ꝙ aliqs hō decipiať tūc añs est verū: vt pȝ ꝑ scđam pté casus: et ꝯñs falsū qđ pȝ. qa nullus hō decipitur g̊ fl̄m est ꝙ aliqs hō decipiať. añs pȝ qa nullus ali⁹ a te de

cipit nec tu deciperis. ergo nullus homo decipit. pma pars añ cedētis habet ex casu. scda pbatur qa vel tu decipis vel nō. si nō habet intētū. si sic tūc tu credis pcise sicut est ḡ tūc tu nō deciperis. pña tenet iuxta cōem modū exponēdi hoc vbū decipi.

IN OPPOSITVM arguit. Oppositū pñtis nō stat cū antecedēte ḡ pña est bona. añs p3. qa cū ista tu credis pcise q aliquis homo decipiat nō stat ista nullus homo decipit ergo assūptū pbat ex illa copulatia cōposita ex illis duab⁹ ptibus tu credis ꝛc. et nullus hō ꝛc. sequitur oppositū alteri⁹ ptis ergo illa copulatiua cōstituta erit ex ptib⁹ repugnātib⁹. pña tenet per cōe3 regulā que est si sit aliq̄ copulatiua ex qua sequit oppositū alterius ptis ipsa est īpossibilis. siue vtraq3 pars sit cōtingens siue nō. et pbat assūptū sc3 q tal' copulatiua inferat oppositū alterius ptis bene sequit null⁹ hō decipit ꝛ tu credis pcise q aliquis hō decipit: ergo tu credis pcise sicut nō est et vltra tu credis ꝛc. ḡ tu decipis. vltra tu decipis ḡ aliqs hō decipit ista autē repugnātvni parciū copulatiue AD QVESTIONEM respōdet q pdicta pña est bona s non est formalis p3. qa nō tenet i oib3 terminis cōsimili forma arguēdi retēta ḡ. añs p3 qa non tenet ī istis tu credis pcise q homo ē asinus ḡ homo est asin⁹ AD RACIONEM iprobātem dicit ab aliq̄b3 q cas⁹ nō est possibilis q̄tū ad secundā partē eius sc3 q tu credis pcise q aliquis homo decipitur. qa oīs credēs hoiem decipi credit hominem credere aliquid l' aliq̄lit q̄ credito sequit ipm̄ decipi: sed nullus credēs hominē credere aliquid q̄ credito seq̄t ipsū decipi credit pcise hoie3 decipi ḡ de pmo ad vltimū null⁹ credēs hominē decipi credit pcise hominē decipi et ita de primo ad vltimū seq̄t si tu credis pcise hoiem decipi. tu nō credis pcise hoie3 decipi sic arguē° si tu credis pcise hoi3 decipi tē tu credis hoi3 decipi si tu credis hoi3 dcipi tu credis hoi3 aliq̄d credē q̄ credito seq̄t hoie3 decipi s si tu credis hominē aliquid etc. tu nō credis pcise hoiem decipi ḡ de p° ad vltimū si tu pcise creō hoi3 decipi tu n̄ pcise creō hoi3 dcipi. Alit ostēdit īpossibilitas casus. Copulatiua cōstituta ex duab⁹ partibus cas⁹ ifert duas ppōes sibi pdicētes ḡ est īpossibilis et per cōsequēs cas' est īpossibilis añs p3. qa bene seq̄t si tu credis pcise hominē decipi et null⁹ homo decipit alius a te Itē hō decipit et null⁹ homo alius a te decipitur l' si hō decipitur et null⁹ alius a te decipiat tu deciperis Item si tu decipis verū ē hoie3 decipi si verū est hominē decipi

tu nō deciperis ergo si tu credis p̄cise hoīem decipi et nullus ali us a te decipiaṫ tu decipis ⁊ nō decipis. Prima ꝯn̄a ꝓbaṫ si cređ p̄cise hoīem decipi aut ita est ꝙ homo decipiṫ aut nō. Si nō falsū est hoīem decipi. si falsū ē hoīeꝫ decipi tu decipis. si tu deciperis homo đcipiṫ g̃ si tu p̄cise credas ⁊c̄. hō decipiṫ ⁊ hō nō decipiṫ Si aūt dicas ꝙ hō decipiṫ habeṫ ꝓpositū Scđa ꝯn̄a nota est de se qa ex opposito ꝯn̄tis seqṫ oppositū an̄tis Tertia ab equalentibus Quarta ꝯn̄a ꝓbaṫ si verū est hoīem decipi et nihil alđ credis tu p̄cis ⁊ credis sic ē g̃ tu non decipis. Vltia ꝯn̄a tenet p regulā. quicqd seqṫ ad ꝯn̄s bōe ꝯn̄e ⁊c̄. Alii rn̄dēt admittēdo casū et tūc negaṫ ꝙ nullus hō decipiṫ. Ad ꝓbatiōeꝫ negaṫ secūda pars qa tu decipis. Ad ꝓbatōeꝫ negaṫ ꝙ q̃litercūq͂ tu credis sic est. Et ad ꝓbatiōem tu credis p̄cise ꝙ aliqs hō decipiṫ ⁊ sic ē ꝙ homo decipiaṫ g̃ q̃litercunq͂ tu credis sic est. negaṫ ꝯn̄a quia tu credis ꝙ aliqs homo decipiaṫ ꝑ aliquo alio a te ⁊ illa aliquis hō decipiṫ verificaṫ solū pro parte.

Nunc queriṫ de ista ꝯn̄a a sig̃t p̄cise ꝙ q̄libet veruꝫ erit falsū g̃ a erit falsū ꝓbaṫ et īprobaṫ. Probaṫ oppositū ꝯn̄tis nō pōt stare in ṽitate cum an̄te g̃ ꝯn̄a est bona. an̄s ꝓbatur sic. si detur oppositū posito ꝙ simul stent ex copulatiua cōposito exvtroq͂ scꝫ a sig̃t p̄cise ꝙ qđlibet veꝝ erit falsū: a nō erit falsū seqṫ ꝙ qn̄cūq͂ a erit a erit verū g̃ qn̄cunq͂ a erit erit sic̄ sig̃ṫ p illā et a ꝯtinue sig̃bit qn̄cūq͂ erit ꝙ q̄libet verū erit fl̄m g̃ qn̄cūq͂ a erit erit ita ꝙ q̄libet verū erit falsū. Tūc arguiṫ sic. Bene sequitur qn̄cūq͂ a erit erit ita ꝙ q̄libꝫ qđ erit verū erit falsū a erit veꝝ ergo a erit falsū et cōtinue māebit ista ꝯn̄a bona. ⁊ qn̄cūq͂ a erit ita erit sicut sig̃tur per an̄s g̃ qn̄cūq͂ a erit erit ita sicut sig̃t ꝯn̄s. et ꝯn̄s sig̃t p̄cise ꝙ a erit falsū. g̃ qn̄cūq͂ a erit erit ita ꝙ a erit falsū: ergo si aliqn̄ erit ita ꝙ a erit falsū iam erit ita ꝙ a erit falsū et si iam erit ita ꝙ a erit falsū a erit falsū g̃ de primo ad vltimū bn̄ seqṫ a sig̃bit aliqn̄ qđ q̄libet veꝝ erit falsū g̃ a erit f m ⁊ si dicatur ꝙ ista ꝯn̄a nō valet q̄libꝫ verū erit falsū a erit verū ergo a erit falsū. qa in maiore ly veruꝫ nō supponit ꝓ a eo ꝙ pars ꝓpōis nō pōt supponere ꝓ tota ꝓpōe cꝰ est pars. Cōtra hāc rn̄siōe ar guiṫ sic. Si eēt bōa seqreṫ ꝙ iste due essēt siṫ ṽe q̄libꝫ veꝝ erit falsū ⁊ aliqđ veꝝ erit fl̄ꝫ qa p̄a ē ṽa ꝓ oiṽo alio ab a ⁊ scđa erit ṽa pro ṽo a Improbatur et ponatur casꝰ ꝙ in o c a sig̃bit p̄cise qđ quodlibet verū erit falsū ⁊ ꝙ in c o erit ita qđ q̄libet veꝝ erit falsum et sit ita per totum tempus p qđ erit a. illo casu posito sic arguitur. An̄s illius ꝯn̄e est verū ⁊

ꝯñs falſum ergo ꝯña non valet. Añs quo ad ṗmá parté p3 p pri ma3 partem caſus. Qđ aũt ꝯñs ſit falſũ ꝓbatur. quia quãdocũq; a erit erit ita ꝙ qđlibetverũ erit falſũ et a ſic ṗciſe ſignificabit qñ cũq; erit ġ qñcũq; ipm̄ erit ipſũ a eritverũ ergo hec eſt falſa a erit falſũ. Ad ꝯñam poſitã reſpõdetur ꝙ eſt bona cõſequentia Ad improbationé negaꝛ caſus et diciꝛ ꝙ implicat cõtradictõe3 quia caſus ponit ꝙ continue qñ a erit quodlibetverum erit falſũ ad quod ſequiꝛ ſimul ꝙ a eritverum et falſũ quia ſiverum cum omneverum erit falſũ ſequitur qđ erit falſum. ſi falſum tunc qđlibetverum eritverũ et hoc preciſe ſignificat a ergo a erit verũ

Item ſi a ſit verum ⁊ nõ falſũ ſequiꝛ oppoſitum caſus ſcilic3 ꝙ continue quodlibetverũ erit falſum. Sed ab aliquibus aliter ꝓbaꝛ caſus ponaꝛ ꝙ in c o a ſignificabit ꝙ qđlibet verum erit falſum et ꝙ tunc erit ita tunc erit ita ꝙ qđlibetverũ erit falſu3 qđ nõ erit a tũc erit ita ꝙ a erit falſum. Probaꝛ quia a tnuc eritverumvel falſum. ſiverum ſeqꝛ ꝙ a erit falſum. Si autem falſũ ſequitur eadem ratione ꝙ per totum tépus per qđ a ſignificabit quod quodlibetverum erit falſũ a erit falſum et ſequitur ꝙ tunc erit ita qđ quodlibet verũ quod non erit a erit falſum : et tunc a erit falſum et tunc erit ita qđ qđ libetverum erit falſum et iſte erat primus caſus ergo primꝰ caſus eſt poſſibiꝉ. Et ideo aliq reſpondét cõcedédo caſũ et ad rationé negãt hãc ꝯñam qđlibetverum erit falſũ a eritveꝝ ġ a erit falſũ eo quod in maioreveꝝ nõ ſupponit pro a: quia pars ꝓpõis nõ põt ſupponé ꝓ toto cuiꝰ eſt ps Aliꝛ rñdét alii dicentes ꝙ a nec eri veꝝ nec falſũ. Et ſic rñdent de quolibet inſolubili. Alii ſolunt negãdo illã ꝯñam qđlib3verum ⁊c̄ a eritveꝝ ergo a erit falſũ. quia in maioreverũ non ſupponit pro futuris : et in minore ſupponit indifferenter tam ꝓ p̄ſentibus q̄ ꝓ futuris ⁊ nõ requiriꝛ qđ ſimul. Sed iſta rñſio nulla eſt. qa poniꝛ in caſu qđ a eritverũ cõtinue p totũ tépus in q̄ ſignificat. Et iõ aliꝛ rñdeꝛ et magis cõueniéter qđ tales ꝓpoſitiones ſunt falſe. qa ſignificãt ſe eé falſas et ſe nõ eſſe falſas ſignificat enĩ p̄dicta ꝓpõ ſe eſſe falſam qa de quolibetvero ſignificat ꝙ erit falſũ ergo ſi ipſa ſit vel erit vera et ſiḡt qđ falſa erit ⁊ vltra ſi iſta qđlibetveꝝ ⁊c̄. ſignificet ſe eſſe falſã ipſa ſiḡt qđ non eſtvel nõ erit ita ſicut ſiḡt ⁊ ſi non erit ita ſicut ipſa ſiḡt non erit falſa ġ ſiḡt ſe nõ eé falſã. Et iõ ad ĩprobationé ꝯñe ꝑcediꝛ qđ añs ſit verũ et negaꝛ quod cõſeqns ſit falſum. Et ad imꝓbationé diciꝛ qđ a ſm iã dcã nõ põt ṗciſe ſiḡre qđ qđlib3veꝝerit fſm ĩmovt iã dc̄3

est sigt a de seipso ꝙ ipsū est fal sū et qȯ ipsū nō est falsū.

q Verit̃ sexto de ista ꝯña: sortes credit p̃cise ꝙ oīs homo decipit̃ g̃ sortes de cipit̃. Probat̃ et īprobat̃. Proba tur sic. Oppositū ꝯñtis nō potest stare cū añte igit̃. añs pat3 quia ex copulatiua cōposita ex oppo sito ꝯñtis et añte sequit̃ opposi- tū alteri⁹ ptis: g̃ oppositū ꝯñtis nō pōt stare cū añte: assūptū ꝑ bat̃ sic. qa bene sequit̃ sor nō de cipit̃ et sor credit p̃cise ꝙ oīs hō decipit̃ ergo q̄lit̃cūq̧ sor. credit ita est. s3 sor. credit ꝙ oīs hō de- cipit̃ ergo oīs hō decipit̃ et vltra ita est ꝙ oīs homo decipit̃ ⁊ sor est homo g̃ sor decipit̃ g̃ de pri mo ad vltimum bene sequit̃ sor non decipit̃ ⁊ sor. credit p̃cise ꝙ oīs hō decipit̃ g̃ sor decipit̃

IN OPPOSITVM argu itur. ⁊ ponat̃ ꝙ oīs homo alius a sor decipiat̃ ⁊ ꝙ sor credat ꝙ deus est ⁊ ꝙ oīs hō decipit̃ tunc sic. añs est verū et ꝯñs fal sū igit̃ Q ȯ aūt añs sit verū p3 ex casu. Et ꝙ ꝯñs sit falsū ꝓbat̃ quia vel sor decipit̃ credēdo ꝙ deus ē: et hoc non. vel credendo ꝙ oīs hō decipit̃. Si credēdo ꝙ oīs hō de cipit̃ sequit̃ ꝙ nō sic est ꝙ omīs hō decipiat̃ et sequit̃ oīs alius a sorte decipit̃ ergo sor nō decipi tur. Ad hāc ꝯñam d̾r ꝙ ē bona et negat̃ casus ꝓpter cām iā di- ctā vel sitẽm in prima ꝯña mota Sequitur septima questio.

q Verit̃ septio vtrū oīs cō sequentia sit bona ex cui⁹ opposito ꝯñtis sequit̃ op- positū antecedētis. Arguit̃ pri mo ꝙ nō. quia si sic seq̄ret̃ ꝙ q̄li bet ꝯña haberet duo ātecedētia et ꝯña h̾ est falsū igit̃. Cōfirmat̃ possibile est ꝙ nulla sit ꝯña p̄ter istā sortes currit g̃ sortes moue tur: g̃ ex opposito ꝯñtis nō īfert̃ oppositū añcedētis. Secūdo sic bene seq̄t̃. nullus homo cur- rit g̃ qdā homo non currit: et tñ nō seqtur oīs homo currit ergo qdā homo currit g̃. añs pat3. qa dato ꝙ null⁹ sit homo nisi muli er et q̄libet currat hec ē vera oīs homo currit et hec est falsa qdā hō currit. Tertio sic. bene seq tur nichil est si aliquid est. et tñ nō seqtur aliquid est si nihil est. igit̃. añs pat3 ꝑ p̄ma parte quia bene seq̄t̃: h̾ nō est si aliquid est et nō illud ē si aliquid ē et sic de aliis. g̃ nihil est si aliquid ē. secū da pars añtis est clara. igitur Quarto. non cuiuslibet boē ꝯñe oppositū ꝯñtis repugnat añti. g̃ nō cuiuslib3 ꝯñe oppositū ꝯñtis ifert oppositū añtis añs pat3 qa h⁹ ꝯñe tantū pat̃ est g̃ non tantū pater ē oppositū ꝯñtis nō repug nat añti igit̃ assūptū ꝓbatur qa est idē añti g̃ non repugnat. Item h⁹ ꝯñe null⁹ deus est ergo aliquis deus est chimera ē ergo nulla chimera ē i illis oppositū cōsequētis est idem añti. Itē bene sequit̃ omne sedens ē albū

oīs homo sedet: ergo oīs homo est albus:⁊ tñ oppositū ꝯñtis nō repugnat maiori nec minori. ḡ neqꝫ añti. Quīto sic nō sequiť tu es asin⁹ vel tu nō es asinus: ḡ tu es asinus. qa añs est possibiľe ⁊ ꝯñs ipossibile ⁊ tñ ex opposito ꝯñtis sequiť oppositum añtis vt nō tu es asinus igiť nō tu es asinus. vel tu nō es asin⁹ a pte disiūctiue ad totā disiūctiuā. Sexto sic nō sequiť demōstrad duobus ꝯ̄dictoriis vnū istoꝝ ē verū ergo reliquū. qa tūc duo ꝯ̄dictoria essēt vera⁊ tñ ex opposito cōseqñt seqť oppositū añtis s. neutrū istoꝝ ē veꝝ ḡ nō vnū istorū est verū. Septimo sic. nō sequitur tm̄ albū erit albū ḡ nullum nigrū erit albū:⁊ tñ ex opposito ꝯñtis sequiť oppositū añtis igiť añs patet pro prima parte stante casu ꝙ coru⁹ nūc fiat niger: ⁊ postea albus añs est veꝝ ⁊ cōsequēs falsū. Qꝺ aūt ꝯñs sit falsum patet ex casu. Qꝺ aūt añs sit verum patet per exponentes album erit album ⁊ nihil aliud ab albo erit album. Prima expones est manifeste vera. Secūda ꝓbatur quia ꝯtradictoria sua scꝫ aliquid aliud ab albo erit album est falsa igiť. assū ptum ꝓbatur. quia in ipsa ly albuꝫ ampliatur ad alba que sunt et que erunt ⁊ distribuiť ergo sensus ē nihil aliꝺ ab albo qꝺ est vel erit erit album qꝺ est falsū. Secūda pars añtis ꝓbať. quia bñ sequiť nigrum erit album ergo alꝺ ab albo erit album. Et cōfirmatur nigrum erit album oē nigruꝫ ē aliud ab albo ergo aliud ab albo erit album. Siľr argueret de ista ꝯña tm̄ falsum erit falsum: ergo nullum falsum erit verum

Octauo sic. ista ꝯña non valet si tm̄ pať est nō tm̄ pater est ⁊ tamē ex opposito ꝯñtis sequiť oppositū añtis igiť. añs ꝓbatur pro prima parte. qa si ꝯña eēt bona subiectū añtis supponeret cōfuse ⁊ distributiue respectu ꝯñtis. ita ꝙ fieret descēsus copulatiue ad singula supposita eius respectu ꝯñtis. vt si tm̄ pater est non tm̄ pater est ergo si tm̄ iste pť ē nō tm̄ pater est ⁊c. sꝫ hoc est falsum. qa in sua ꝯ̄dictoria supponit confuse ⁊ distributiue vt patet per siľem descēsū igiť Nono sic. ista ꝯña nō est bona. sor. differt ab aīali ḡ sor differt ab asino: ⁊ tamē ex opposito ꝯñtis seqtur oppositum añtis vt sortes nō differt ab asino ergo sor non differt ab aīali igiť. maior ꝓbatur. qa aliqd differt ab aīali qꝺ nō differt ab asino. ergo non seqtur sor differt ab aīali ergo sor differt ab asino. añs patꝫ qa sor dﬅ a brunello qui est aīal quod nō dﬅ ab asino cū sit asin⁹ Item ꝓbať illud añs p exponētes sor est. ⁊ aīal qꝺ nō dﬅ ab asino est: ⁊ sor nō est aīal qꝺ nō dﬅ ab asino ḡ sor dﬅ ab aīali qꝺ non dﬅ ab asino. Decimo sic. ista ꝯña

non valet albū erit h: ergo h ēit albū et tñ oppositū ꝯñtis nō stat cū añte minor ꝓbat qa oppositū ꝯñtis ē istud h non erit albū quod nō stat cū añte qḋ ꝓbat sic quia oppoita sua sequit ex pmis sis in dabitis ex quib⁹ sequit an tecedēs in darii g̃ illa nō potest stare sil cū añte quia tē due cōt. dictorie eēnt sil ve. añs patʒ ar guēdo in dabitis oē existēs hoc erit hoc: albū erit existēs hoc: g̃ h erit albū et ex istis pmissis in darii sequit albū erit h et ita pa tet ꝙ hec hoc nō erit albū nō stʒ cū ista albū erit hoc Vndecimo sic posito casu ꝙ sortes videat se et nullus ali⁹ a sorte videat semetipsū multi tñ videāt sor tem tūc nō sequit Tm̄ iste videt se g̃ tm̄ iste videt istū: demrādo sor et tamē ex oppsito cōsequētis sequit oppositū antecedētis: igit. Prima pars antecedentis patet quia illius cōsequentie ātecedens est verū et consequens falsū: ꝙ autē antecedens sit verꝝ patet p eius exponentes: iste videt se et nihil aliud ab isto vidʒ se. ꝙ autē consequens sit falsuʒ: patet ex casu: Secunda pars an tecedentis patet. quia bene seq tur non tantum iste videt istum ergo non tantū iste videt se.
In oppositum arguitur auctoritate omniū logicorum Notādum est. ꝙ in questione oppositum capitur pro contradictorio Tunc sit prima conclusio. Non ex cuiuslibet bone consequenti e contradictorio consequentis: īfertur cōtradictoriū antecedentis patet: quia multe cōsequentie sunt: dū non est ꝯñtia ex opposito ꝯñtis ad oppositū añtis g̃.

Scḋa cōclusio. nulla ꝯñtia est bona nisi ꝯña illa. qua ex opposito ꝯñtis īfert oppositū antecedentis si formet sit bona probabit cōclusio stati Tertia con ex cuiuslibʒ boē ꝯñe opposito ꝯ dictorio ꝯñtis potest inferri oppositū ꝯtdictoriū añtis: ꝓbat ꝯ et detur aliq̄ boā ꝯña vtputa a: est ergo b est et ponat ꝙ ex opposito ꝯñtis nō possit iferri oppositū añtis ita ꝙ non seq̄t non est b ergo nō e sta tūc sic non se quit non est b ergo nō est a ergo oppositū ꝯñtis scilʒ est a stat cū ista nō est b Sʒ p casū bene seqt est a ergo ē b. g̃ iste simil stabūt est b et nō est b que sunt cōtdictorie. Item si ad a seqret b ipossibile est esse a qui sit b. et vltra impossibile est esse a qui sit b ergo impossibile est nō esse b qui nō sit a. detur oppositū possibile est non esse b dum est a et dū ē a est b. ergo possibile est non eē b dum b est Quarta cōclusio ōnis cōsequentia est bona ex cuius contdictorio cōsequentis: in fertur vel inferibile est contdictoriū añtis. Probatur quia ōnis cōseqnētia est bōa: cui⁹ ipossibi le est añs esse verū sine ꝯnte Sʒ ipossibile est añs illius ꝯñtie ex

cui⁹ opposito ꝯ̄ntis ĩfertur opposituꝫ̄ ãntis eē verū sine ꝯ̄nte igiẗ. minor pꝫ deẗ opposità ⁊ sit a ãncedēs et b ꝯ̄ns et q̄ð a sit verū et b est fr̄m tūc sic dū a ē non est b sed si non est b nō est a ergo dū est a non est a. Item ꝓbatur ꝙ sequaẗ est a ergo ē b si sequatur non ē b ergo non est a bene sequtur non est b ergo non ē a: ergo p p̄cedentē ꝯclusionē bene seq̄ẗ est a ergo ē b quia ex cuiuslibet ꝯ̄ñe opposito ꝯ̄ntis potest ĩferri oppositū ãntis et ita pꝫ ꝓbatio

Quīta cōclusio cuiuslibꝫ bone ꝯ̄ñe ꝯtdictoriū ꝯ̄ntis. r̄pugt ãnti. ꝓbatur si non r̄pugt potest simul stare sed illud ĩfert cōtdictoriū ãntis. ğ ãns et ꝯ̄tdictoriū suū sil' stabūt q̄ð est impossibile

Sexta cōclusio. oīs ꝯ̄ntia ē bona cui⁹ oppositū ꝯ̄ntis repugnꝫ ãnti. sed si oppositū ꝯ̄ntis r̄pugt ãnti impossibile est ãns esse verū sine ꝯ̄nte quia qñ oppositū cōsequētis nō ē verū. ꝯ̄ns ē verum sed oppositū ꝯ̄ntis ãnti r̄pugns. nūq̄ est verū cū ãnte ergo qñcūꝫ ãns est verū ꝯ̄ns est verū et hoc si fit formatū ergo ꝯ̄ña est bona

Aliq̄ autē ꝓpōnes in ꝓpoīto dicuntur repugnare nō quia non possūt simł eē vere quia tunc ista nulla ꝓpō ē negatiua et similiẗ ista oīs ꝓpō ē p̄ticularis cuilibꝫ ꝓpōni repugnarēt eo ꝙ nō possūt sił eē vere et ita opposita earū seq̄renẗ ad q̄ðlibꝫ. q̄ð falsū est. nō enī sequiẗ chiměa nō est ergo aliq̄ ꝓpō est affirātīa. Sed dicunẗ ꝓpōnes repugnantes q̄ sic se habēt ꝙ ĩpossibile est ita esse sicut adeq̄te significaẗ p vnā. dū ita ē sicut significaẗ p aliā ⁊ hoc mō iste due repugnāt homo est et nullū aīal est. Posset tamen exponi p̄dicta regła s̄m expōnē tactā p̄us de ãnte et ꝯ̄nte ita ꝙ per ãns itelligaẗ significatū totale ꝓpōnis q̄ ãtecedit et p ꝯ̄ns intelligaẗ significatū totale ꝓpōis q̄ seq̄ẗ. Ex ista cōclusiōe seq̄ẗ ꝙ idē repugt sibi ipsi. pꝫ. q̄a bene seq̄tur. sortes currit et sortes nō currit. ğ non sortes nō currit et sortes currit. ğ oppoitū ꝯ̄ntis repugt ãnti. Sꝫ oppoitū ꝯ̄ntis ē ipsum et ãns ğ idē repugt sibiipsi ꝙ autē illa ꝯ̄ña sit bōa patꝫ. q̄a bene seq̄ẗ sortes currit et sortes nō currit ğ sor. currit a tota copulatīa ad alterā eius p̄tē et vlt̄ seq̄ẗ. sor. currit ğ sor. currit: vel sor. nō currit: a p̄te disiūctīe ad totā disiūctiāꝫ Et vlt̄ sequiẗ sor. currit vel sor. non currit. ğ non sor. non currit et sor. currit ab equalētibus q̄a copulatīa negatiua et disiūctīa affirmatīa de p̄tib⁹ cōtdictorib⁹ equalēt ğ de p̄mo ad vltimū bene seq̄ẗ. sortes currit et sor. non currit: ergo nō sor. non currit et sor. currit. Itē bene seq̄tur. null⁹ deus est ergo deus est ōis homo est asinus ergo aliquis homo non est asinus ⁊ sic de aliis q̄b⁹ oībus oppoitū ꝯ̄ntis ē idē ãnti ergo idem repu

gnat sibiipsi. Ex p̄dictis seq̄r ꝙ l3 alicui⁹ male ꝯñe oppositū ꝯñ- tis nō possit stare cū añte nō tñ repugnat ꝓbar̄ de istaꝯña mala aliquid est ergo aliq̄ ꝓpositio ē: cui⁹ oppositū ꝯñtis nō pōt stare cū añte. qa oppositū ꝯñtis ñ po test esse verū qn añs sit verū Tū p̄mo qa ipsū nō pōt esse verum. Tum scđo qa si añs sit verū tūc ꝯ̄dictoria illius oppositi erit ve- rum sc3 aliq̄ ꝓpositio est: tamen nō repugnat illi añti oppositum ꝯñtis qa pōt ita esse sicut sig̃tur p āns dum est ita sicut sig̃tur p illud oppositū ꝯñtis ⁊ iō non re- pugnat. Et ita l3 ille ꝓpositiōes sint simul possibiles: nō tñ sunt cōpossibiles. Septima cōclu- sio ex cuiuslibet formalis conse q̄ntie opposito ꝯñtis sequir̄ for- malir̄ oppositū āntis ⁊ econtra. Et ex mar̄ialis ꝯñe opposito ꝯñ tis sequir̄ mar̄ialr̄ oppositū añt̄ et econtra. Octaua cōclo. Ex cuiuslib3 boni silł'i ꝯ̄dictorio cō clusiōis cum vna p̄missarū seqr̄ oppositū alterius p̄misse patet. qa ex ꝯ̄dictorio cōclusiōis sequi tur disiūctiua que cōtradicit co pulatiua cōstitute ex duab⁹ pre missis. Sed ex illa disiūctiua cū cōt̄dictorio vnius ptis seqr̄ alr̄a pars q̄ cōt̄dicit alr̄i p̄misse ergo ex opposito cōcl'ōis cū vna p̄mis sarū seqr̄ oppositū alr̄i⁹ p̄misse. Verbi gr̄a si seq̄r. oē aīal ē sba oīs hō ē aīal g̊ oīs hō ē sba. tūc seqr̄ aliqs hō nō ē sba g̊ aliquod

aīal nō est sba vel aliqs hō nō ē aīal. Et vltra aliqđ aīal nō ē sba vel aliqs hō nō ē aīal. et oīs hō ē aīal: g̊ aliqđ aīal nō ē sba g̊de p̄mo ad vltimū bene seqr̄ aliqs hō nō est sba ⁊ oīs hō est aīal er go aliqđ aīal nō est sba. Nona cōclusio. Quicq̄d seqr̄ ad cō seq̄ns bone cōne seqr̄ ad āns ꝓ- bar̄. qa quicq̄d seqr̄ ad cōseq̄ns eius cōtradictoriū oppositū re- pugnat cōnti ⁊ vltra ei⁹ cōtr̄adi- ctoriū oppositū repugnat cōnti ergo ⁊ ānti. Et vltra ei⁹ cōtradic toriū oppositū repugnat ānti g̊ āns infert cōns. g̊ qcq̄d seqr̄ ad cōns seqr̄ ad āns. Scđa cōna pro bar̄ sc3 ei⁹ cōtradictoriū repug̃t cōnti g̊ et ānti. Quia bene seqr̄ ei⁹ cōtradictoriū oppositū repu gnat cōnti g̊ infert oppositū cō- tradictoriū cōntis: ⁊ vltra infert oppositū cōtradictoriū cōnt̄ er- go infert cōt̄dictoriū ānt̄ ⁊ vltra īfert oppositū āntis g̊ repugnat ānti. Itē si ad a seq̄tur b. ⁊ ad b seqr̄ c ad a seqr̄ c. probar̄ ad b seqr̄ c g̊ ad nō c seqr̄ nō b. s3 ad nō b seqr̄ nō a g̊ ad nō c sequir̄ nō a g̊ ad a seqr̄ c. Qđ si der̄ op- positum ꝙ ad a nō sequir̄ c tunc oppositū de c sc3 non c stat cum a. Sed quādocūq; non c est non b est. et si non b est non a est er- go aliquādo quando a est non a est que sunt cōtradictorie.

Decima conclusio Quicquid antecedit ad antecedēs antece- dit ad consequens. Probatur sic

Quia quidqd sequitur ad conse quēs sequit̃ ad ãns. igit̃. Et ista ꝯña ꝓbatur exēplariter a ante cedit ad b et b ad c g̊ a ãtecedit ad c. ꝓbatur. b ãtecedit ad c g̊ c seqtur ad b et b seqtur ad a. qa a antecedit ad b g̊ c sequitur ad a et vltra c seqtur ad a g̊ ãtece dit ad c: ergo quidqd antecedit ad ãns. ãtecedit ad consequens Item detur oppositum et ponat̃ ꝙ a nō ãtecedat ad c tūc opposi tum c stabit cū a sed oppositum c infert oppositum de b et oppo situm de b infert oppositū de a sc3 nō a ergo non a stabit cū a.

CONTRA PREDICTAS regulas fiunt aliq̄ instãcie. Pri mo cōtra regulã none cōclusio nis que talis est. Quicqd sequit̃ ad ꝯñs bone ꝯñe sequit̃ ad eius an tecedens. Primo instat̃ ad sorté nō currere sequit̃ sorté curré vel nō currere. s3 ad sorté curré vel nō curré sequit̃ hoiem curré er go ad sorté non curré sequit̃ ho miné curré cōclusio est falsa g̊ ꝛ regula. Scđo sic ad solū sorté curré sequit̃ sorté curré ad sor. currere sequit̃ hoiem currere. g̊ ad solū sorté curré sequit̃ hoie3 curré cōclo est falsa qa ad plato né curré sequit̃ hoiem curré er go nō ad solū sorté curré sequi tur hoiem curré g̊ rła est falsa.

Tertio sic ad oém ꝓpōem eé verã seqt̃ aliquã ꝓpōem esse ve ram. s3 ad aliquã ꝓpōem esse ve ram seqt̃ te esse asinū g̊ ad oém ꝓpōem esse veram seqt̃ te eé asi nū. minor ꝓbat̃. qa ad hãc eé ve rã tu es asinus seqt̃ te eé asinū ꝛ illa é aliqua ꝓpō g̊ ad aliquã ꝓ pōem esse verã seqt̃ te eé asinū.

Cōtra regulã tertie cōclusio nis sic argueret̃. Bene seqt̃ aliq̄ ꝓpō est falsa g̊ sua ꝯdictoria est vã: ꝛ tñ ex opposito ꝯñtis nō seqt̃ oppositū ãtis. qa hec est in itel ligibil̃ nulla sua cōtradictoria é vera ergo regula é falsa. Con tra illđ qđ dcm̃ est qcquid repu gnat ꝯñti repugnat ãnti. Argu it̃ sic. aial est ꝯñs ad hoiem: ꝛ tñ aiali repugnat esse spém spãlis simū qđ non repugnat hoi g̊ ali quid repugnat ꝯñti qđ nō repu gnat ãnti

AD ISTAS RA tiones. Ad primã distiguit̃ ma ior qa vel est disiūctiua ꝛ sigt ꝙ ad sorté non curré seu sorté cur rere vel ad sorté nō curré sequi tur sorté nō curré. Vel est đ dis iuncto extremo et tūc sigt ꝙ ad hãc sor nō currit seqt̃ ista disiū ctiua sor curritvel sor nō currit et invtroq3 sensu cōcedit̃. s3 solū in scđo valet ad iferēdū ꝯclōné Silr̃ distinguit̃ minor. qa vel est disiūctiua et sigt ꝙ ad sorté cur ré sequit̃ hoiem curré vl̃ ad sor té nō curré seqt̃ hoiem curré et sic cōcedit̃. vel est de disiūcto ex tremo et sigt ꝙ ad hãc disiūcti uã sor curritvel sor nō currit se quit̃ hec hō currit: et sic negat̃. ꝛ cum instat̃ g̊ ad sor nō curré se quit̃ hoiem curré negatur ꝯña.

Ad scdam distinguitur maior et cōclusio qa vel est de excluso extremo vel exclusiua. Si sit exclusiua tūc maior est f'la qa significat ꝙ ad nihil aliud q̄ ad hāc sortes currit seqr̄ hec sortes currit quod f'lm est. Nā ad hāc oīs homo currit seqr̄ hec sortes currit et similit' cōclusio est f'la quia sigĩficat ꝙ ad nihil aliud q̄ ad sortē currē seqr̄ hoīem currere. Si autem maior et conclusio sit de excluso extremo tunc maior significat qa ad hāc solus sortes currit sequit' ista homo currit et ꝯc'lo sigĩficat ꝙ ad hāc solus sortes currit seqr̄ hec homo currit ⁊ maior est vēa ⁊ conclusio Ad terciā concedit' maior siue capiaē in sēsu diuiso siue composito Si autē capiaē in sensu cōposito significat ꝙ ad hāc omnis ꝓposicio est vera seqr̄ ista aliq̄ ꝓposicio est vera. Si in sensu diuiso significat ꝙ ad hāc ꝓposicionē esse verā seqr̄ ista ꝙ aliq̄ ꝓpositio est vera et ad illā esse veram sequit' ꝙ aliq̄ est vera et sic de al' Sꝫ distinguit' minor qa vl' capit' ī sēsu diuiso vel cōposito. Si ī sēsu ꝯpoīto tc̄ significat ꝙ ad hāc aliq̄ ꝓpō est vera seqr̄ ista tu es asinus et sic negaē. Si accipiaē ī sensu diuiso tunc hec est vera et tūc sigmificat ꝙ ad hoc qđ ē vl' potest esse aliq̄ ꝓpō esse verum demonstrando illā ꝓpositionē homo est asinus sequitur hec tu es asinus et tunc conceditur et tu nc negatur consequētia quia tu nc illa ꝓpositio demonstrata non seqtur ad q̄libet ꝓpositionē et hoc si capiatur cōsequēs in sēsu diuisionis. Si autē capiaē cōsequēs in sensu cōpositionis tūc cōsequentia esset bona posito ꝙ ista ꝓpō sit tu es asinus sic arguendo. Si oīs ꝓpō ē v'a hec ē v'a tu es asin⁹ si hec ē v'a tu es asin⁹ tu es asin⁹ g̊ si oīs ꝓpositio est vera tu es asinus Ad rationē cōtra tertiā conclusionē negaē minor Ad ꝓbationem dicit' ꝙ loco relati debet poni suū ātecedēs et hoc modo ex opposito cōsequētis debet inferri oppositū ātecedētis Nullius ꝓpōis ꝯdictoria ē vera ergo nulla ꝓpositio ē falsa

Ad aliam rationē cōceditur ꝙ animali repugnat esse speciē specialissimā. Sed sibi nō repugnat hoīem esse speciē specialissimā: ita eciā dicit' ꝙ licet hoī nō repugnat hoīem esse speciē specialissimā: hoī tamen repugnat animal esse speciē specialissimā Contra: aīali r̄pugnat hoc quod ē ens quod ē species specialissima et illud non r̄pugnat homī igitur: añcedēs patet ꝑ ꝑma pte quia hec est falsa aīmal est ens quod est species specialissima. Pro secūda parte patet quia hec est vera homo est ens qđ est species spēalissima igit' Ideo dicit' ꝙ in r̄gula añcedēs et cōsequēs non accipiūē pro t'mio inferēte et ꝑ t'mio illato sed pro ꝓpōne

que añcedit et pro ꝓpóne que se quit repugnãs ꝯñti aut nõ acci pit ꝓ tio q nõ pôt vificari ꝺ alto sed accipitur pro propositione q̃ significat sic q̃liter ĩpossibile est esse dum sic est sicut significat per consequens argumentũ au tem procedit accipiendo añce dens et consequens ⁊ repugnãs pro propositionibus et non pro termis et adhuc debet accipi ꝓ propositionibus non materialiter sed sigificatiue acceptis. Nã de antecedente materialit accepto potest dici aliquod repugnãs consequẽti accipiendo ĩpugnãs pro p̃dicato qꝺ ĩpossibile est de altero dicivt hec estvera hoc ãtecedit demõstrando añcedens et hec est falsa hoc añcedit demõstrando cõsequens Ad rationes ante oppositũ. Ad pmã negatur cõsequẽtia quia nõ est eadem cõsequentia qua ex antecedente infertur cõsequens et ex opposito cõsequẽtis infertur oppositũ añcedẽtis. Ad confirmationẽ dicitur ꝙ licet non inferatur ex opposito cõsequẽtis tamen inferibile est añcedentis oppositũ ex opposito cõsequẽtis

Ad secũdã cõcedit maior et mĩor et dicit ꝙ illa oĩs hõ currit non cõtradicit cõsequẽti sed ista quidam homo currit Ad terciã negat pma ps añcedẽtis. Ad ꝓbationẽ negat cõsequẽtia nec est ibi ĩductio qa ĩductio solũ tenet in ꝓpõnib⁹ cathegoricis. Sȝ hec solutio nonvidetur mltũ valẽ hic eni ẽ bõa ĩductio sortes ẽ si omne aĩal ẽ plato ẽ si oẽ aĩal est et sic de al' g̃ oĩs hõ ẽ si oẽ aĩal est Itẽ seqt sortes non currit si õnis hõ qescit plato nõ currit si oĩs hõ qescit et sic ꝺ singl'is g̃ oĩs hõ ñ currit si oĩs hõ qescit. Similit ĩ ꝓposito seqt hoc nõ est si aliqd est illꝺ nõ ẽ si aliqd est et sic de singul' g̃ nihil est si aliqd est. Alit itaq̃ rñdet distiguẽdo añcedẽtia illius ĩductiõis qa vel in eis est negatio cõditiõis et tũc sũt cõdicioãles negatiue et v'e ⁊ sigt pma ꝙ nõ ẽ sic sicut significat ista hoc ẽ si aliqd est et tũc dicit ꝙ cõsequẽtia nõvalȝ. qa añs inductiõis ẽ cõstitutũ ex ꝯditiõalib⁹ negatiuis et ꝯñs est cõditional' affiratiua nisi forte dicat ꝙ negatio inclusa in ly nihil cadat supra cõditionẽ et tũc cõditional' illa negatiua sigt ꝙ nõ est sic sicut sigt ista aliqd est si aliqd est: et tunc ad huc ꝺr ꝙ ꝯña nõvalet qa ly aliqd ĩ ꝯñte suppoit cõfuse tm̃ ⁊ tñ accipit ac si supponẽt ꝺ̃iate ex ẽplũ vt nõ seqt nõ sor ẽ si hõ est nõ p'o ẽ si hõ ẽ ⁊ sic de al' g̃ ñ hõ ẽ si hõ ẽ. Si ãt ĩ ptib⁹ añt sit cõditio negatõis tũc añs ꝯstituit ex cõditiõalib⁹ affiratiuis falsis et sigt pma nõ l' ẽ si aliqd est. si aliqd est hoc non est ⁊ sic añs ẽ falsum sicut consequens. Ad quartã negat añs et ad ꝓbationem negat ꝯña qa vt dem̃ ẽ idẽ

bene repugnat sibiipsi Ad secūdā pbatioēm ðr silr. Ad tertiā m pbationē negaꝫ ꝯña. qa licȝ nec maiori nec miori repugnat repugnat tñ copulatiue cōstitute ex illis. Ad v. negaꝫ minor et ad pbationē ðr ꝙ a parte disiūctiue negatīe ad totā disiūctiuā nōvalet ꝯña. qa disiūctiua negatiua eqpollet copulatīe affirmatiue cōposite ex ptibus cōtradicētib⁹ Ad sextā cōceditur maior et negaꝫ minor. qa illa neutrū istorū ꝛc̄. nō ꝓdicit cōsequēti. sȝ ista nō reliquū istoꝝ est veꝝ referendo ly reliquū ad ly verū. Ad vii. negaꝫ minor et ad pbatiōeȝ negaꝫ ꝯña qa nigrū nō est aliud ab eo qȯ est vel erit albū cū sit aliqd qȯ ē vl erit albū. Ad cōfirmātiōem negaꝫ cōseq̄ntia Arguiꝫ enī a min⁹ āplo ad magis amp'ū. qa in minore ille ablatiu⁹ albo suppoīt solū p albis que sunt et in cōclōe p his que sunt et erūt: et silr diceꝫ de aliis. Ad. viii. negaꝫ maior. ad pbatiōem cōcediꝫ ꝙ suppoīt cōfuse et distributiue. Ad pbatiōem concediꝫ ꝙ in sua ꝓdictoria supponit cōfuse et distributiue Et si dicaꝫ qcqd distribuiꝫ in vna ꝓdictoriarū nō debet distribui in alia ḡ cōtra solutiōem ðr ꝙ verū est in cathegoricis sȝ nō ipotheticis saltē cōditiōalibus. Aliꝫ rñdeꝫ negādo ꝙ sbc̄m añtis supponat cōfuse et distributiue respectu ꝯñtis qa sbc̄m nō ðr

suppone in ordine ad ꝯñs. sed i ordine ad copulā suā ꝓcise. ꝛ iō lȝ sub isto t'io possit fieri descensus respectu ꝯñtis distribntiue: nō tñ respectu copule. Sȝ respectu copule debet fieri p ppōeȝ de disiūcto extremo scȝ ḡ tātū iste pater vel tm̄ iste pater est. ꝛ sic ð aliis Ad. ix. negaꝫ maior ad pbatiōem distinguiꝫ assūptum qa vel ly qȯ referꝫ ad ly aliquid: et sic negaꝫ et sigt ꝙ aliquid differt ab aīali qȯ idē aliqd nō differt ab asino vel si referaꝫ ad ly aīali et sic cōcediꝫ: et tūc sigt ꝙ aliquid dr̄t ab aīali qȯ aīal non differt ab asino. i. ab aīali qȯ ē asinus vel ab aiali qȯ nō est aliud ab asino: et fm hūc sensū pcedunt pbatiōes. Ad. x. negaꝫ minor et ad pbationē cōcediꝫ ꝙ añs seqꝫ ex p̄missis i darii sȝ negatur ꝙ ex eisdē p̄missis seqꝫ opposita eius Et ad silr̄m ibi factū ðr ꝙ nō vȝ. sed debet cōcludi ergo aliqd qȯ erit h̄ ē vel erit albū. qa in minore ly exñs h̄ supponit p futuris et ly albū supponit p p̄ñtibus et futuris. In conclusione v̄o ly h̄ supponit p p̄ñtibus et futuris et ly albū p futuris tm̄. Alia est cā qa conclusio de dabitis debet esse cōuertens ꝯclōnis de darii. cōuertēs enim istius album erit h̄ que est conclusio in darii nō est ista h̄ erat albū. sȝ est ista qȯ erit h̄ est vel erit albū iō illa debet esse cōclusio in dabitis. Ad. xi. dicunt

aliq ꝙ illa cōſequētia eſt bona tātū iſtevidʒ ſe ḡ tantū iſtevidʒ iſtū: et adꝓbationē negāt ꝙ an̄cedens ſit verū. Ad ꝓbationeʒ dicūt ꝙ ille nō ſunt ſue exponētes qa ly ſe teneť equoce in illis duabus qa in p̄ma ſ̄ferť ad ly iſte et in ſecūda ad ly aliō et ſi ſpca pereturvt referť ad idemvna pmiſſarū eſſʒ falſa Cōtra poſi° caſu ꝙ ſor nōvidet ſe neꝗ pl̄ovi ðit ſe et ſic ō al̄iſta ēva null⁹hō videt ſe et tamē ly ſe in ſingularibus eius referť ad diuerſa an̄cedētia puta ſortes non vidʒ ſe id ē ſortē plato non vidʒ ſe id ē pl̄onē et ſic de aliis ḡ huiuſmōi diuerſa rela° nō ipedit expōnē ꝓpōnis. Ideo aliť rn̄detur cōcecēdo ꝙ non ſeq̄ť et negať ꝙ ex oppoſito ꝯn̄tis ſeq̄ť oppoſitū an̄cedētis hec eni ꝯn̄tia non valet nō tātū iſtevidʒ iſtū ḡ non tantū iſtevidʒſe oppoſitū eni ꝯn̄tis ſtat cū an̄te: nā iſte ſim̄l ſtāt nō tātū iſtevidʒ iſtū et tātū iſtevidʒ ſe: nam q̄libʒ exponēs ꝯn̄tis ſtat ī vitate cū an̄te ḡ ⁊ expoita

Veriť vtrū ad ipoſſibile ſequať qōlibet ⁊ arguiť p̄° ꝙ nō qa nihil ſeq̄ť ad ſe ipſū ḡ ad īpoſſibile nō ſeq̄ť qōlibʒ: an̄s ptʒ qa ī oī ꝯn̄a aliō ē an̄s et aliō eſt ꝯn̄s ḡ nihil ſeq̄ť ad ſeipſū. Sc̄ðo ſic ſi ad ipoſſibile ſeq̄reť qōlibʒtē ex aliq̄ negatia eq̄ſ̄eť affiratia qō ſl̄m ē ⁊ ptʒ ꝯn̄a qa aliq̄ negatia ē ipoſſibil̄ ſ̄litas aūt ꝯn̄tis ꝓbať qa negatia nihil poīt ḡ ex nulla ſeq̄ť affirmatia. Et ꝯfirāť qa ad veritatē negatiue ſufficit ꝙ ſubiectū ꝓ nullo ſuppoāt l̄ȝ aūt nō ſufficit adveritatē affirmatie ḡ ſtat negatiuā eſſe verā nl̄la affirmatia exn̄te vera. Item negatia cetis pib⁹plures hʒ cās veritatis q̄ affirmatia mō a ꝓpōne plures cās ſueveritatis hn̄te ad ꝓpōnē hn̄tē vnā non valʒ ꝯn̄tia igiť Tertio ſic nonſeq̄ť ego fui rome ḡ chimera eſt. qa poſſibile eſt an̄s eſſeverū ⁊ cetera et tn̄ an̄s eſt īpoſſibile cū ſit ꝓpō de p̄tito ſ̄l̄a igiť Quarto ſicvl̄ ꝯn̄tia q̄ ex ipoſ. iferť aliq̄d eſt formalis vel materialis Nō formalis qa nō tenʒ ī oīb⁹ t̄mis ꝯſimili forma arguēdi retenta Non materialis qa tūc nō eſſet bona ꝯn̄tia ſipl̄r ſʒ ſolū materialr et vt nūc ḡ nō eſt ſimpl̄r cōcedēdū ꝙ ad īpoſſibile ſeq̄ť qōlibʒ Quīto ſi ſic ſeq̄reť ꝙ ipoſſibile icludēt qōlibʒ: et nō ſolū ꝯtradictoria. imo īfita et p ꝯn̄s qōlibʒ ipoſſibile eētvtual̄r ifinitū Et ptʒ ꝯn̄tia qa nihil ſeq̄ť ad aliud niſi ꝙvtual̄r icludať ī illo

Sexto ſic. cuiuſlibʒ bone ꝯn̄e ꝯn̄s debʒ eſſe de itellectu an̄tis ſʒ ī ml̄tis ꝯn̄tiis vbi an̄s ē īpoſſibile ꝯn̄s non ē de itellcū an̄tis ḡ nō ad īpoſſibile ſequiť qōlibʒ maior pʒ qa ex l̄ȝ ml̄ti aſſignāt cauſā bone ꝯn̄e Septio ſic: nō ſeq̄ť null⁹ de⁹ ē ḡ de⁹ ē ⁊ tn̄ an̄s ē ipoſſibile igiť maior ptʒ quia

nulla ɔña dicit̃ esse bona nisi ex hitudie seqle rerũ significatarũ p añs et ɔñs Sʒ nulla videt̃ hitudo rei inter deũ esse et deũ non eẽ g̊. maior ꝓbat̃ qa si non sẽp i ptãte itellcũs nrĩ essʒ boitas l' malicia ɔñe exquo nl'la hĩtudo rerũ exigit̃. Et p ɔñs itellectus nr̃ esset tãte virtut' ꝙ õnẽ ɔñtiã malã possʒ facere bonã. Pro solutione q̃stionis. Notãdũ ẽ ꝙ ĩpossibile accipit̃ pro ꝓpõne sig nificãte q̃lit̃ ĩpossibile est eẽ nõ eni capit̃ p̃me ĩtẽtionaliter ꝓ re quã ĩpossibile est esse. Nec acci pit̃ ꝓ ꝓpõne q̃ non potest eẽ vẽa vt ista eẽt oĩs ꝓpõ est pticularis nulla ꝓpõ est vl'is. Sed accipit̃ vt iã dictũ est. Quodlibʒ simi liter distributiuũ est ꝓ ꝓpoĩbus et non pro entibus. Est aũt du plex ĩpossibile quoddã est ĩpos sibile formal'r seu grã forme ita ꝙ q̃libet ɔsimilis forme: est im possibilis: sicut est copulatĩa ex ptibus ɔ̃dictoriis: vbi gratia sor tes currit sortes nõ currit Aliõ vero est ĩpossibile matẽal'r scili cet ꝓpõ ĩpossibilis ex certa hĩtu dine t'mĩorũ in ordine ad rẽ ad extra. Simil'r duplex est neces sariũ scʒ forãl'r ⁊ matẽal'r. forã lit̃ vt disiũctĩa ɔstituta ex ptĩbʒ ɔ̃dictoriis Aliud ẽ matẽalit̃ vt de⁹ ẽ Prĩa ɔclu° ad ĩpossibile scõm qd non seq̃t̃ ɔña boã sipl'r qõ licʒ posset ꝓbari facilit̃ p qd noĩs bõe ɔñe: ex eodem ꝓbat̃ ꝙ necessariũ scõʒ qd nõ seq̃t̃ p bo nam ɔñaʒ ad qõlibʒ Scõa cõ° oĩs ɔña c⁹añs ẽ ĩpossibl'e sipl'r ẽ bõa ɔña ꝓbat̃ p̃mo: ĩpossibile ẽ sic eẽ sicut sigĩficat̃ p añs qn ita sit sicut significat̃ p ɔñs g̊ p diffi nitionẽ bone ɔñe talis ɔña ẽ bo na añs ꝓbat̃ qa ĩpossibile est sic eẽ sicut sigĩficat̃ p añs ⁊ ceẽ igit̃ ɔña tʒ: a pte in mõ ad suũ totũ. Scõo ꝓbat̃ c⁹libʒ tal' ɔñe opposi tũ añtis ẽ icõpossibile añti g̊ ɔñ tia bõa tʒ ɔña añs patʒ qa oĩs ꝓ põ mũdi ẽ cuilibʒ ꝓpõi ĩpossibi bi cõpossibil'. nã si eẽt aliq̃ sibi ɔ possibl' cũ oẽ ɔpossibile sit possi bile seq̃ret̃ ꝙ impos. eẽt pos. Ex hac eadẽ ɔclusioẽ ⁊ p easdẽ fere ratiões seq̃t̃ necessariũ sequi ad qõlibʒ: h̃ ẽ oĩs ɔña ẽ bõa c⁹ ɔñs ẽ sipl'r necessariũ. Tertio ꝓbat̃ ad qẽlibʒ ĩpos. seq̃t̃ qõliqʒ possi bile g̊ ad ĩpos. seq̃t̃ qõlibʒ ɔña tʒ qa ml'ta sũt possibilia q̃ nullam maiorẽ habẽt hĩtudinẽ ad ĩpos sibile q̃ habẽt ĩpossibilia: et añs ꝓbat̃ si aliqõ ĩpos. ẽ verũ qõlibʒ pos. ẽ verũ g̊ ad ĩpos. seq̃t̃ pos. Assũptũ ꝓbat̃ qa min⁹ videt̃ ꝙ ĩpos. sit verũ q̃ aliqõ qõ est pos. g̊ si ĩpos. ẽ verũ qõlibʒ pos. ẽ verũ ɔña tenʒ: qa si id qõ min⁹ videt̃ iesse iest ⁊ id qõ m̃gis et ita ɔña q̃ ex ĩpos. seq̃t̃ qõlibet pos. videt̃ posse fũdari i loco a mĩori ⁊ i e odẽ loco fũdat̃ cõsequẽtia q̃ ne cessariũ seq̃t̃ ad qõlibet: qdã tñ sũt q dicũt ꝙ ad ĩpos. nõ seqtur qõlibet neq̃ necessariũ seq̃t̃ ad quodlibʒ Et tũc diffiũt sic bonã

ꝯñtiã. Bona ꝯñtia est cuiꝰ ipoſ. ē añs eſſe verū ſine ꝯñte ꝑpt̄ hitudine3 quã habet ãns ad ꝯñs:

Ad rões ꝑus fcãs ñndent ꝙ lic3 ipoſ. ſit ita eē ſicut ſigificaꝛ p ãns qui itã ſit ſicut ſigificaꝛ p ꝯñs tñ hoc nõ cõtigit ꝑpt̄ hitudine3 q̄ eſt int̄ ãns et ꝯñs Sil'r i tli ꝯña oppoſitū ꝯñtis ſit icõpoſ. ãntis hoc non eſt ꝑpt̄ hitudie3 ãtecedẽtis et ꝯñtis. S3 ꝑpt̄ ipoſſibilitatẽ ãntis Et ſi dicaꝛ bene ſeqtur: hõ eſt aſinꝰ g̊ hõ eſt aĩal: et tñ ãns nõ hab3 aliquã hitudie3 ad ꝯñs g̊ ãns ē ipoſ. qḋ nullã h3 ad aliud hitudiem cū non entis nulla ſit hitudo Ad hoc dicit̄ ꝙ illḋ ãns racióe t'mi ifẽtis hitudiem hab3 ad cõſequens ratiõ3 t'mi illati Vl't dicit̄ ꝙ ꝓpõ que eſt añs nõ eſt ſic ipoſ. ꝙ nõ poſſit eſſe ens: ſed qa nõ poteſt eſſe tal'r q̇lit̄ ſigificat: Dicit̄ tertio ꝙ cū añs dicit̄ habẽ hitudiem ad cõſequens non itelligit̄ ãns hr̄e rem aliquã q̄ ſit h̄itudo ad cõſequens: ſ3 p̄ciſe intelligit̄ ꝙ non poteſt eſſe talit̄ ſicut ſigificatur p añs qui ita ſit ſicut ſigificaꝛ p cõſequens Etiã dicit̄: ꝙ lic3 non ſit h̄itudo int̄ res ſigificatas eſt tñ h̄itudo it̄ t'mios ſignificãtes.

Alii aūt ſūt qui ꝓ cõcordãtia oppīonū diſtiguūt de cõſequentia ꝙ cõſequentia eſt duplex. q̄dã eſt natural' qua ãns p hitudinẽ aliquã intrinſecã infert ꝯñs. et in tali ꝯña fundãt̄ oẽs loci intrinſeci et de illa intelligit̄ diffinitio bone ꝯñe quã dat imediate poſita opinio. Alia ē ꝯña accidentalis que fūdaꝛ in aliq̄ loco extrinſeco. puta i loco a maiori ad minus vel a minori: ꝛ de tali intelligit̄ cū ḋr ipoſ. ſeq ad q̇libet. Quicqd tamẽ ſit termini ſunt ad placitū: ꝛ ſcḋm ꝙ diuerſimode deſcriberet̄ ꝯña bõa ſ'm hoc diuerſimode eēt rñdendū: ſequẽdo tñ p̄mã opinionem ſit tertio cõcl'o. Oĩs ꝯña cuiꝰãns eſt ſimpl'r ꝛ formal'r ipoſ. eſt bona ſimpl'r ꝛ formal'r. p3 qa quelibet talis tenet in oĩbus terminis cõſimili forma arguendi retenta. Ex quo ſequit̄ ꝙ oĩs cõſequẽtia cuiꝰañs eſt vna copulatiua affirmatiua ex ptibꝰ cõtradicẽtibus cõſtituta, aut ex diſiūctiua negatiua ex eiſdẽ ptibus ē bona et formalis. Probaꝛ quia cuiuſlibet talis añs eſt formaliter ipoſſibile. Sequit̄ ſecūdo ꝙ oē formal'r nccīū ſequit̄ forãliter ad q̇libet. Sequit̄ tertio ꝙ diſiūctiua affirmatiua cõpoſita ex ptibꝰ cõtradicẽtibꝰ ſequit̄ ad q̇libet formal'r p3: qa illa ē formaliter nccīa. et idem intelligitur de copulatiua negatiua ex ptibꝰ ꝯdicẽtibꝰ cõſtituta Sequit̄ q̇rto ꝙ ad aliquã cathegoricã negatiuã ſeqꝛ affirãtia ſ3 ñ ꝯña forãli poſito ꝙ nulla ſit cathego. ḋ copl'a cõplexa. p̄a ps ꝓbaꝛ qa aliq̄ nega. tal'e ſipl'r ipoſ ꝛ aliq̄ affirã. ſipl'r nccā. Scḋa ps ꝓbaꝛ qa nll'a cathe. nega. ē ſipl'r

impossibilis sine formalr: 7 nulla cathegorica affirātiua est formalr ncc̄a. Si aūt ponet copula cōplexa ita ꝙ ista cōcedet eē cathegorica sor est vel nō est: tunc aliqua esset cathegorica formaliter ncc̄ia et aliq̄ impossibilis: 7 ad aliquā negatiuā formalit̄ sequeret̄ affirātiua. Et si queratur an ista sit formalit̄ īpossibil̄ homo est nō hō. Ad hoc rn̄dent aliqui ꝙ nō: et dicūt ꝙ iste est sil̄s forme sedēs est nō sedēs et ipsa est possibil̄. Nam ponendo ꝙ ꝓ medietate hui⁹ tpis sedeat et pro alia nō sedeat. tūc sequit̄ in hac medietate est sedens ergo est sedens. et vltra in hac medietate n̄ sedet ergo est nō sedens nō est sedens 7 nō sedens. Alii dicūt istā formalr īpossibilē hō q̄libet tpe p̄senti est nō hō cui ois sil̄s ī forma est īpossibil̄. vt sedens quolibet tpe p̄senti est nō sedēs Sequit̄ qnto ꝙ ad aliquā ipotheticam formalr negatiuā formalr seqtur ipothetica affirātiua 7 ad aliquā ipotheticā affirātiuā seqtur ipothetica negatiua formaliter Prima pars patet de disiūctiua negatiua cōposita ex partibus cōtradicētibus ad quā seqt̄: et copulatiua affirmatia 7 disiūctiua affirmatiua ex eisdē ptib⁹ cōposita. Scd̄a ps p3 de copulatia affirātia cōposita ex ptib⁹ ꝯdicētib⁹ ad quā seqt̄ disiūctiua affirātia ex eisdē 7 etiā copulatia negatia ex eisdē. Seqt̄. vi. ꝙ ad aliquā cathegoricā negatiuā foālr seqt̄ affirātia p3 qa ad q̄libet cathegoricā negatiuā sequtur disiūctia cōstituta ex ptib⁹ ꝯdicētib⁹ cū illa sit ncc̄ia. 7 silr ad aliq̄ negatiuā simplr seqt̄ cathegorica affirātiua. P3 de disiūctiua negatia ex ptib⁹ ꝯdicētib⁹ cōposita ad quā seqt̄ q̄libet pars e⁹ īmo 7 q̄lib3 ꝓpō alia cū ipa sit īpos. Quarta ꝯclo. qcqd seqt̄ ex āñte 7 ꝯñte sil̄ illō seqt̄ ex āñte p se ꝓbat̄ 7 gr̄a exēpli pōat̄ ꝙ bn̄ seqt̄ a ē et b ē g̊ c est posito ꝙ ad eē a seq̄t̄ b. tūc sic. Si a ē a est 7 b ē. Si a est 7 b ē b ē. Si b ē c ē. g̊ de p̄mo ad vltimū si a ē c ē. In t̄is sig̃tis sic. Si hō ē hō ē 7 aīal ē si hō ē 7 aīal ē aīal ē. si aīal ē sēsitiuū ē g̊ si hō ē sensitiuū ē. Prima ꝯña p3 qa īpos. ē eē ita sicut sig̃t̄ p āñs qn ita sit sic sig̃t̄ ꝯñs. 1gīt̄. Itē q̄lib3 ps ꝯñtis seqt̄ ad āñs g̊ 7 ad ꝯñs. Āñs p3 qa seqt̄ hō ē g̊ hō ē 7 hō ē g̊ aīal est: 7 p3 ꝯña. qa q̄libet pars ꝯñtis seqt̄ ad āñs g̊ āñs non pōt esse verū qn q̄libet pars ꝯñtis sit vera. et vltra antecedēs nō pōt 7c̄ g̊ si āñs est verū q̄libet pars ꝯñtis ē vera. s3 si q̄libet pars ꝯñtis ē vera ꝯñs est verū g̊ āñs nō pōt esse verū qn ꝯñs sit verū. Quinta cōclo. Quicquid sequit̄ ad aliquā ꝓpōem cū vna simplr ncc̄ia sequit̄ ad eam solā 7 sine tali ncc̄ia ꝓpōe. verbi gr̄a si seqt̄ sor currit 7 deus ē ergo aliquid est infinitū. Etiā seqt̄ sor. currit ergo aliqd est infinitū

pbaẗ: bene seqẗ sortes currit: ḡ for. currit ab eođ ad idē et vltra sor. currit ergo de⁹ est: qa necessariū seqẗ ad q̊libet: ḡ de p̄mo ad vltimū sequiẗ sor. currit ergo deus ē et sor. currit et vlẗ sortes currit ⁊ de⁹ est: ḡ ē aliquid infitū ergo de p̄mo ad vltimū sequitur sor currit ḡ ē aliqd infitum

Ad rōnes ā̄te oppositū. Ad p̄mā diciẗ ꝙ aliqd vel secūdū se vel scđm suū sinoīmū seqẗ ad se ipsū et h̄ sufficit ad hoc ꝙ ad ipossibile seqẗ q̊lib3. Aliẗ diciẗ ꝙ p illā ad ipos. sequiẗ q̊lib3 nihil aliud itelligiẗ ꝗ̄ ꝙ ois ꝯn̄a ē bona cui⁹ an̄s ē ipos. Ad secūdam ꝯcediẗ an̄s et ad ip̄bationē ꝯcediẗ assūptū. qa negatīa nihil poīt ad hūc s̄sū ad h̄ ꝙ ipsa sit v̄a nō reqriẗ subiectū suppon̄ē p aliq̄ bene tn̄ cū h̄ stat ꝙ ipsa ifert affirātiuā Sed hec solutio nō videẗ sufficiēs. tū p̄mo quia videẗ flm̄ de oī negatīa cathegorica de p̄nti ꝙ ipius s̄biectū p nullo supponat: qa bn̄ seqẗ hec est v̄a deus nō est ergo de⁹ p aliq̄ supponit igiẗ ad vitatem illius negatiue r̄qriẗ s̄biectū ei⁹ p aliquo suppon̄ē. An̄s pat3 tū p̄mo qa an̄s illi⁹ ꝯn̄e est ipossi. ḡ ꝯn̄tia est boā Tū secūdo quia bene seqẗ de⁹ nō est ⁊ de⁹ est ergo aliqd est p quo de⁹ supponit ergo etiā bene seqẗ de⁹ nō est ḡ aliquid est p quo de⁹ supponit. ꝙ si ad v̄itatē an̄tis sēp requiratur v̄itas ꝯn̄tis tūc ad ālic⁹ cathegorice negatiue de p̄nti v̄itatem r̄quiraẗ ꝙ subiectū p nullo et ꝙ s̄biectū p aliquo supponat quia vtrūq3 sequiẗ ad ipsā eē verā Ideo rn̄deẗ ad p̄mā p̄bationē negādo ꝯn̄am quia negatīa nihil poīt affirmatīa aliqd ponit ergo ex negatīa nō sequiẗ affirmatīa qa cū illo an̄te stat ꝙ negatīa nō possit eē vera sine affirmatīa. Ad ꝯfirmationē3 negatur an̄s si ītelligaẗ de oī negatiua Et si q̄ratur quid sufficit ad eius v̄itatē. rn̄detur ꝙ ad v̄itatē negatiue ipossibil̄ nihil̄ sufficit: quia ipsa non potest eē v̄a. Et si arguaẗ bene sequiẗ hec ē v̄a de⁹ non est ad v̄itatē eius sufficit ꝙ s̄biectū eius p nullo supponat ḡ ad v̄itatē negatīe ipossibil̄ sufficit ⁊c̄. rn̄detur negādo ꝯn̄am qa cōmittiẗ flā ꝯn̄tis. ex eo ꝙ arguiẗ a ꝯdicioāli ad eius ꝯn̄s ipsius debēt eni argui cū pōne an̄tꝭ ꝙ si de cōdicionali illa q̄ est an̄s fieret vna rōnal̄: sic bene sequiẗ hec est vera deus nō est ergo ad veritatē eius suf. ⁊c̄. rn̄deẗ ꝙ bn̄ sequiẗ quia illa rōnal ē boā ꝯn̄tia s3 tamē ipsa est flā p̄pō et ē eius an̄s falsū et siliẗ ꝯn̄s. Ad aliā p̄bationē negant aliqui miorem si ītelligaẗ vl̄iter. et maxie quādo an̄s est ipos. vel ꝯn̄s necessariū. Aliẗ dicitur ꝙ p̄positio ipos. nullas habet cās v̄itatis cū p nullā causā p̄nt ipā poi v̄a

Ad t̄ciā diciẗ ꝙ an̄s nō est ipos. simpl̄r sed solū secūdū qnid

Ad quartam dicit̃ ꝙ aliqua ē materialis et aliq̃ formalis. Ad ꝓbationē negat̃ ꝯña. qa aliq̃ consequentia materialis est bōa cō sequentia simpl'r vt sortes est hō ergo sortes est animal. quia impossibile est antecedens esse verum sine consequente Ad qntam conceditur consequēs si includere accipiat̃ pro inferre ita ꝙ antecedens includat oēm propositionē quam infert qua inclusione vnum oppositorum includit aliquando reliquum: ⁊ in hoc sensu conceditur ꝙ impossibile includit infinita. i. infinitorū illatiuum. Ad sextam negatur maior: ⁊ ad ꝓbationem dicitur ꝙ illud non est verum quid nomis bone consequentie neq̧ ex eo adequate quelibet consequentia dicitur bona. Ad septimam negatur maior: ad probationē negatur maior. ad ꝓbationem negatur consequentia. non eñi bona consequentia attenditur precise ex habitudine ītellectus ad ipsam consequentiam: sed ex habitudine antecedentis ad consequens. sic scilicet ꝙ impossibile est ita esse sicut significatur p antecedens quin ita sit sicut significatur per consequens. ex hoc tamen nō oportet ꝙ sit aliqua habitudo sequele ex parte rerū nisi forte ẜm vnū modum loquēdi valde impropriū.

q Verit̃ vtrum ex possibili sequatur impossibile. ꝓbatur ꝙ sic. sic arguēdo. oē currens est asinus oīs homo ē currens ergo omnis homo ē asin⁹. antecedens est possibile et consequens impossibile igitur. Qō antecedens sit possibile ꝓbatur. ambe partes antecedentis sunt possibiles: ergo antecedens est possibile. consequētia tenet. Tū primo. quia totum nō est aliud q̄ sue partes. Tum scđo qa hoc videt̃ sufficere ad possibilitatē copulatiue. Tum tertio quia ille partes sunt possibiles ⁊ simul ergo sunt simul possibiles vel cōpossibiles. Secundo sic. Bene sequitur heri fui rome ergo tūc non fui parisius. et antecedēs ē possibile cum possit fieri verum sine noua impositione terminorum. et consequēs īpossibile: cū sit vna ꝓpositio de p̄terito falsa.

Tertio sic. Bene sequit̃ sortes mouetur. plato mouetur: ⁊ sic de aliis ergo oīs homo mouetur: ⁊ antecedens est possibile cū oēs p̄tes eius sint cōpossibiles ⁊ cōsequēs impossibile saltem naturaliter loquēdo igit̃. Quarto sic. Bene sequit̃ in hac p̄te ꝓportionali hore deus creat vnū lapidem pedalē: ⁊ in alia parte ꝓportionali hore deus creat vnū aliū lapidem cōseruando ipsū: et sic de singulis ergo in qualibet parte creat lapidem. añs est possibile et ꝯñs impossibile. qa tūc posset esse multitudo infinita igit̃.

Quinto sic. Bene sequit̃ nul-

la ppositio est vera ergo chimera est: qa oppositū ꝯñtis nō pōt stare cum añte in veritate: et tamen eius añs est possibile cum eius cōtradictoriū nō sit necessarium et ꝯñs est impossibile igitur

Sexto sic. Bene sequitur omnis ppositio est pticularis ergo nulla est vniuersalis et aliqua ē vniuersalis ⁊ tñ añs ē possibile⁊ cōsequens impossibile igitur Quod añs sit possibile patet. qa qualitercūq̧ significat ita potest esse. Qđ conseqns sit impossibile patet. qa est vna copulatiua constituta ex partibus cōtradicētibus. Quod autem conseqntia sit bona: patet. qa si omnis ppositio ē particularis ergo nulla ē vniuersalis. Sed si oīs ppositio ē particularis hec ē vera omnis ppositio ē particularis: et ipsa ē aliq̄ propositio vniuersalis ergo aliq̄ ē vniuersalis. Septimo sic. bene seqtur sortes currit ergo hec cōseqntia non valet: demōstrando per ly hec illam conseqntiam: et antecedens est possibile ⁊ conseqns impossibile igitur. Maior patet. qa illa conseqntia ē bona: aut non. Si sic habetur intētum Si non seqtur ꝙ ē impossibilis: et vltra ē impossibilis ergo ne°. non valet: et illa conseqns significat fm eius totalē sig̃tionē eā nō valere ergo illud ꝯñs ē neccīum. Sȝ neccīū seqtur ad q̄libet: ergo illa ꝯña ē bona. Qđ añs sit pos. notū ē. Qđ aūt ꝯñs sit ipos. patet. qa sig̃t fm eius totalē sig̃tionem ꝯñam illam non valere: ⁊ ipsa ē bona ⁊ neccīa ergo ꝯñs est impossibile. Octauo sic. Eadē ppositio ē possibilis ⁊ ipossibil. vt nō deus ē q̄ est possibilis ⁊ vera capiēdo ly nō infinitāter ⁊ ipossibilis capiēdo ly nō negan-ter. ergo arguēdo ab eodem ad idem ex possibili seqtur impossibile. In oppositū posset argui p diffinitiōeȝ bone ꝯñe. Nota ꝙ hic intelligitur de pos. ⁊ ipos. simplr sȝ nō fm qd. Scđo nota ꝙ illa ppō ē pos. q̄ q̄litercūq̧ significat ita pōt esse. Ex q̄ seqtur ꝙ aliq̄ ppō ē pos. q̄ nūq̄ pōt esse vā vt pȝ de oībus illis oīs ppō ē pticularis nulla ppō ē negatiua nulla ppō est vā ad q̄s oēs eē veras seqtur earū contradictorias eē veras. Bene enī seqtur: hec ē vera. nulla ppositio ē vā. ⁊ hec aliq̄ ppō ē ergo aliq̄ ppō ē vā Tūc p rñsiōe sit. Prima cōclusio. In ppositionibus vocalibus ⁊ scriptis ex simplr pos. seqtur simplr ipos. patȝ p rōnē vltimā añ oppositū factā. Si tñ aliqs diceret ꝙ ppō habēs diuersos sensus nō ē vna ppō ⁊ ꝙ eadē ppō nō ē pos. ⁊ impos. aliter ē dicendū. Secūda cōclusio. Circūscripta omī multiplicitate ppōnū nulla ꝯña ē bōa cuius añs ē pos. ⁊ ꝯñs impos pbatur. detur oppositūȝ ꝙ hec ꝯña sit bōa a ē ergo b ē ⁊ ꝙ añs sit pos. et ꝯñs ipos. Contra hec consequentia est bona ergo q̄litercun

ꝙ sigĩficaṫ p ãns:qui ita sit sicut sigĩficaṫ p ꝯñs impos. est esse ḡ si ita sit sicut sigĩficaṫ p a erit itͣ sicut sigĩficatur p b:s₃ hec ē pos ē ita sic sigṫ p aḡ h̄ ē pos ē ita si cut sigṫ per b ⁊ vltra ergo b non est ipos. Secūdo sic si ãtecedens est possi. ponaṫ in esse et cū ꝯñs sit ipos. nūq̄ poterit poni in esse ergo aliqñ ita erit sicut sigĩfica tur p ãns et non erit ita sicut sig nificaṫ p ꝯñs. Tertio sic si est a est b: ergo si non est b non est a s₃ ãns est necessariū cū oppona tur impos.et ꝯñs ꝯtingēs vel im pos. cū opponatur pos. ergo cō sequētia non val₃ et vltra ergo nec prima: casu posito ꝙ ãns sit pos.et cōsequēs impos. Terti a ꝯclo ex necessario nō sequiṫ ꝯ tingēs. Tūp̄mo quia tunc argu endo ex opposito cōsequētis: ad oppositū antecedētis ex possibi li seq̄retur impos. Tum secūdo quia tunc pos.esset ꝙ ita esset si cut significaretur per ãns bone cōsequētie et non esset ita sicut sigĩficaretur p ꝯñs. Ex eadē cō clusione sequitur ꝙ ex necessari o nō sequiṫ nisi necessariū ꝓbaṫ quia vel seq̄reṫ cōtingēs vel ipos: non cōtigens. vt pat₃ p p̄cedētē cōclusionē. Nec ipos.quia cum ōne necessariū sit pos. ex possi. seq̄retur ipossi. Ad rationes ante oppositū Ad p̄mã negaṫ ꝙ ãtecedens sit pos. Ad ꝓbatio nem negaṫ cōsequētia. ad p̄mã ꝓbationē iteꝝ negaṫ ꝯsequētia qa si arguaṫ sic iste ptes sūt pos. ⁊ iste ptes sunt ãns ergo ãns est pos.rñr p̄ºnegãºꝯñã₃ qa mutaṫ nūerus pluralis in sigularē. nã pos. in maiori sūitur in plurali et in cōclusiōe sigulariṫ debet ḡ cōcludi. ergo ãns est aliq̄ possi bilia. Dicitur scd̃o ꝙ iste ptes ñ sunt ãns Sed aggregatū ex illis ptibus et coiūctiue copulatiua eas coniūgente. Ad scd̃am ꝓba tionē dicitur ꝙ ad pos.copulati ue non sufficit ptes esse pos. S₃ requiriṫ eas esse cōpossibiles

Ad tertiam ꝓbationē negatur cōsequētia. quia alique ptes nō ideo dicuntur cōpossibiles quia de ipsis simul existētibus verifi cetur istud p̄dicatū possibile S₃ quia dum est sicut significaṫ p v nam ita esse sicut significatur p aliam est possibile Ad secū dam cōceditur maior. sed nega tur minor antecedēs enim est i possibile. Ad iprobationē neḡ tur ꝙ possit esse verū seclusa mlͭ tiplicitate t̄minorū nam ly heri equiuoce accipitur quando sup ponit pro ista die vel illa. Vlt dicitur ꝙ omnis ratio que pro bat antecedens illud est possibi le probat consequens esse possi bile. Nam etiam hec potest es se vera. tunc non fui parisius si ne noua impositione terminoꝝ

Ad tertiam dicitur ꝙ licet q̄ lib₃ pars ãtecedētis sit possibil' ⁊ cuilib₃ altēi ꝯpossibil' nō tñ ō nes ptes sūt cōpossibiles Ad

quartā silr. Ad qntā negatur añs. ad ꝓbatiōem ðr ꝙ ad bonā ꝯñam nō sufficit ꝙ oppositū ꝯñ tis nō possit stare cū añte:sed requirit qḋ repugnat añti. Qualit aūt differūt p3 ex dictis. Et si dicat añs nō pōt eē verū sine ꝯñte: ḡ ꝯña est bona. Negat ꝯña quia hoc nō sufficit ad bonitatē ꝯñe: sed requirit ꝙ nō possit ita eē sicut significat p añs qui ita sit sicut sigt per ꝯñs: nisi capēt añs ꝯ ꝯñs pro rebus sig:is queadmoð dictū ē supius: et tūc negaret ꝙ añs nō posset esse verū sine ꝯñte Et cum ꝓbat añs nō pōt eē verū ðr ꝙ lic3 signum añtis nō possit esse veru tñ añs bene poss3 eē verū. Ad. vi. negat ꝯña. Ad ꝓbationē cōcedit ꝙ ad añs sequit prima pars illius copulatiē: sed nō sequit scða pars ꝯ l3 ꝑpō q est añs nō possit esse va sine cōsequte: pōt tñ ita esse sicut significat per añs ꝯ nō erit ita ꝯc. Ad ꝓbationē negat maior. Si oīs ꝑpositio est pticularis hec est vera oīs ꝑpositio ē pticularis: qa pōt esse ita sicut significat per añs absq3 hoc ꝙ ita sit ꝯc. Et si arguitur sic Si oīs ꝑpō est pticularis ꝯ hec est oīs ꝑpositio ē pticularis hec ē vera oīs ꝑpō est pticularis. et vltra hec ē vera oīs ꝑpō ē pticularis: ꝯ ipsa est aliq ꝑpō vniuersalis ergo aliqua ꝑpō est vniuersalis: ergo de pmo ad vltimū si oīs ꝑpositio est pticularis aliq ꝑpō est vniuersalis. Prima ꝯña ꝓbat. qa ē ꝯña cuius añs est ipossibile: ergo est bona. Rñdet negādo ꝯñam de primo ad vltimū qa plus est añs pme ꝯñe q̄ añs vltie: et iō debet cōcludi. Si oīs ꝑpō ē pticularis ꝯ hec ē aliq ꝑpō est vlis igit ꝯc. hec ꝯña ē bona: qa ē ꝯña cui9 añs est ipossibile ē enī ipossibile qḋ dum hec ē oīs ꝑpō est pticularis ita sit qḋ oīs ꝑpō est pticularis. Ad septimā negat qḋ ꝯñs sit ipossibile. Ad ꝓbatiōe3 negat ꝯña. qa lic3 ꝯña sit nccia nō est tñ ipossibile eam nō valere. imo valde possibile ē eā nō valē. qa possibile ē eā nō eē. an tñ ꝯña sit bona videbit post. Octaua ratio ē ꝓ prima cōclōe. Si qs tñ vellet oppositū pme cōclōnis tenere negaret añs. et ad ꝓbationem neget ista ꝯña. eadē ꝑpō in vno sensu ē pos et in alio ipossibil ḡ eadē ꝑpō est possibilis ꝯ ipossibil. qa de ꝑpōe multiplici nō est absolute concedēdū ꝙ sit va vel falsa. possibilis vel ipossibil. s3 cum addito in li sensu est va vel falsa. Aliter dicitur ꝙ licet idē signū añtis sit pos et ipos. ꝯ li vocat ꝑpō: nūq̄ tñ idē añs est possibile ꝯ ipos. nec idem ꝯñs lic3 ḡ ex aliq possibili sequatur ꝑpō nō pos. nō tñ sequit ꝯñs ipos. qa ꝯñs est sigtū totale ꝑpositiōis que ponit post notā illationis. Alit rñdet ꝙ ex pos. nō sequit ipos. nisi de illo ipos. veru3 sit dicere ꝙ est pos. l3 possit seq impossibile possibile.

q Verit vtrū ex vo seqt fal

sũ.et arguit ꝙ sic. qa ex ista nũc vera ego scribo seqt̃ ista etiã dũ est falsa ego sũ ergo ex vo sequitur falsũ. Scdo sic. ex illo qd ē vel põt esse verũ seqt̃ flm̃ g̃ ex vero seqt̃ falsu ꝫ. añs pꝫ. qa ex ista ego sũ rome q̃ põt eē va seqt̃ ipsamet que ē flã. Tertio sic. eadẽ ꝓpõ ē va et flã g̃ arguẽdo ab eodem ad idẽ ex vo sequit̃ falsum Añs patꝫ. ponat̃ ꝙ vtamur ista die ꝓ tpe pñti: et sor sedeat ꝓ prima medietate ⁊ nõ sedeat ꝓ scda tũc ꝓ prima medietate ista ē va sor sedet ⁊ ꝓ scda ē flã g̃ eadẽ ꝓpositio ē va ⁊ flã. Et cõfirmat̃ de ista nõ deus ē que est va ꝓut capit̃ ly nõ infinitãter. et flã ꝓut capit̃ negãter Quarto sic. Bene sequit̃ deus est vel tu es asin⁹: et nullus deus est g̃ tu es asin⁹ ⁊ tñ ꝯñs ē flm̃ et añs verũ. qa est vna disiũctiua cui⁹ vna pars est vera igit̃. Qd ꝯña sit bona pꝫ: qa arguit̃ a tota disiũctiua cũ destructiõe vni⁹ ptis ad alterã partem

Quinto sic. Bene seqt̃ tu es asinus vel man⁹ mea ē clausa. sed nulla man⁹ mea ē clausa g̃ tu es asin⁹. ꝯña tenet a tota disiũctiua cũ destructiõe vnius ptis ad positionẽ alteri⁹. et sic tñ añs est verũ qa est vna disiũctiua cui⁹ vna pars ē va supposito etiã ꝙ tpe ꝓlatiõis affirãtiue manus mea sit clausa: ⁊ tpe ꝓlatiõis negatĩe nulla man⁹ mea sit clausa: imo sint ambe apte Sexto. bene sequit̃ nõ si hõ ē aĩal hõ ē asin⁹ ⁊ tñ añs ē verũ ⁊ ꝯñs flm̃. añs pꝫ. qa cõtradictoria ei⁹ est mala ꝯña g̃ ipsa ē bona. Sep⁹ sic. bñ seqt̃ ĩpos. est si hõ est chimera ē: ⁊ añs ē verũ ⁊ ꝯñs flm̃ igit̃ añs pꝫ. qa hc ē ncc̃a nõ si hõ ē chimera ē g̃ ĩpos. est si hõ ē chimera ē. Octauo sic. hc ꝯña est bona g̃ ex añte vo sequit̃ ꝯñs flm̃: demõstrãdo p ly hec in añte ipsãmet ꝯñam. Tũc sic hec ꝯña ē bona g̃ ei⁹ añs ē verũ qa ei⁹ añs p̃cise sigt̃ illã ꝯñam eē bonã et tñ ꝯñs ē falsũ. qa ĩpos ē ꝙ ex añte vo seqt̃ ꝯñs flm̃ g̃ alicui⁹ bone ꝯñe añs ē verũ ⁊ ꝯñs flm̃. Qd aũt ꝯña sit bona ꝓbat̃. det̃ oppositũ scꝫ hec ꝯña nõ valꝫ. Tunc sic hec ꝯña nõ valꝫ g̃ ĩpos. ē eã valẽ sed ei⁹ añs sigt̃ eã valẽ g̃ ĩpos. est eē q̃litercũqꝫ ei⁹ añs sigt̃: g̃ añs ē ĩpos. Sꝫ ois ꝯña c⁹ añs ē ĩpos. est bona g̃ p̃dcã ꝯña ē bõa Itẽ impos. ē ita eē sicẽ sigt̃ p añs qn ita sit sicẽ sigt̃ p ꝯñs qa ĩpos. est hanc ꝯñam eē bonã qn ex añte. vo seqtur ꝯñs flm̃ Itẽ vel ē bõa vl nõ Si bona habet̃ intẽtũ. si nõ g̃ nõ põt eē bona: ⁊ p ꝯñs añs ē impos et vltra g̃ ꝯña ē bona: g̃ si nõ est bona ē bona. Nono sic. ponatur casus ꝙ ĩ mũdo nulla sit ꝯña p̃ter istã ⁊ ꝙ ꝯñs illi⁹ ꝯñe vocet̃ b Tũc sic bñ seqt̃ qõlibet ꝯñs alic⁹ ꝯñe ē flm̃ b ē ꝯñs alic⁹ ꝯñe g̃ b ē flm̃: et tñ p̃misse sũt ve ⁊ cõclo flã igit̃. Qd p̃misse sint vere notũ ē ex casu. Qd cõclo sit flã pꝫ. qa ē ꝓpositio seipsã falsificãs ergo est falsa. Decimo sic. ponat̃ ꝙ nõ

sint nisi due ppositões sc3 ista de us est que vocet a: 7 qõlibet verũ est a que vocet b. Tũc sic. bñ seq tur. tm̃ a est verũ g̊ qõlibet verũ est a et tñ añs ē ver 7 pñs falsũ. g̊ maior p3. qa arguit ab exclu siua ad vle3 de t̃mis transpositis Qȯ aũt ãns sit ver p3 p exponē tes a est ver 7 nihil aliud ab a ē verũ. prima nota est ex casu. Se cũda pbat detur oppositũ aliqd aliud ab a est ver g̊ hec est vera qõlibet verum est a. quia ex casu nõ sunt nisi ille due ppositiones. Sed bene sequit qõlibet verũ est a ergo nihil aliud ab a est verũ: que est scõa expositio. S3 ꝙ coñs sit falsũ p3. qa bene sequit. Tãtũ a est verũ ergo nihil aliud ab a ē verũ et vltra nihil aliud ab a est verũ et b est aliud ab a g̊ b non est verũ. Vndec° sic. ista pña ē bona tu scis hoc esse hoc ergo l̃ scis esse hoc: qa arguit a sensu cõposito ad sensũ diuisũ que con sequentia est bona quãdo subie ctum est pnomen demõstratiuũ et tamen añs est verum et conse quens falsum posito casu ꝙ lapi dem a remotis visam credas eē sortem. tũc hec est vera tu scis l̃ esse hoc hec enĩ scita est a te l̃ ē hoc: 7 tamen hec est falsa l̃ scis esse hoc p3. qa nihil scis esse hoc ergo hoc nõ scis esse hoc. ãns p3 qa qõlibet ens credis esse hoc vl̃ nõ credis esse hoc. s3 nullu3 ens qȯ credis esse hoc scis esse l̃ nec nullũ ens qȯ nõ credis esse hoc: scis esse hoc ergo nihil scis eē l̃ Posset pbari inductiue. Item nec aĩal nec non aĩal scis esse l̃ ergo nihil scis esse hoc. pma ps p3. qa nullũ aĩal est hoc g̊ nullũ aĩal scis esse hoc. Scõa pars p3. qa nullũ nõ aĩal credis esse hoc ergo nullũ nõ aĩal scis esse hoc. qa scire p̃supponit credere.

Duodecĩo sic ponat casus ꝙ nul lus alius a sorte decipiat. et ta- men sor credat p̃cise ꝙ aliqs hõ decipiat. tũc bene sequit nullus hõ decipit ergo sor non p̃cise cre dit ꝙ aliquis hõ decipiat: 7 ãns est ver 7 pñs falsũ g̊. Qȯ pñã sit bona p3 qa oppositũ ꝯsequentis nõ stat cũ antecedẽte. Hec enim nõ stãt simul null⁹ hõ decipitur 7 sor p̃cise credit ꝙ aliqs hõ deci- pit. qa ex copulatiua constituta ex antecedẽte 7 opposita cõseqn tis sequũt ꝯdictoria. Sequit enĩ nullus hõ decipit 7 sor credit p̃- cise ꝙ aliqs hõ decipitur g̊ sort. decipit 7 ex eod antecedẽte rati one pme ptis seqtur sor nõ deci pitur ergo pñã est bona. Qȯ con seqns sit falsũ p3 ex casu. Qȯ an tecedẽs sit verũ p3. quia nec ho- mo alius a sor decipitur per ca sũ nec sor decipitur. qa si sor de- cipitur tũc aliqs hõ decipitur: et si aliqs hõ decipitur ita ē sic sor. p̃cise credit ergo si sor decipitur sor. nõ decipitur. In oppositũ est cõis locor opinio. Pro q- stione est notandum ꝙ fm mul- tos ppositio vocalis non ē v̈a nisi

q̄a sibi corrñdʒ mētalis vera sic ꝙ ois vocal' ē vera cui aliq̄ mē tal' vera corrñdʒ et quia eidē vocali possūt corrñdere due mēta les ī cōiūcte vna vera et vna f'la Ideo de eadē vocali ꝯcedēdū est ꝙ est simul vera et f'la vt patʒ de ista nō de⁹est et de q̄libʒ q̄ disti guit' penes f'sū cōpositū et disū. Vel de q̄libet in qua poit' t'mi⁹ equoc⁹. Alia opio est ꝙ n'lla ꝓ positio eadē secūdū diuersos sē sus est vera et falsa eo ꝙ ois ta lis ꝓpositio est ꝓpō plures sʒ ꝓ positio plures nō est vna ꝓpō g̊ nō est ꝓpō et vltra g̊ non ē vera neq; falsa q̄a omne verū aut fal sū est propō. Contra p̄mā opio nē arguit' sic verū et f'lm̄ sūt ter mi ꝯdictorii g̊ non verificāt' sil' de eodē. Scd̄o sic bene seq̄t' hec ꝓpō est vēa g̊ ita est sicut signi ficat et seq̄t' hec ꝓpō ē f'la g̊ non ita e sicut sigīficat Sʒ īpossibile est ita esse sicut h' significat ⁊ nō ita esse sicut hoc sigīficat demō strata aliq̄ ꝓpōne g̊ īpossibile ē aliquā ꝓpōnē eē sil' verā et f'laʒ Tertio sic hec ꝓpō est vēa g̊ nō est falsa. et vltra hec ꝓpō est nō f'la g̊ non ē f'la: ergo de p̄mo ad vltimū seq̄t' hec ꝓpō est vera g̊ non est f'la. Quarto sic seq̄t' ꝙ de qualibʒ ꝓpōne vēa quātūcūʒ essʒ necessaria h'rem⁹ dubitare q̄a nescim⁹ an in mēte alic⁹ sibi corrñdʒ mētalis falsa. Quinto sic seq̄ret' ꝙ aliq̄s bene rñdēs si ne obligatiōe habēt ꝯcedē f'lm et negaē verū hoc aūt videt' ab surdū igit'. Sexto sic ōne verū ē sipl'r ꝯcedēdū nullū falsū ē sim pl'r ꝯcedēdū: g̊ nullū falsū est ve rū et p ꝯñs nulla ꝓpō falsa ē ve ra. Septio sic nullū verū ī f'su in quo ē verū est f'lm̄ ī f'su ī q̄ ē f'lm̄ sed oīs ꝓpō v'a est v'a in sensu in quo est vera et oīs f'lā ē f'lā ī sen su in quo est f'lā ergo nulla ꝓpō f'lā est ꝓpō vera. Octauo sic seq̄ ret' ꝙ ex vero seq̄ret' falsū arguē do hoc est īpos. ⁊ nc̄ciū ē īpos. g̊ necessariū ē īpos. ꝯñs est falsū ⁊ ꝯñtia bona q̄a arguit' a tota co pulatiua ad alterā ei⁹ ptē et añ cedēs est verū ergo ꝙ añs sit ve rū patʒ q̄a aliq̄d īpossibile est h' h' est īpossibile et necessariū er go hoc ē īpos. et nc̄ciū ē īpossibi le Itē h' ē īpos. h' scʒ deus ē est nc̄ciū ⁊ īpos. ergo aliq̄d īpossibi le est hoc hoc ē īpos. ⁊ nc̄ciū Cōtra scd̄am opinionē sic argui tur. Si sic seq̄ret' ꝙ de q̄libet vo cali que cōiter reputat' ꝓpō ha beremus dubitare an esset v'a l' f'la. q̄a nos nescim⁹ an sibi corre spōdeat vna mētalis an plures: ꝯñs est absurdū igit'. Scd̄o se q̄ret' ꝙ ad nullā orōem habere mus rñdere vna simplici rñsiōe.

Tertio seq̄ret' ꝙ nulla tal' es set cōcedēda vel negāda q̄a du bitandū eēt de q̄libet an eēt di stinguēda. Q̄d̄ si dicat' q̄a ī mē te rñdent; non sibi corrñdet nisi vna mētal'. iō quālibʒ talē sim pl'r habet cōcedere vel negare.

Contra. seqret ꝙ rñdens nõ dis tinguendo ꝓpõem q̄ invsu coi ē mltiplex Sꝫ eā simplr cõcedēdo vel negādo bene rnderet. qa in mēte sua ñ corrndet sibi nisivā mētalis Pono eni ꝙ igõrat mltiplicitatē eius ꝯñs est falsū qa secūdū eādē opionē ꝓpõ q̄ est i vsu coi multiplex non est vna ꝓpõ sꝫ plures. q̄re nec cõcedenda nec negāda. Ad ratiões cont p̄ maꝫ opioneꝫ Ad p̄maꝫ negt añs Ad secūdā ðr. ꝙ ꝓpõ va est q̄ q̄litcūq꞉ fm vnā sigificatio nem sigificat ita est Et ꝓpõ flā ē q̄ scðm aliquā sigificationē nõ q̄ litercūq꞉ sigificat ita est ⁊ qa pos sibile est esse sicut sigificat p ꝓpõeꝫ fm vnā sigificatiõeꝫ et nõ talit eē q̄lit sigificat fm aliā sig nificatiõeꝫ ideo eað ꝓpõ est vera et flā. ⁊ ideo negtur ꝙ illa sit quid nois ꝓpositiois vere et fal se Ad tciam negtur ꝯñtia qa oppoitū p̄dicati ꝯñtis. nõ rpugt p̄dicato añtis. Sed si deberet eē bona ꝯñtia sic arguendū esset h̄ ꝓpositio secūdū hanc sigificatiõem est vera. et hec ꝓpõ secūdū eanð sigificatiõeꝫ est nõ falsa. g̊ hec ꝓpõ secūð canð sigificatiõꝫ non est falsa et vlt hec ꝓpõ secū dū eādē sigificatiõeꝫ nõ est flā. ergo hec ꝓpositio non ē flā Ad hoc rndetur: cõcedendo ꝯñtiam et negando vltiam nā ꝯñs p̄me ꝯñe sigificat ꝙ de hac ꝓpõe non verificatur in hac significātiõe hoc p̄dicato falsū Ad quartā negatur ꝯñtia q̄a ad hui⁹moi ꝓpões rndēð est pcise ꝓut accipi unt in cõivsu Ad quitā cõcedit ꝙ aliqs bene rndēs sine obligatiõe habet negare verꝝ scitū esse verꝝ. sed non i sēsu in quo ē verꝝ. et habet cõcedē falsū scitū esse falsū. sed nõ in illo sensu in quo est falsū Cont ex dicꝭ se quit ꝙ aliq̄ ꝓpõ in sensu in quo est vera est flā ꝓbat sit hec vera non de⁹ est in vno sēsu: q sēsus vocet a tūc hec ꝓpõ in sensu a ē vera et hec in sensu a est flā. ergo hec in coð sensu est vēa et flā mior ꝓbat hec ꝓpõ est falsa et h̄ ꝓpõ est hec ꝓpõ in sensu a. g̊ hc ꝓpõ in sensu a est vera. Ad hoc rndent aliq cõcedēdo ꝯñs. Tūc sic hec ꝓpõ in sensu a est vera: ⁊ hec ꝓpõ in sensu a est flā: g̊ hec ꝓpõ scðꝫ eūð sensū est vēa et flā Ad hoc rndent negando ꝯñam Sed meli⁹ videt esse rndēdū ad pcedens p negatiõeꝫ ꝯñe. nõ ei bene ꝯcludit sꝫ debet sic ꝯcludi ergo aliqd qð est hec ꝓpõ in sēsu a est falsū vel si p̄ma cõclusio tenēda sit dicēdū est ꝙ ille ē sēsus ꝯclusiois. et tūc ad replicā negat ꝯña. qa in cõclusiõe ly in eodē sēsu est detmiatio sbiecti. et ps ei⁹ sꝫ in ꝯñte replice ly secūdū eundē sensū se tenet a pte copule ideo non valet ꝯñtia. Ad sextā negat mior ⁊ dicit ꝙ licet falsū nõ sit cõcedēdū. in sēsu in quo est falsū: ē tñ ꝯcedēdū qa habet aliū sensū ab eoñ quo

est fl̃m. Vel dicit̃ ꝙ mior est v̓a de flõ nõ multiplici Ad septi mã negat̃ maior: imo demr̃ata aliq̃ ꝓpõne multiplici hec est v̓a hoc est verꝫ in sẽsu ĩ quo est v̓m et h̃ idẽ ẽ fl̃m in sensu in quo est fl̃m Ad octauã ꝯcedit̃ ꝙ ex v̓ẽo mltiplici: nõ tñ in eo sẽsu in quo est verꝫ seqt̃ fl̃m. v̓bi gratia ex il lo añte scõꝫ ꝙ est ꝓpõ copulati ua cuiꝰ ptes sũt h̃ est ĩpossibile. et necessariũ est ĩpossibile. seqt̃ falsũ. Sꝫ nõ seqt̃ ex eo falsu ĩ sẽ su in quo est modal̃ de dicto co pulato sigĩficãs hoc dc̃m eẽ im possibile h̃ ẽ ĩpos. ⁊ necessariũ

Ad rõnes fc̃as ꝯ scõaꝫ opiõꝫ ad p̃mã negat̃ ꝯña qa ad quãlꝫ ꝓpõnẽ rñdẽdũ est. prout accipi t̃ in vsu ꝯi. qõ si ignoremꝰ qs sit de aliq̃ ꝓpõne vsꝰ: ignorãtia nrã nos redarguit et efficit vt male respõdeamꝰ Ad alios silr̃ rñ det̃ Tunc sit p̃ma ꝯclusio. hec dĩsa est v̓a ex v̓o põt sequi falsũ quia ex eo ꝙ est vel potest eẽ ve rꝫ põt sequi falsũ g̃ ex v̓o põt se qui falsũ ꝯñtia tꝫ ab equiualẽti ad equiualẽs. Scõa cõclusio hec hec est impossibil̃ ex vero sequit̃ falsũ patꝫ p quid nõis bone cõ sequẽtie. nam si añs est verꝫ ita est sicut p ipsũ sigĩficat̃: ⁊ si ꝯñs est falsũ nõ ita est sicut p ipsũ si gnificat̃ ergo possibile erit ita e sse sicut significat̃ per añs: dum non erit ita sicut sigt̃ur per cõse quens. ergo consequẽtia non est

Scõo sic si añs est v̓m et ꝯñs falsũ tũc añte exñte v̓o opposi tũ ꝯñtis erit v̓m g̃ oppositũ ꝯñtis nõ r̃pugnat añti. Ex quo seqt̃ ꝙ nulla ꝯñtia est bona: cuiꝰ añs ẽ v̓m in sensu in quo est añs. et tñ ꝯñs est falsũ: patet satis ex dictis Nã si ita sit ẽ ita sicut significa tur per añs in sẽsu in quo ẽ añs ⁊ non est ita sicut significat̃ per ꝯñs ergo ꝯñtia non est bona Et cũ ꝓbat̃ quia hec ꝯñtia est bona impossibile ẽ te currere si tu po tes currere et eius añs est verꝫ in sensu in quo est añs ⁊ ꝯñs est falsum igit̃. maior patꝫ quia hec mo dalis est vera hec est ĩpossi bilis tu curris si tu potes curre re et hec modalis est ꝯñtia quia significat si tu potes currere hec est impossibilis tu curris ergo ꝯ sequẽtia est vera. ꝙ añs sit verꝫ in sensu in quo est antecedẽs pa tet: quia antecedẽs est hec ꝓposi tio tu potes currere. ꝙ ꝯsequẽs sit falsũ patet quia cõsequẽs est hec ꝓpositio hec est ĩpos. tu cur ris. Ad hãc rõeꝫ rñdet̃ ꝙ illa ꝯ sequẽtia est bõa ⁊ ad ĩprobati onẽ d̃r p̃mo ꝙ nõ bñ ꝯcludit̃: sꝫ debꝫ sic ꝯcludi: g̃ aliqõ qõ ẽ ꝯña est v̓m. Dicit̃ scõo ꝙ si bene con cludat̃ adhuc ꝓpõ est trũcata et ꝑfectibilis qa ibi poit̃ adiectiuꝫ sine sb̃stãtio. iõ si sl̃m de ly vera sit propõ ita ꝙ ꝯcludat̃ g̃ illa ꝯ sequẽtia est vera propõ ꝯcedit̃ si ꝑficiat̃ per ly ꝯñtia ita ꝙ sit sen sus illa ꝯña est vera negat̃ ꝯña Dicit̃: t̃cio ꝙ cũ ly vera põat̃ sie

ſbo ſibi adiuncto. ex eadẽ parte devi ſermoĩs ſbm ei⁹ ẽ illud qḋ poĩt in altera parte orõis qḋ eſt eiuſḋ caſ⁹ generꝭ ⁊ nuẽri cũ eo i deo de rigore ſermoĩs eſt ſẽſus ꝙ hec ꝯña eſt v̈a ꝯña et lꝫ ẽ falſũ qa tñ ſcḋꝫ q̃ſtiõꝫ imediate priuſ tactã aliqḋ v̈m ẽ flm̃ ⁊ aliqḋ flm̃ ẽ v̈m põĩt vna ꝯclo. ꝙ lꝫ ꝓpť mľ titudinẽ ꝓpõnis poſ. ſit añs bõe ꝯñtie eſſe verũ et ꝯñs falſũ c⁹liꝫ tñ bone ꝯñe c⁹ãns ẽ verũ. et ꝯñs ẽ v̈m Et ſi alic⁹ bõe ꝯñe ãns ẽ v̈m ĩ ꝑſu i q̃ ẽ añs ꝯñs erit v̈m ĩ ꝑſu i q̃ eſt ꝯñs Ad rões añ opoĩtũ

Ad p̃mã cõcediť ꝙ ex eo qḋ eſt vel poteſt eſſe verũ ſeqť falſũ ſed nũq̃ ex eo qḋ eſt verũ ſeqtur falſũ. Scḋa ratio eſt pro p̃ma cõcluſiõe Ad ťciã negať maior ꝓ eoḋ tpe adeq̃te et ꝓba⁰ bñ cõcludit pro eoḋ tpe ĩadeq̃to ea dem propõ eſt bene vera et fľa ſed non pro eodẽ tpe adequate. Confirmatio ſoluta eſt ex dictis diciť enĩ ꝙ iſta non eſt eaḋ pro poſitio quãdo ẽ vera ⁊ quando ẽ falſa ꝙ ſi ſit eadẽ concediť ꝙ ex vero põt ſequi falſũ verũ ſꝫ non flm̃ nõ verũ. Ad q̃rtã diſtigť ꝙ bene ſequiť quia vel añs eſt vna diſiunctiua cu⁹ p̃ma pars eſt iſta cathegorica de⁹ ẽ: et ſcḋa ẽ iſta copulatĩa tu es aſin⁹ et nullus deus eſt et ſic negať ꝙ bene ſequať. et ſic cõcediť ãns ẽ verũ Aut añs ẽ vna copulatĩa cuius p̃ma pars eſt iſta diſiũctiua deus ẽ vľ tu es aſinus et ſcḋa ẽ iſta cathe. nll⁹ de⁹ ẽ et deſtructĩa p̃ẽ ptꝭ i⁹ ḋſiũctĩe ⁊ ſic ꝯceḋr ꝙ bñ ſe qť ⁊ neğť: ꝙ in hoc ſenſu añs eſt verũ: licet enĩ ãtecedẽs ſit verũ ſcḋm ꝙ eſt vna diſiũctiua nõ tamen ſcḋm ꝙ eſt vna copulatiua ⁊ in illo ſenſu eſt ãns Ad quĩtã concediť ꝯña: ſꝫ negať ꝙ ãtecedens ſit verũ. qa vna pars ei⁹ eſt falſa ſcꝫ manus mea non eſt clauſa. ad ꝓbationeꝫ diciť ꝙ illa negatiua ſigificat: ꝙ in nulla parte h⁹ tpis p̃ſẽtis: man⁹ mea ẽ clauſa licꝫ g̊ p caſũ nõ ſit clauſa in illa pte in q̃ ego ꝓfero illã ſecũdã pteꝫ ẽ tamen clauſa in illa pte tẽporis: in q̃ ego ꝓfero eã man⁹ mea ẽ clauſa et iḋ illa negatĩa ſigificãs ꝙ in nulla pte tẽporis pñti man⁹ mea eſt clauſa eſt flã Ad ſextã negať maior qa cũ illa ſit negatĩa cõdicõalis ipſa nõ eſt ꝯña ſed ſolũ ſigificat oppoſitã ſuã nõ eſſe bonã ꝯñam Et ad ꝓbatiõeꝫ negať ꝯña ſꝫ bñ ſeqť ex illo ãnte: ꝙ ipã ẽ vera ꝓpõ ſꝫ nõ ſeqť ꝙ ſit bõa ꝯñtia Ad ſeptiãꝫ ſilr ḋr. ꝙ illa non ẽ ꝯña cũ ſigificeť ibi ſolũ ĩpoſſibi illi⁹ ꝯñe ſi hõ ẽ chimera ẽ. ſꝫ eſt vna ꝓpõ cathe. ſigñs ꝙ hc ẽ ĩpoſſi hõ eſt chimera ẽ Ad ꝓbatiõꝫ ꝯcediť ꝙ illa ẽ v̈a ꝓpõ ſꝫ nõ bõa ꝯña Ad octãꝫ ꝯcediť ꝙ illa ꝯña ẽ bõa ſꝫ negať ꝙ añs ſit v̈m ⁊ ad ꝓbatõꝫ neğť ꝙ p̃ciſe añs ꝑcꝫ illã ꝯñaꝫ eẽ boãꝫ qa ꝑm ꝙ ſupi⁹ dcꝫ ẽ oĩs ꝓpõ ſigñs ꝯñaꝫ aliq̃ eẽ bonã: ⁊ ita eẽ ſicť ꝑť p e⁹ añs ꝑcꝫ

ꝯñs est verũ. Sic est aũt ꝙ illa ꝓ-
pō hec ꝯña est bona sigt̃ p̃dictã
ꝯñam esse bonã: ⁊ cum hoc sigt
ita esse sicut sig̃tur p ei⁹ añs er-
go sigt ita esse sicut sigt̃ p ꝯñs sꝫ
ꝯñs sigt ita esse ꝙ ex añte vo se
quit̃ ꝯñs falsũ ⁊ ita nō p̃cise sigt
illã ꝯñam esse bonã. Ad no-
nã admittit̃ casus. cōcedunt̃ pre-
misse silli: ⁊ negat̃ ꝯña. qa plus
est p̃tũ cōclōis q̃ p̃tũ maioꝝ. nã
p̃dicatũ maioris est ly falsũ. sed
p̃tũ cōclōis ē hoc totũ aliqd qđ
est falsũ et nō est falsũ: et hoc ra
tiōe reflexiōis ꝯñtis sup̃ se quã
nulla p̄missaꝝ h̃ꝫ Pro cui⁹ de
claratōe nota ꝙ hec ꝓpō b ē fl̃m
et q̃libet similis sigt se eē falsã:
et se nō eē falsã: ita ꝙ si totalis
ei⁹ sig̃tio ē b eē falsũ ⁊ nō eē fal-
sũ pꝫ illa ꝓpō sola tm̃ sigt sic ista
copulatiua sor currit ⁊ hec ē flã
sor currit. sꝫ hec copulatiua sigt
ita esse ꝙ sor currit p p̄mã ptē:
⁊ nō eē ita ꝙ sor currit p sc̄dam
pteꝫ. ita etiã ista b. ē falsũ signi
ficat ita esse ꝙ b. ē falsũ et si sit
nō est ita sicut significat si nō est
ita nō est falsũ hoc totũ signifi
cat ꝓpositio ergo significat ꝙ ē
falsum et ꝙ non est falsũ et ita
ergo ille sill'us fc̃us equalet huic
oē ꝯñs ⁊c̃. est fl̃m b ē ꝯñs alicui⁹
ꝯñe g° b ē fl̃m ⁊ nō ē fl̃m: Et si di
cat̃ ꝙ solũ in cōclōe ponit̃ a pte
p̃dicati ly falsũ cōcedit̃ ꝙ solum
ponit̃ vocalit̃ ly falsum corrñdet
tamē mentali sc̄dm ꝙ ipsum ē
falsũ ⁊ nō est fl̃m cui mentali vł

silli nulla p̄missarũ equalet
Ad. x. admittit̃ casus. et tũc đr
ꝙ illo casu posito hec ē flã q̄li-
bet verũ ē a. pꝫ qa sigt nihil ali-
ud ab a esse verũ ⁊ p ꝯñs sigt ꝙ
ipsa nō est v̓a sed si sigt ꝙ nō est
v̓a tũc sigt ꝙ nō q̄libet veꝝ est
a: ⁊ ita sigt q̄libet veꝝ eē a ⁊ nō
q̄libet ⁊c̃ ab a est veꝝ: ⁊ nihil ē
aliud ab a nisi illa q̄libet verũ
est a g° hec ē v̓a q̄libet verũ ē a
et ita sigt se nō esse verã ⁊ se esse
v̓a. Tũc ad formã argumēti
rñr negãdo ꝙ bñ sequat̃: ⁊ cōce-
dit̃ ꝙ añs ē verũ. Ad ꝓbatiōem
đr ꝙ hic nō arguit̃ ab exclusiua
ad suã vniuersalē. qa ꝓpt̃ reflex
ionē quã hꝫ ꝯñs supra se ipsum
sigt q̄libet verum esse a ⁊ nō q̄
libet verũ esse a. Vniuersal' aũt
illius exclusiui debet p̃cise signi
ficare q̄libet verũ eē a. sicut est
ista q̄libet veꝝ ē a. supposito ꝙ
ibi verũ supponat ꝓ alio ab isto
Ad. xi rñdetur ꝙ ꝯña est bo
na cōcedit̃ ꝙ añs est verũ et ne
gatur ꝙ ꝯñs sit falsũ. Ad ꝓbati
onē negat̃ ꝙ nihil scis esse hoc
quia aliquid scis esse hoc. Ad ꝓ
bationem cōcedit̃ maior. sed ne
gatur prima pars minoris. scilꝫ
nullum ens qđ credis esse hoc:
scis esse hoc. Et si ꝓbetur omne
ens quod credis esse hoc est sor
tes sed sortem non scis esse hoc
ergo nullũ ens quod credis esse
hoc scis esse hoc Maior patꝫ qa
hoc credis esse sortem ergo om
ne quod credis esse hoc ē sortes

Ad hoc rñr negãdo maiorẽ.qa hoc demõſtrãdo lapidem credo eſſe hoc et tñ hoc nõ eſt ſor. Ad ꝓbationẽ cõcedit añs ⁊ negatur ꝯña. Demõſtrato enĩ lapide ſi q̃ rat an hoc credis eſſe hoc. Reſpondeo ꝙ ſic.ideo aliqđ ens qđ credo eſſe hoc eſt hoc. Ad aliaꝫ ꝓbationẽ cõcedo ꝙ nullũ aĩal ſcio eſſe hoc. ſꝫ dico qđ aliquod nõ aĩal ſcio eſſe hoc. Nã demonſtrãdo lapidẽ arguat ſic hoc eẽ hoc. hoc eſt aliqđ nõ aĩal ergo aliqđ nõ aĩal ſcio eſſe hoc. Vltra etiã dicit qđ aliqđ nõ aĩal credo eſſe hoc lꝫ nõ credã hoc eſſe nõ aĩal.ille enĩ ſimul ſtant. nõ aĩal credo eſſe hoc: et nõ credo hꝰ eẽ nõ aĩal ꝓpter appellationẽ rationis formalis. Ad.xii.dr qđ caſus nõ eſt poſſibil.qa ad caſũ ſequũt iſte due ſortes decipit et ſortes nõ decipit vt prius deductũ eſt. Admiſſo tñ caſu conceditr ꝯña et negat qđ añs ſit veruꝫ Ad ꝓbationẽ negat qđ ſor.non decipit. ad ꝓbationẽ negat ſcđa pars.qa ſor p̃ciſe credẽdo qđ aliquis hõ decipit cum alia pte caſus credit ſe decipi et nõ decipi.qa lꝫ ſor.p̃ciſe credat huic ꝓpoſitiõi aliquis hõ decipit explicite tñ rei ſigte credit ſortẽ decipi et nõ decipi.

q Verit. Vtrũ a ꝓpõe habente plures cãs vitatis. ad aliam habentẽ pauciores valeat ꝯña. Arguit qđ ſic. a negatiua ad affirmatiuã eſt bona ꝯña:et tñ negatiua pĺes cauſas vitatis hꝫ q̃ affirmatiua igit añs patet qa bene ſequit nõ ſor currit et plato diſputat g̃ ſor nõ vel plato nõ diſputat. Itẽ ſequit ſor cõtingit ad vtrũlꝫ nõ eẽ g̃ ſor cõtingit ad vtrũlibꝫ eſſe Itẽ ſequit nullus deus eſt g̃ deꝰ eſt ergo ex negatiua ſeqt affirã tiua. Itẽ ad idem bene ſequit iſte qui eſt aſinꝰ nõ eſt aſinꝰ ergo iſte eſt aſinus. añs pꝫ.qa in añte ſunt due cõpões.q̃rũ p̃ma aſſerit iſtum eẽ aſinũ.et ſcđa aſſerit eum nõ eſſe aſinũ.g̃ illa tota ꝓpõ aſſerit eum eſſe aſinum: prima pars pꝫ qa negatio ſeq̃ns nõ negat p̃mã cõpõem:eo ꝙ nõ agit in p̃cedens. Itẽ negatĩa eſt fortior ad inferẽdũ q̃ affirãtiua g̃ ſi affirmatiua ĩferat negatiuã.negatiua poterit inferre affirmatiuã. añs pꝫ qa altã premiſſarũ exñte affirmatiua⁊ altera negatiua ſemꝑ infert cõcluſio affirmatiua g̃ negatĩa ẽ fortior ad inferendũ q̃ affirmatiua

Scđõ ſic bene ſequit hõ ẽ animal ergo oĩs homo eſt aĩal.igitur ꝯña tꝫ.qa ꝓpõ ꝑticularis ſẽper habet plures cauſas veritatꝭ q̃ vlĩs.qa quicqd ſufficit ad vitatem vlĩs illud ſufficit ad vitateꝫ ꝑticularis ſed nõ ecõtra. Et confirmat.qa bene ſequit albũ ẽ: ergo oẽ albũ eſt: ⁊ tñ añs habet plures cãs vitatis q̃ coñs Tertio bene ſequit hõ nõ eſt aſinus ergo nullus homo eſt aſinꝰ. ſol

lucet ergo ois sol lucet. et tamē antecedētia plures hñt cās veritatis pñtibus. Quarto a ppositiōe hñre pauciores cās veritatis ad ppōem hñtē plures nō valet pña ergo ecōtra est bōa pña añs p3. qa si sic esset sic arguēdo ois hō est albus ergo hō ē alb⁹ sed non sī. qa dato q nihil sit album: añs et pñs nullas hñt cās vitatis qa sunt flē. In oppositū est cōis doctrina logicorum

Pro rñsione notād q aliquid pōt intelligi eē cā vitatis ppōis tripl'r. Vno° pōt cāvitat intelligi esse oē illud qd p bonā pña3 infert ita esse sic totali snia per ipsā ppōe3 sigt. et sī° sor. currē. platonē cur. ⁊ sic de al'ē totalis cāvitat h⁹ ppōis hō currit. Sequitur eni sor cur. plo cur. et sic de al. g ois hō currit. ⁊ sm hūc modū ppō ipossibil' dr habē cā3 veritatis. Scdo° dr causa vitatis oē illud qd p bonā pñam pōt inferre ipsā ppōem verā. et sī° exñtia ppōis ē pcialis cāvitat. Nō eni sequit sor currit plo curr. et sic de al. g hec est va ois hō cur. sed debet sic argui sor cur. plato cur. et sic de al. et hec ppō est ois hō cur. g hec est va omis hō cur. Tertio° aliqd dr cāvitat q possibile est facē ipsā ppōem verā. et sī° ipossibilia nullā hñt cāmvitatis. Quarto° dr cāvitatis q actual'r ē cā qre ppō est va. et sī° flā nullā hñt cāmveritatis sm terciū modū dcm̄ ē superius q impossibilia nullā habent cām veritatis. Sed qa primus modus apud logicos ē magis vsitat⁹ ideo accipim⁹ hic causam vitatis primo°. Ex quo sequtur pmo q ois ppō h3 tot cās vitatis quot sūt ex qbus pōt inferri ita esse sicut per ipsam significat. patet ex quid nois cause veritatis ppōis. Sequit secundo q quelibet negatia cathegorica tam vocal'r q mental'r habet plures causas vitatis. p3. qa pōt ex multis diuisim de qualibet tali inferri q ita est sicut significat. vbi gratia. bene sequit subiectū hui⁹ nullus hō cur. pro nullo supponit ergo ita est sicut sigt. Item sequit predicatū illius pro nullo supponit ergo ita est sicut sigt Item sequit subiectū ei⁹ et pdicatū p nullo eodē supponunt ergo est ita sicut sigt

Sequit tercio q aliqua negatiua et aliqua affirmatia habēt easdem cās veritatis. p3 in ipotheticis de disiūctiua negatiua et copulatiua affirmatiua q equalent. Nam iste oio ex eisdem causis inferūt nō sor cur. ⁊ plato disputat. et sor nō cur. et plo nō disputat q p3 bñ seqt sbcā illarū ppōnū cathegoricarum ex q⁹bus ille ipothetice cōstituūt ⁊ pdicata earūdē nō supponūt pro eodē. g vel ita ē sic ille ipothetice signt. clarū ē eni q nihil aliud regrit ad vitatē illi⁹ copulatiue. sor nō cur et plo nō cur cum qli

bet ps eius sit cathegorica negatiua. claru est etiā de disiūctiua negatiua. Idē etiā p3 de copulatiua negatīa et disiūctīa affirātiua Seqꝫ qrto ꝙ ppō de t'o cōi nō distributo h3 plres cāsvitatis q̄ ppō de t'io distributo ceťis paribꝰ p3. qa ppō de t'io coī non distributo h3 tot cās vitatꝭ q̄t sunt supposita illiꝰ t'mi. vt h hō currit tot cās h3 vitatis q̄t sūt hoīes. s3 ppō d t'io coī distributo ex parte illiꝰ t'mi nō h3 nisi vnā causa3 vitatis. s. ꝙ sit vā p oībus suppositis. Sequiꝛ qnto ꝙ ppō d termino coī supponēte cōfuse tātū h3 plures cās vitatis q̄ ppō de t'mino coī supponēte detīate ceteris paribꝰ p3. qa ad vitatē huiꝰ oē b est a sufficit ꝙ oē b sit hoc a vel illud vel illud. s3 ad veritatē huiꝰ a est oē b reqriꝛ ꝙ oē b. sit hoc a vel oē b sit illud a. Item ad vitatem huiꝰ oē b est a sufficiꝛ ꝙ hoc b sit illud a : et istud b sit istud. s3 ad vitatē huius a est oē b: requiriꝛ ꝙ a sit istud b ⁊ illud et illud ⁊ sic de al' Sexto seqꝛ ꝙ ppō de nullo t'mino distributo plures cās habet veritatis q̄ ppositio de aliquo termino distributo ceteris paribus. cōparādo sc3 affirmatiuas ad affirātiuas et negatiuas ad negatiuas. ⁊ eodem modo intelligendo ppō de vno termino distributo ⁊ altero supponēte deťminate vel cōfuse h3 plures cās vitatis q̄ ppositio de vtroq3 t'mino distributo ceteris paribus Tūc p rńsione ad questionē sit prima ꝯclusio. Propositiōes habētes easdē cās vitatis mutuo se inferūt p3 sic. sint a et b due ppōes. et c et d sint sue cause vitatis. tūc pbaꝛ ꝙ ad a se quaꝛ b si est a c et d sūt a ppōne ad suas cās vitatis si sunt c ⁊ d. ē b a causis vitatis ppōis ad vitatem ppōis. ergo de primo ad vltimū si est a est b. et intelligendo per esse a et esse b ita sicut a significat: et esse ita sicut b significat. Ex qua conclusione sequitur primo ꝙ negatiua disiunctiua et copulatiua affirmatia de partibus contradicentibus mutuo se inferunt: et similiter copulatiua negatiua et disiunctīa affirmatiua de partibus contradicentibus. patet. Quia habent easdem causas veritatis. vt patet per tertium correlarium.

Secunda conclusio. Omnes propositiones se mutuo formaliter inferentes habent easdem causas veritatis. patet. Quia si plus requiritur ad verificandu3 vnam q̄ aliam. vna potest eē vera alia existente falsa. et ita nō mutuo se inferunt. Quod si se inferant fortassis. Quia vna est impossibilis vel altera necessario. hoc tamen non est formaliter. Tercia cōclusio. non ab omni. A propositione habente pauciores cās vitatis ad ppōem

hñtē plures ē bona ꝯña pȝ.quia hec oīs asinꝰcurr.hȝ pauciores cāsꝟitatis q̄ ista nullꝰhō cur vel q̄ ista hō cur.et tñ ꝑma nō īfert aliquā aliaꝝ. Quarta conclo ab oī ꝑpōne hñte pauciores cās ꝟitatis ad ꝑpōem hñtē plēs.dū tñ ille pauciores sint parsvel pꝰtes siue sint aliq̄ illaꝝ pluriuȝ ē bona ꝯña.pȝ si a ꝑpō hñs vnam cāmꝟitatis q̄ est c.et b sit propō hñs c cāmꝟitatis ⁊ cū h̄ multas alias causasꝟitatis.tūcꝑbat ꝙ ad a sequit b si ē a est c si est c ē b:ergo si est a est c. Ex quo seqt ꝑmo ꝙ ab oī ꝑpōe de t̄mio supponētē confuse distributiue ad ꝑpōnem de termino supponente nō distributiue ceteris paribꝰ ē bona ꝯña.pȝ ex ꝺ. Scōo sequitur ꝙ ab oī ꝑpōne de t̄mino supposito det̄mīate ad ꝑpōem ꝺ termino supponēte cōfuse tm̄ ceteris paribꝰest bona ꝯña.pȝ ex ꝺ.

Sequit tertio ꝙ a ꝑpōe ꝺvtroq; termio distributo sequitꝑpositio de nullo termio distributo sequit etiāꝑpō de altera termio distributo ceteris paribꝰpȝ ex ꝺ

Quinta cōclo a ꝑpōe habētē plures cāsꝟitatis adꝑpōem habentē pauciores nō vȝ ꝯña foraliter pȝ.quia si āñs hȝ plēs caussasꝟitatis q̄ ꝯñs ponatur ꝙ illa causaveritatis quā hȝ vltra ꝯñs vocetur b. Tunc sic qualitercūq; significatur per āñs ita potest esse absq; hoc ꝙ sit qualitercūq; significatur per ꝯñs ergo consequentia nonvalet. Antecedens patet.quia posito solo b tūc est ita qualitercūq; significat p āntecedens.sed posito solo b non est ita qualitercūq; significat per cōsequēs.ergo qualitercūq; significat per āñs potest esse absq; h̄ ꝙ sit ita qualitercūq; significat per consequēs: Ex qua cōclusione sequit ꝙ a'ꝑpositōe de termino non distributo ad propositionem de termino distributo non valet consequentia ceteris paribus. Sequitur secundo ꝙ a ꝑpositione de termino supponente confuse tantum ad propositionem de termino supponēte determinate nonvalet formaliter consequentia.patent correlaria ex ꝺ. Ad rationes ad primaꝫ conceditur maior in ipotheticis sed in cathegoricis negat ꝙ ex negatiua formaliter sequitur affirmatiua. Ad secūdam probationem antecedentis dicitur ꝙ antecedens non est negatiuū immo antecedens et consequēs omnino causasveritatis habēt.

Ad tertiam ꝑbationem conceditur ꝙ sequitur nullus deus est ergo deus ē gratia materie. sed non gratia forme. Ad q̄rtamꝑpositionem dicitur ꝙ non sequitur et lȝ illa ꝑpō hȝ duas ꝑtes q̄rū ꝑma ⁊c̄.q̄a tñ negatio sequēs fac ꝙꝑpō sit negatīa ideo īpedit neꝑpō afferat hūc eē asinū. Alii tñ dicūt ꝙ bñ seqt ⁊ ꝙ ꝑma nō ē pure negatīa ſȝvocāt

eam negatiuã pregnãtem eo ꝙ affirmatiuã includat Ad qn tam ꝓbationẽ negaẽ ꝙ negatia ſit potẽtior ad inferẽdũ q̃ affiꝛa tiua. et ratio cõcludit oppoſitũ nam ratio illa ꝯcludit ꝙ ſole ne gatiue nõ poſſũt inferre negati uam. ſed negatiua egent auxi lio affirmatiue. ſole vo affiꝛati ue affirmatiuã iferũt. Ad ſe cũdam rationẽ cõcediẽ ꝙ bñ ſe quiẽ gratia materie ſed non gra tia forme. Ad.iii.ſilr Ad quartã patuit ſolutio declaran do quid ſit habere cauſã veritã tis et quomodo falſa habẽt cau ſam veritatis ⁊ quõ non.

q Veriẽ. Vtrũ ab inferio ri ad ſupius affirmatiue et ſine diſtributiõe vale at ꝯña. Arguiẽ p̃mo ꝙ nõ. qa ſi ſic vel teneret gratia forme: vel gratia mate ie. ſ3 nullũ põt dici igiẽ. Nõ gr̃a forme. qa nõ tenet in oĩbus ẽis ſilr forma arguẽdi retenta. Nec gr̃a maẽie. qa ſiue ſupius habeat ſig̃ta ꝑ qbus ſup ponit ſiue nõ. tñ ꝯña ab inferio ri ad ſupius ſemp eſt bona. Sẽp enĩ hec ẽ bona hõ currit g̃ anĩal currit Scõo ſic. In omĩ ꝯña ar guiẽ a ꝓpõe q̃ ẽ añs ad ꝓpõem q̃ ẽ ꝯñs. ſ3 nulla illarũ ꝓpõnũ ẽ ſu perius vl̃ inferi⁹ g̃ in nulla argu mẽtatiõe arguiẽ ab inferiori ad ſupi⁹ Tertio ſic Hic arguiẽ ab inferiori ad ſupius affiꝛatiue ⁊ ſine diſtributiõe ſor dr̃t ab aſi no g̃ dr̃t ab aĩali ⁊ tñ ꝯña ñ valet igiẽ. maior p3 ſi nõ ſ maxĩe eẽt ꝓpter negationẽ incluſã i ly dr̃t ſ3 ly dr̃t nullã negatiõem inclu dit igiẽ. mĩor p3. qa vel eſſet ne gãs vel infinitãs. Nõ negans. tũ p̃mo qa tũc faceret ꝓpõe3 nega tiuã. tũ ſcõo qa tũc iſta non de bẽt cõcedi ab hoĩe dr̃t hõ. eo ꝙ ẽtia exponẽs debẽt eẽ iſta hõ ñ ẽ hõ. Nec infinitãs qa nõ videẽ qd ĩfinitaret niſi ly aſino ⁊ tunc ille obliqu⁹ aſino ſupponẽt ꝑ oĩ bus aliis ab aſino. Quar⁰ ſic. nõ ſeqẽ ſor ẽ mgr̃ piſi⁹: g̃ ſor eſt hõ piſieñ. nec ſeqẽ ſor ẽ vidẽs pi ſius g̃ ẽ aĩal piſi⁹ ⁊ tñ arguiẽ ab ĩ feriori ad ſupi⁹ qa a ẽmĩo illato ad ẽĩm ĩferẽtẽ non ꝯuertiẽ ſubſi ſtẽdi ꝯña qa ſeqẽ ẽ mgr̃ g̃ hõ. ſ3 nõ ecõtra. Itẽ ſeqtur ẽvidens ergo aĩal ſed nõ ecõtra. Quĩ to nõ ſeqẽ piſi⁹ ⁊ rome vẽdiẽ vinũ g̃ piſius ⁊ rome vẽdiẽ aliqd quia añs ẽ verũ ⁊ ꝯñs falſũ. ꝙ ꝯñs ſit falſum pat3. bene ſequiẽ piſius ⁊ rome vẽdiẽ aliqd g̃ pariſi⁹ ⁊ ro me vẽdiẽ hoc vel hoc ⁊ ſic de al̃. ⁊ vltra g̃ hoc vl̃ hoc ⁊ ſic de al̃. vẽ diẽ pariſi⁹ ⁊ rome ſ3 ꝯñs ẽ falſũ. igiẽ. Itẽ ſeqẽ pariſi⁹ ⁊ rome vẽ diẽ piper g̃ in his duab⁹ ciuitati bus vẽdiẽ piper. ꝯñs enĩ ẽ falſũ. qa in ſcõa ly piper ſupponit de ẽminate Sexto nõ ſeqẽ ꝓmit to tibi equũ g̃ ꝓmitto tibi anĩal qa ꝓpẽ appellatiõe3 rõis forma lis ſẽſus añtis ẽ ꝓmitto tibi equũ ſcõm cõceptũ ſpecificũ ⁊ diſtin ctũ equi. ſ3 ſẽſus cõſequẽtis ẽ fa

cio tibi ꝓmissionē scđm cōceptū
generalē oīs aīal:⁊ ita pōt eē q̄
litercūq; sic sigtur per an̄s absq;
hoc ꝙ sit ita sic sigt̄ p ꝯn̄s. Itē
nō seqtur dubito te esse hoīem:
ergo dubito te eē aīal. an̄s enim
ē verū ⁊ ꝯn̄s fl̄m aliquo casu po-
sito. Septio nō seqt̄ alđ q̄ sor.
et nihil aliud q̄ sor ē plato ḡ ali
quid ⁊ nihil aliud q̄ sor ē plato⁊
tn̄ arguit̄ p regulā. qa aliud est
inferius ad aliqd. ꝙ aūt nō seq̄
tur p3. qa ꝯn̄s est fl̄m vt notū est
et an̄s est verū qđ p3. qa plato ē
plato. minor ꝓbat̄ qa bene seq-
tur demōstrādo sor hoc est sor ⁊
nihil aliud q̄ sor. ⁊ aliud ab hoc
est plato ḡ plato ē aliud q̄ sor et
nihil aliud q̄ sor. et plato ē aliud
q̄ sor et nihil aliud q̄ sor. ḡ aliud
q̄ sor et nihil aliud q̄ sor. ē plato
Itē p3 p exponētes plato ē et
sor nihil aliud q̄ sor ē: et p̄lo nō
ē sor ⁊ nihil aliud q̄ sor. Et cōfir
mat̄ cōcludēti tibi et cuilibet cō
cludēti tibi tu es idē ḡ alicui et
cuilibet cōcludēti tibi tu es idē
Nam posito casu ꝙ tu cōcludas
cuilꝫ in aliq̄ argumēto. ⁊ etiā ꝙ
quilibꝫ hō tibi cōcludat tūc no-
tū est ꝯn̄s eē falsū et an̄s ē verū
qa tu es idē tibi: et tu es conclu
dēs tibi ⁊ cuilibet ꝯcludēti tibi
ḡ cōcludēti tibi et cuilibꝫ cōclu
dēti tibi tu es idē Octauo nō
seqt̄ sor incipit eē hō alb⁹ ḡ inci
pit eē hō ⁊ tn̄ arguit̄ ab inferio-
ri ad supius. cū ly hō alb⁹ in mi
nus sit q̄ hō. Et cōfirmat̄ nō se-
quit̄ hō alb⁹ ē ens per accn̄s er-
go hō ē ens per accn̄s. hō alb⁹ ē
orō īpfctā ḡ hō ē orō ⁊c. No
no nō seqt̄ iste hō qescit demōn̄
do lapidē ḡ hō qescit: ⁊ tn̄ ar̄ ab
inferiori ad supi⁹ Dec° nō seq
tur aliqs hō ē oīs hō ḡ aliqđ ai-
mal ē oē aīal: ⁊ tn̄ arguit̄ ab īfe
riori ad supi⁹ igit̄. ꝙ nō seqt̄ p3.
qa posito ꝙ nō sit hō nisi sortes:
⁊ sint p̄la aīalia. an̄s ē verū ⁊ ꝯn̄s
fl̄m. ꝙ aūt arguat̄ p regulā p3
qa hō ē īferi⁹ ad aīal. Vndec°
nō seqt̄ qđlibꝫ ab hoīe dr̄ns cur
rit. ḡ qđlibet ab aīali dr̄ns cur
rit: ⁊ tn̄ arguit̄ ibi ab īferiori ad
supi⁹ sine distr̄butiōe igit̄. maior
p3. qa posito casu ꝙ sint solum
duo aīalia sor ⁊ brunell⁹ ⁊ nec
alđ sit et mūdo⁊ currat brune-
lus ⁊ nō sor tūc an̄s ē verū qđlibꝫ
ab hoīe dr̄ns currit p3. qa bru-
nellus currit ⁊ brunell⁹ ē qđlibꝫ
ab hoīe dr̄ns: ḡ qđlibet ab hoīe
dr̄ns currit⁊ tn̄ ꝯn̄s ē fl̄m p3. qa
ꝯdictoria ei⁹ ē vā. scꝫ aliqd ab a
niali dr̄ns nō currit: qa sor n̄ cur
rit sor est aliqd ab aīali dr̄ns. ḡ
aliqd ab aīali dr̄ns nō currit. Si
aūt dicat̄ ꝙ illa nō ē ei⁹ ꝯdcōria
qa aīali ī nulla distribuit̄ sꝫ ista
aliqd a q̄libet aīali dr̄ns nō cur
rit. tūc ꝓbat̄ ꝙ illa sit vā est vna
cathegorica negatīa deinesse ⁊
de p̄nti c⁹sbēm ꝓ nullo suppoit.
ḡ ē vā. assūptū p3. qa ī casu posi
to nihil ē qđ sit a quolibet aīali
dr̄ns Duodecio nō seqt̄ om̄is
hō vidēs hoīem currit ḡ oīs ho-

movidēs aīal currit:ɀ tñ arguit̄ ab īferiori ad supi⁹affirātieɀ si-ne distributiōe. nā hoiem ē īfe-ri⁹ad aial igit̄. maior pꝫ qa posi to casu ꝙ sor ɀ plo sint oēs vidē tes hoiemɀ currāt.ɀ cicero vide at brunellū ɀ qescat. tūc aūs est verꝫ ɀ ꝯñs flm̄ igit̄ Xiii. nō se qtur qlibet asin⁹sorꝫ currit g̃ q-libet asin⁹hoīs currit. Sil'r nō se quit̄ qlibet singularis huius vl'is ē v'a g̃ qlibet singularꝫ alic⁹ vl'is ē v'a. Xiiii. nō seqt̄ si tu es hoc aīal tu es asin⁹g̃ si tu es aīal tu es asin⁹ɀ tñ arguit̄ ab īferioriɀc̄ Sil'r nō seqt̄ si sor currit hō cur. g̃ si aīal currit hō cur.ɀ tñ argui turɀc̄ Xv. nō seqt̄ oīs hō pre ter sor cur. g̃ oīs hō p̄ter sor mo uet̄ɀ tñ arguit̄ scđm regulā ex parte p̄ti igit̄. maior pꝫ qa posi-to ꝙ sor nō currat:sꝫ alteret̄ vel aliq̄ motu q nō ē cursus mouea tur tūc aūs ē verꝫ et ꝯñs flm̄. qa seqt̄ oīs hō p̄t̄ sor. mouet̄:g̃ sor. nō mouet̄ qꝺ flm̄ ē. ꝙ aūt argu at̄ sine dist̄butiōe pꝫ. qa li p̄tuꝫ cur.ɀ li p̄tū mouet̄ supponūt ꝯfu se tm̄ Xvi. nō seqt̄ oīs hō p̄ter sor cur. g̃ oē aial p̄ter sor. cur. et tñ ar̄ ab īfe.ɀc̄. maior nota est ɀ minor ꝓbat̄ q̄tū ad illā ptē. Qꝺ ar̄ sñ dist̄butōe. qa nec li hō nec li aīal dist̄buit̄. qa nō ꝯtigit fie ri descēsus copulatie ad īfeīora eorꝫ Itē nō seqt̄ oē currēs p̄ter hoīeꝫ ē albū g̃ oē cur. p̄ter hoīꝫ ē coloratū. qa ad ꝯñs seqt̄ ꝙ nl' lus hō ē colorat⁹. Itē nō seqt̄ nō oīs hō p̄ter sor. nō cur. g̃ non oīs hō p̄ter hoīꝫ non cur.ɀ tñ ar guit̄ ab īferiori ad supi⁹ sine dist̄butiōe igit̄ Xvii. nō seqt̄ sor incipit esse albus g̃ sor. icipit eē colorat⁹g̃ ab īferiori ad supi⁹si-ne dist̄butiōe nōvꝫ ꝯña Item nō seqt̄ oīs hō inq̄tū rational' ē risibilis: g̃ oīs hō inq̄tū sensibil' ē risibilis. qa aūs est verꝫ et ꝯñs flm̄ɀ tñ arguit̄ ab īferiori ad su pius sine distributiōe igit̄. mior pꝫ q̄tū ad illā ptē ꝙ arguat̄ sine distributiōe. qa si li ratiōale di-stribuat̄ tūc bñ seqt̄ oīs hō inq̄-tū rōnal' ē risibil' g̃ oīs hō inq̄tū hō rōnale ē risibile a supiori ad inferi⁹cū dist̄butiōeɀ tñ ꝯña nō vꝫ. qa aūs est v'm ɀ ꝯñs flm̄ igit̄

In oppositū ē cōis oīm logi-corū regula. Pro q̄stiōe nota ꝙ inferi⁹ɀ supi⁹ nō capiūt̄ hic ꝓ me ītētional'r. vt signt d'ras loco rū:sꝫ accipiūt̄ scđe ītētional'r. vt signt t'ios magis cōes ɀ t'ios mi n⁹cōes. Capiēdo aūt scđe intēti onal'r tūc vnū signū pōt eē infe-ri⁹ad aliud. pō⁹in signdo: sꝫ nō in ꝯñdo. Illō āt ōr supi⁹ī signdo ɀ nō in ꝯñdo ad aliud ꝙ minus sigt q̄ aliud sꝫ tñ ad qꝺcūqꝫ seqt̄ vnū ɀ alō.ɀ hō⁹ iste t'i⁹lignū co-loratū ē īferi⁹ad lignū qa lignū coloratū sigt plus q̄ lignū sꝫ ad qcqd seqt̄ vnū seqt̄ alō. Scđo⁹ōr supi⁹ad aliō ī ꝯñdo sꝫ nō ī sign⁹ sic abstractū ɀ concretū. Nā bñ seqt̄ iste ē alb⁹g̃ albedo ē in eo. sꝫ nō ꝯtra sequit̄ isti īest albe⁹

ergo est alb⁹ vtpote si sibi ineēt in ḡdu reisso valde. Tertio mō aliqd ðr supius ad aliud in sigi ficādo et ꝑñdo et sic iste t̄mi⁹ a-ial est supi⁹ ad istū t̄miū hō: et t̄ci⁹ mo⁹ accipiēdi est ꝓpus alii sūt nimis ad volūtatē et p̄t̄ vsū

Notādū secūdo. ꝙ nō ōe illð est supi⁹ ad aliud a quo nō cōu tit̄ sōsistēdi ꝑña. qa tc iste t̄min⁹ de⁹ eſſꝫ infēi⁹ ad istū t̄miū lap qa seq̄t̄ lapis est ergo de⁹ est. sꝫ non econt̄ de⁹ est ergo lapis est Sed dicit̄ supi⁹: ad aliud illð qð suppoit vel suppone pōt ꝓ oī illo ꝓ quo aliud pōt suppone ⁊ cū h̄ pro aliis vt aīal ē superi⁹ ad ho minē qa ꝓ q̄cūꝫ suppoīt hō. pro illo suppoit vel supponere pōt a ial aial āt ꝓ m̄l̄tis pōt suppone re ꝓ quib⁹ nō pōt supponere hō

Notādū vlteri⁹. ꝙ duplex ē superi⁹ scꝫ eeñale et accñtale su peri⁹ eeñale est illud qð est eius ð p̄dicamti cū suo īfēiori qð sci licꝫ de ipso qdditatie et eeñalit̄. et vl̄it̄ p̄dicat̄ de ipso et nō eꝯū- so Sed superi⁹ accñtale est illud qð de suo īferiori qdditatie ⁊ ac cidētal̄r p̄dicat̄ et nō eꝯuerso et hoc est illud qð fit īferi⁹ p aliq̄ꝫ det̄mīatiōeꝫ sibi accñtalē vt aī-mal albū īferi⁹ ē p accñs ad ho mieꝫ Est tñ m̄l̄tiplex det̄miatio alic⁹ t̄mī q̄dā est q̄ nullā facit re strictionē t̄mī cui adiūgit̄: vt ra tionale r̄spcū hoīs. Alia est det̄ miatio disthēs. q̄ facit t̄miū sup ponere ꝓ suo significato minus p̄ncipali ꝓ quo scꝫ nō supponēt si p se ponēt̄ vt pictus r̄spcū hoī nīs. Alia est alienās: q̄ facit ꝙ t̄mius pro nullo sigĩficatoꝝ suo ꝝ supponat vt hīmbile respectu hoīs. Alia est derimēs ⁊ est illa q̄ facit t̄miū sigre miorēꝫ pteꝫq̄ sigret si p se ponēt̄ iste eni t̄mi⁹ alb⁹ p se poit⁹ significat reꝫ pro maiori pte albā: sꝫ cū dicit̄ alb⁹ scðm dētes. det̄miatio illa facit vt t̄minus sigt rē pro miori pte Alia ē āpliās q̄ facit t̄miū sup-ponē pro m̄l̄tis pro qb⁹ nō sup-poneret r̄spcū copule de p̄nti. vt mortuū et sic de al̄. Sil̄r: hoc qð est si est risibile. facit aīal suppo nē pro lapide et pro oī ēte mun di. pro quo non supponēt si p se ponēt̄. Alia est det̄mīatio r̄stri gens q̄ facit t̄minū supponē pro paucioribꝫ. sꝫ pro eisð q̄ si per se ponēt̄ et ab illa detmīatiōe fit t̄ min⁹ inferior ad aliū et non ab aliis. Non a p̄ma qa illa facit t̄-minū ꝯuertibilē cū eo cui adiū git̄. Nō ab aliis qa faciunt t̄mi nos magis cōes vel desꝑatos et repugnātes: sic ꝙ p copulā de p̄ senti: non possūt de se iuicē v̄ifi cari vt homo pict⁹ et homo mor tuus et homo

Notādū vltēi⁹ ꝙ aliq̄n arguit̄ ab īferi⁹ ad supi us sñ distributiōe sed sil̄ ⁊ p eāð ꝑñtiā arguit̄ a supiori ad īnfēi⁹ sñ distributioe: ⁊ ab infēiori ad supius cū distributioē v̄bi grati a si sic arguit̄ ōnis hō hñs albe-dinē currit: ḡ oīs homo habens

colorē currit fm vnā opinionem neq; albedinē neq; colorē distri buit̄ iō arguit̄ ibi ab iferiori ad supi⁹ sine distributiōe: et tamen fm eād opinionē etiā nō v3 ꝯña qa in ead ꝯña arguit̄ ab iferiori ad supi⁹ cū distributiōe. nam hñs albedinē est iferi⁹ ad habēs colorē et arguit̄ cū distributiōe vtriusq;. Illa aūt ꝯña mala q̄ cū bona claudit̄ aliqñ est explicite posita vt in ex° posito. Aliqñ v̄o iplicite et v̄tualr̄ inclusa vt ptingit in ꝯñtiis fcīs ex ꝓpōib⁹ expo nibilibus. v̄bi gr̄a. l3 hic arguat̄ ab iferiori ad supi⁹ sine distributiōe. sor. incipit eē alb⁹ g̊ incipit esse colorat⁹ qa neq; albū ne3 coloratū ibi distribuit̄. qa tñ ista i cludit vnā aliā ꝯñam in q̄ arguit̄ ab inferiori ad supi⁹ cū distributiōe sc3 istā sor imediate añ hoc nō fuit alb⁹ g̊ imediate āte hoc nō fuit colorat⁹ iō ꝑdcā ꝯña nō valet Notād q̄rto ad vidēd qd est arguere ab iferiori ad supius. ꝙ arguere ab inferiori ad supi⁹ ē arguere ab añte in q̄ respectu alic⁹ ꝑti vl̄ subiecti ponit̄ t̄mīn⁹ inferior ad ꝯñs in quo ceteris manētibus eisd loco termini inferioris ponit̄ t̄i⁹ supior v̄bi gr̄a sor. currit g̊ hō currit sor videt hoīe3 g̊ sor videt aīal. Ex q̄ seq̄t̄ ꝙ argue ab iferiori ad supius nō est arguere ab añte qd ē inferi⁹ ad ꝯñs qd est supi⁹ p3. qa añs et ꝯñs sūt ꝓpōes in qb⁹ non repit̄ ratio inferioris ⁊ supioris

Scdo seq̄t̄ ꝙ arguēdo ab añte in cui⁹ sbcō ponit̄ t̄i⁹ inferior ad ꝯñs in c⁹ꝑto ponit̄ t̄i⁹ supior. nō arguit̄ ab inferiori ad supius vt si sic arguat̄. sort̄ currit g̊ equ⁹ ē hō. qa ñ ceťa manēt ead Tertio seq̄t̄ ꝙ si fiat variatio iferioris et supioris i situ ceťis manē tibus eisd nō argueť ab iferiori ad supi⁹. et inde est ꝙ l3 bñ seq̄tur cuiuslibet hois aīal currit et asin⁹ est hois ergo cuiuslib3 hois asin⁹ currit: et tñ nō seq̄t̄ cuiuslibet hois aīal currit ⁊ asinus est hois g̊ asin⁹ cuiuslibet hois cur. et ita g̊ argue ab iferiori ad supius est id qd dcm̄ est. Tūc sit ꝑma cōclo Oīs ꝯña q̄ sic arguit̄ affir̄atiue ab iferiori ad supius sine distributiōe. ꝙ nec formalr̄ nec v̄tualr̄ arguit̄ a supiori ad i feri⁹ sine distributiōe. vl̄ ab inferiori ad supi⁹ cū distributōe aut etiā ab inferiori ad supi⁹ negatiue in t̄is ꝑsonalr̄ supponētibus est bona ꝯña. Dr̄ p° affir̄atiē. qa ꝯña q̄ arguit̄ negatiē ñ est bōa forāl̄r. vt nō seq̄t̄ hō non curr ergo aīal nō currit: s3 de h̄ stati p⁹ Dr̄ sine distributiōe. qa tal̄ ꝯña silr̄ nō v3. Dr̄ ꝙ nō forāl̄r arguatur ⁊c̄. qa si ꝑdcā ꝯña ess3 ꝯña aliqua ꝑdcārū ipsa nō valēt vt patuit supra. Dr̄ nec v̄tualr̄ ꝓpt̄ ead causā. Dr̄ t̄is ꝑsonalr̄ supponentibus distinctu cui⁹ nō sequit̄ hō est sp̄es g̊ aīal est sp̄es Ex hac cōclusione sequit̄ ꝑmo ꝙ ab inferiori ad supius negatiē et distri

butiue nõv3 ꝯña.p3 nõ ſeqꝫ eq⁹ nõ ẽ hõ ğ eq⁹ non ẽ aĩal Scđo ſeqꝫ ꝙ ab iferiori ad ſuperi⁹ af. fir. ꝛ cũ diſtᷣbutõe nõ v3 ꝯña pt3 nõ ſeqꝫ oĩs hõ cur. ğ õe aĩal cur

Patet 3° ꝙ ab iferiori ad ſu perius nẽgtie ꝛ ſine diſtributõe nõv3 foꝛalr ꝯña p3 qa non ſeqꝫ hõ non cur. ğ aĩal non cur. añs pt3 qa poſito caſu ꝙ ſint ſolũ tã aĩalia ſc3 eq⁹ bos ꝛ leo ꝛ illa cur rãt tc i illo caſu añs ẽ vᷣm ſc3 hõ nõ cur. qa hõ nõ ẽ ğ hõ non cur Itẽ nullus hõ cur. ğ hõ non cur. et tñ ꝯñs eſt flm̃ ſc3 aĩal nõ cur. Patet ſic qa ꝯ̄dictoriũ eius ẽvᷣm ſc3 õne aĩal cur. hic bos cur. hic leo cur. hic equus cur. ꝛ non ſũt plura aĩalia. ğ õne aĩal cur. eſt tñ bona ꝯña vt nunc qa pro tpe pro quo iferius ſuppoĩt proi ali quo. añs non poteſt eſſe vᷣm ſine ꝯñte vnde ex copulatĩa cõſtituꝫ ex illa negatĩa de tĩo iferiori et ꝑpõne cathegorica affir. ſignte cõſtãtiã iferioris ꝯña ſimplr bo na ſeqtur nẽgtiua de termio ſu periori vt ſimplr ſeqtur hõ non cur. et homo eſt: ğ aĩal non cur. qa ipoſ. eſt añs eſſe veꝝ ſine cõ ſequente Patet q̃rto qa ab iſe riori ad ſuperius ſine diſtributi one in ꝯña in q̃ ſit foꝛalit argui tur. ab iferiori ad ſuperius cum diſtributõe vel a ſuperiori ad in eri⁹ ſine diſtributõe nonv3 ꝯña deſcu c⁹ non ſeqꝫ qõlibet vidẽs albũ cur: ğ qõli3 vidẽs coloratũ cur. qa licet albũ ſit iferi⁹ ad co

loratũ ꝛ neutꝝ fm vnã oꝫ ione3 diſtribuiꝫ tñ vidẽs albũ ẽ iferi⁹ ad vidẽs coloratũ ꝛ arguiꝫ cum diſtributõe vtuſq; Pt3 q̃nto ꝙ ab iferiori ad ſriuſ ſñ diſtribut one in ꝯña in q̃ claudiꝫ vtualr vna alia ꝯ°: i q̃ agꝛ ab iferiori ad ſrius cũ diſtributiõe vel a ſriori ad iferius ſine diſtributõe nõv3 ꝯña ꝛ h⁹ iſtantia hẽꝫ i deciaqnꝫ ꝛ deciaſeptia rõibus et etiã i cõ firãtõibus ſextedecie rõnis.

Scđa ꝯ° oĩs ꝯña q̃ arguiꝫ a ſrio ri ad iferius nẽgtie ſic tñ ꝙ ne ga° feraꝫ ſr tĩu ſriorẽ q̃ nec forã lr nec vtualr aliq̃ aliã mlã ꝯña3 icludit ẽ bona. Et noĩnter õr ne gtĩ: qa affir. nonv3 non enĩ ſeq tur aĩal cur. ğ hõ cur. Notãꝫ õr. ꝙ nega° feraꝫ ſup tĩu ſriorẽ. qa non ſeqꝫ aĩal non cur. ğ hõ non cur. non q̃l3 hõie currẽte ꝛ equo qeſcente ãns eſt vᷣm ꝛ ꝯñs flm̃ õr in ꝯña ꝛc. ꝑpter cãs dc̃as in ꝑce denti cõcluſiõe Tertia ꝯ° oĩs ꝯña q̃ arguiꝫ affir. a ſriori ad iſe rius cũ diſtributõe ꝛ cũ cõſtãtia ſbc̃i ꝯñq̃ q̃ nullã malã ꝯñã inclu dit eſt boã. õr diſtributie qa ſi ſi ne diſtributõe argueꝫ nõ valẽt ꝯña vt nõ ſeqꝫ aĩal cur. ğ hõ cur õr cũ ꝯſtãtia ſbc̃i. qa ſi arguiꝫ ſi cõſtãtia nõ valẽt ꝯña vt nõ ſeqꝫ õe aĩal cur. ğ ſor. cur. ſed ſic dꝫ argui õe aĩal cur. ꝛ ſor. ẽ ğ ſor. cur. õrq; nec forãlr ꝛc ꝑpter cãs ꝑus exp̄ſſas Conꝫ tertiũ corre lariũ ꝑme ꝯ°nis q̃tũ ad ſcđã ei⁹ ptẽ q̃ i ſnĩa poĩt ꝙ ab iféiori ad

ſri⁹ negtie:⁊ ſine diſtributōe po ſita cōſtātia iferioris eſt bōa ꝯñ tia. Sic arguit̃ non ſeq̄t̃ tm̄ ſbna non ē accñs ⁊ ſbna ē g̃ tm̄ aliqd non ē accñs ⁊ tñ arguit̃ ſcōm p̄dcā r̄gulā igr̄ mior ē nota ⁊ maior ꝓbat̃ qa añs tal̄ ꝯñe ē v̄m et ꝯñs fl̄m g̃ ꝯña non v₃. ꝙ añs ſit v̄m pt₃ p exponētes ſbna non ē accñs ⁊ qōl₃ aō a ſbna eſt accñs ꝙ āt ꝯñs ſit fl̄m p₃ ſil̄r p exponē tes tm̄ aliqd non ē accñs. aliqd non eſt accñs. ⁊ qōl₃ aō ab alio eſt accñs iſta eni ſcōa exponens eſt affir. cui⁹ ſbcm ꝓ nullo ſupponit h̄ eni₃ aliud ab aliquo de nullo eſt v̄ificabile In oppoſitū arguit̃ p ea q̄ dcā ſunt et rōe ꝓbat̃ ad copulatiā q̄ ē āns ſeq̄t̃ vna alia copulatiua q̄ ifert ꝯñs talis ꝯñe g̃ āns ifert ꝯñs. āns p₃ ex copulatia q̄ eſt āns. ſcil₃ iſtā hō non cur. ⁊ hō eſt aīal ſeq̄t̃ iſta copulatia aliqd eſt aīal ⁊ illō non cur. Nā ſeq̄t̃ hō eſt aīal ⁊ hō non cur. g̃ hō eſt aīal qō nō cur. et vl̄t̃ g̃ hō eſt aīal ⁊ illō nō cur. et vl̄t̃ g̃ aliqō aīal non cur. g̃ de p̄mo ad vltimū ſeq̄t̃ ⁊c̄. Sed cōtra hoc iſtat̃ qō dc₃ ē: ꝙ ſeq̄t̃ hō non cur. ⁊ hō eſt aīal g̃ aliqd eſt aīal ⁊ illō non cur⁊ etiā ꝯ ſequē tē ꝯñā de q̄ eſt idē iudiciū. iſtat̃. Non ſeq̄t̃ hō nō cur. ⁊ hō eſt hō alb⁹ g̃ aliqd eſt hō albus ⁊ illud non cur. poſito eni caſu ꝙ qlib₃ hō albus cur. et aliqs nō alb⁹ q̄eſcat āns eſt v̄m⁊ ꝯñs fl̄m iō tali argumētatōi dēt tale addi r̄ltm̄ ydētitat̄ Ad h̄ r̄ndet̃ cōcedēdo ꝙ iſta vltia ꝯña nō v₃ qa nō addit̃ r̄ltm̄ ydētit̄t̄ vel ſignū vl̄e nā vt̄qꝫ iſtaꝝ eſt bona. aliqs hō non cur. ⁊ idē hō eſt albus. g̃ aliqs hō alb⁹ non cur. ⁊ iſta hō nō cur. ⁊ oīs hō eſt alb⁹. g̃ aliqs hō alb⁹ non cur. et ita ſufficit additio ſigni vl̄is: ⁊ qa ſecūda ꝓpō ꝑticularis: p quā ſig̃t̃ cōſtātia inferioris. equalet vni vniuerſali ideo talis ꝯñtia eſt bona Ad rōnem ante factā concedit̃: ꝙ conſequētia illa non valet qa ipſa ē cōſequētia virtualiter vnā aliā ꝯñtiam includens in q̄ arguit̃ a ſr̄iori ad iferius cū diſtributiōe ſr̄ioris termīo iferiori pro nullo ſupponēte que ꝯña non v₃. v̄bi grā icludit iſtā quodlibet aliud a ſbſtātia eſt accñs ergo qōlibet aliud ab aliquo eſt accñs: aliud a ſbna eſt ſr̄ius ad aliud ab aliquo ſaltē iu cōſequēdo licet non in ſupponendo ⁊. ly aliud ab aliquo pro nullo ſuppoīt ideo talis ꝯñtia non valet. ſicut iſta ꝯñtia non valet oē aīal cur. ergo ōnis homo cur. qa ſbcō ꝯñtis ꝓ nullo ſupponēte āns pōt eſſe v̄m⁊ ꝯñs fl̄m. Et ſi dicat̃ p̄dicta cōſequēti a nullā malā ꝯñtiam icludit. et ipā eſt cōſequētia ab iferiori ad ſr̄ius ſine diſtributione ergo eſt bona: āns patet qa ſi includeret aliquā malā cōſequētiā: maxīe eſſet cōſequētia a ſr̄iori ad inferius pro nullo ſupponens. Sed hoc non qm̄a inferius pro nullo

supponẽs nõ ē inferi⁹.ğ taľ ꝯña ꝯña nõ est a supẽiori ad inferi⁹ Ad ĺm rñdeť ꝙ includit aliq̃ ma la cõsequẽtiã illã q̃ dicta est: cũ ðr ꝙ ĩferi⁹ ꝑ nullo supponẽs nõ est ĩferius verũ est in supponen- est tamẽ ĩferi⁹ in ꝯñdo ⁊ signdo mõ ðr ꝙ nulla ꝯña q̃ arguiť af firmatĩe a supiori ad ĩferi⁹ in si gĩficãdo vel ꝯñdo qȯ nõ est ĩfẽri us in supponẽdo est mala ꝯñtia

Sed conť hoc est opinio quo- rũdã dicẽciũ ꝙ absolute ista ꝯñ tia est bona tm̃:sbna nõ ē accñs ğ tm̃ aliqd nõ est accñs etiã sine cõstãtia sbiecti. Et ꝓbãt p̃mo ꝙ ab ĩferiori ad supius negatĩe ne gatiõe p⁹poita ē bõa ꝯña. sic ab ĩferiori ad supius affir. est bõa ꝯñtia ğ ab ĩferiori ad supi⁹ neğ tiõe p⁹poita. ꝯña tenꝫ qa neğtio p⁹poita ťmĩo nõ ĩpedit forãlita tem ꝯñe igiť. assũptũ ꝓbať quia negatio nõ mutat suppõnẽ ťmĩ p̃cedẽtis ğ si vna ꝯña sit bona et altera. et per ideꝫ ꝓbant ꝙ p̃dic ta ꝯñtia sit bõa. qa seqť tm̃ sbna est accñs ğ tm̃ aliqd ē accñs: cũ ğ neğtio p⁹poita ťmĩo nõ ĩpediꝫ forãlitatẽ ꝯñe. seqť ꝙ p̃dca ꝯña est bõa et qa aliqs posſꝫ dicẽ sic dcꝫ est ꝙ ãñs talis ꝯñe est verꝫ ⁊ ꝯñs falsũ. Ideo ꝓbant ꝙ ãns taľ ꝯñe sit flm̃. ⁊ hoc sic seqť qȯ nõ ē sbna nõ est accñs: ğ nõ tm̃ sbna non est accñs q̃ p̃dctã ãnti p̃dcẽ ꝯñe: et ãns ꝓbať chimera nõ est accñs chimera nõ ē sbna. ğ qȯ ñ est sbna nõ ē accñs Ad ratõꝫ q̃ ꝓbant eã eẽ verã. rñdent negã do ꝙ ille sũt exponẽtes. Et si di cať ꝯscõa expõens est ista nihil aliud a sbna nõ est accñs ipi ne gãt quia ad eã seqť ista quodliꝫ aliud a sbna est accñs Dicũt ãt ꝙ nõ seqť. tãtũ sbna nõ ē accñs ğ qȯlibꝫ aliud a sbna ē accñs q a tũc ex negatĩa pura seqreť af firatĩa. Ad p̃mã rõnẽ rñdeť ꝯcedendo ãñs et negãdo ꝯñam nam bene seqť: hõ albus currit ğ homo currit ⁊ tñ negatiõe p⁹- poita non valet nõ enĩ seqtur hõ alb⁹ nõ currit. ergo hõ nõ currit Ad ꝓbationẽ qcqd sit de ĩpedi- mẽto forãlitatꝭ ꝯñe. q a eciã non dicimus consequẽtiã ab ĩsẽiori ad supi⁹ affirãtĩe esse formaleꝫ dicimus tñ ꝙ ĩpedit boĩtatẽ cõ sequentie et si voces oẽm ꝯñam formalẽ: q̃ tenet ex hĩtudĩe forã li ťmĩorũ etiã ĩpedit forãlitateꝫ ꝯñe. Ad ꝓbatõem ꝯcediť ꝙ neğ tio p⁹poita nõ variat suppõem ť mĩ p̃cedẽtis non enĩ ĩpedit ꝯñti am pvariatiõꝫ huiusmoĩ suppõ nis sed ideo p̃cise ĩpedit qa ťmĩ nus ĩferior in tali neğtĩa vã põt pro nullo ꝑ quo supponit ťmĩus supior accipi si aũt nõ poneť ta lis negatio et ꝓpõ eẽt vã ťmin⁹ ĩferior supponẽt ꝑ aliquo ꝑ quo supponẽt ťmĩus supior. ista enĩ põt ẽ vã hõ non currit hoĩe ꝑ nullo pro quo suppoĩt aĩal supponẽte sꝫ istã nõ põt eẽ vã hõ currit qu hõ suppoãt ꝑ aliquo ꝑ quo sup- põit aľ. et iõ negacio p⁹posita ðr

impedire qa nõ poit hitudie3 i feri⁹ ad sri⁹ad hunc sesū qa pōt esse negtia va sine li ꝙ inferius sit iferi⁹in supponēdo rspcu su- pioris s3 affir. illā hitudiē poit ad sru ꝯsimilē. Ad rōe3 q̄ ꝑbāt ꝙ illa sit flā tm̄ sbña nō ē accñs. ꝯcedit̄ ꝑmaꝯña qa arguit̄ ab al tera expoitia ad exponibilē dis iūctie sed negat̄ añs. ad ꝑbatōē negat̄ ꝯña tū ꝑmo qa arguit̄ ex puris negatis: tū scdo qa pl⁹ est sbc3 cōclusiois q̄ ptū mioris. qa ptū mioris solū est ly sbña ⁊ sb- iectū cōclusionis ē hoc totū ali- qd ꝙ nō est sba iō mior debeat esse ista chiera est aliqd qd non est sbña s3 ipa est flā. ꝙ aūt illō ꝯñs sit flm̄ pt3 qa ꝯdictoriū ei⁹ē vm: sc3 qdlibet qd nō est sbña ē accñs g̃ ista est flā qd nō ē sbña non est accñs añs poss3 ꝑbari i ductie. Itē ꝑbat̄ p exponētes vi usal: aliqd qd nō ē sbña ē accñs et nihil ē qd nō ē sbña qn sit illō accñs g̃ qdlib3 qd nō est sbña est accñs. Itē p q̄cūq̧ suppoit sbcm ꝑ illo suppoit ptū et ipa ē affir. g̃ va añs pt3 qa sbcm suppoit so lū ꝑ reb⁹q nō sunt sbñe et ꝑ oni tali suppoit accñs. Ad rōē aūt q̄ soluēdo ꝑbāt ꝙ illa nō expoat ꝑdicto⁰. rñdet̄ ꝙ ista nō ē pure negtia tm̄ sbña nō est accñs cū aliq̄ affirātiuā includat Cont eād ꝯclōem sic ar. ñ seqt̄ hō sor nō est et sor. ē g̃ hō hō nō est et tn arguit̄ p reglā igr̄ añs pt3 qa añs ē vm et ꝯñs flm̄ igr̄. assūptū

p3. qa bene seqt̄ hō hō non est g̃ hō nō est hō qa idē in itellcū hō hō nō est ⁊ hō nō est hō igr̄. assū tū p3 qa illoꝝ tioꝝ vn⁹ ē sbc3 ⁊ alt ptū et int eos copula intpoit g̃ illa copula copul3 ptū cū sbco mētalit licet forte nonvocalit g̃ in itellcu ē silis ordo ꝑpōnū int istas duas hō hō nō est et hō nō est hō   Scdo sic nō seqt̄ a sorte drt hō g̃ ab hoie dirt hō qa añs ē vm ⁊ ꝯñs flm̄ igr̄. ꝙ ꝯñs sit flm̄ pt3 bñ seqt̄ ab hoie drt hō g̃ ali- cui hoi nō est idē hō ab vno con uertibili ad aliō ⁊ vlt alicui hoi ē nō idē hō g̃ alicui hoi nō ē idē hō ab affirātia de pto infito ad negatia3 de pto fito. Itē seqt ab hoie drt hō g̃ homo est ⁊ hō ē et hō non est hō ꝯñs ē flm̄ g̃ et añs

Ter⁰ sic non seqt̄ ab hoie drt ois hō g̃ ab aiali drt ois hō igit̄ añs pt3 qa añs est vm ⁊ ꝯñs flm̄ ꝙ añs sit vm ꝑbat̄ sic p exponēt aliqs hō ē⁊ ois hō ē ⁊ aliqs hō ñ est ois hō g̃ ab aliq̄ hoie drt ois hō. Itē ꝯdcoriū ei⁹ē flm̄ ergo ip sū ē vm assūptū pt3 ꝯdcoriū ei⁹ est a nullo hoie drt ois hō ⁊ li ē flm̄ igr̄ mior pt3 seqt̄ a nullo ho mie drt ois hō et ois hō ē g̃ ois homo est ois homo ꝯña t3 p ꝯē3 modū arguendi: nā seqt̄ a sorte non drt sor. et sor. ē g̃ sor. ē sor. Itē seqt̄ a sorte nō drt plo ⁊ sor. est ⁊ plato est ergo sor. est plato Pro itellectu istaꝝ tū rōnū po- nūt̄ tres propōes ꝑma est. hec ē va hō hō nō ē. ꝑbat̄ ois hō hō ñ

56

ē g̊ hō hō non ē pt3 ās ꝯdcōria ei⁹ eſt flā ſc3 aliqs hō oīs hō ē ꝙ ille ſint ꝯdcōrie pt3 qa ſūt oppoite q̄litatꝗ ⁊ q̄titatꝗ de eiſdē t'is oppoſitas ſuppōes hn̄tib⁹ g̊ contdicūt ꝙ illa ſit flā p3 qa nll⁹hō oīs hō ē nec iſte hō oīs hō ē nec ille hō oīs hō ē ⁊ ſic de aliis g̊ null⁹ hō oīs hō ē. Itē hō alicui hoī nō ē idē g̊ hō hō nō ē ꝯn̄a ſm aduerſariū negari non pōt quia q̄ rōe diceꝭ ꝙ iſta hō hō non ē equal3 huic hō non ē hō:etiā diceꝭ ꝙ iſta hō alicui hoī non ē idē equal3 huic hō non eſt idē alicui hoī et ās ꝓbaꝭ alicui hoī tu non es idē g̊ alicui hoī hō nō ē idē. aſſūptū pt3 non oī hoī tu es idē g̊ alicui hoī tu non es idē ꝯn̄a t3 p eqpollentiā ⁊ aſſūptū ꝓbaꝭ qa cōtdcōria ei⁹ ē flā ſc3 oī hoī es idē ergo hc ē vā nō oī hoī es idē. Scōa ꝓpō hec eſt ꝯcedēda ab hoīe dr̄t hō. pt3 qa ab hoīe drn̄s eſt hō ſ3 qōlib3 ab hoīe drn̄s ab hoīe dr̄t ergo ab hoīe dr̄t hō maior p3 ab h̊ drn̄s demonſt'ro ſorte ē hō g̊ ab hoīe drn̄s eſt hō ab inféiori ad ſrī⁹ ſn̄ diſtributōe Itꝗ cōtdcōriū ei⁹ eſt flm̄ g̊ ip3 ē vm ās p3 qa cōtdcōriū ei⁹ ē nil' ab hoīe drn̄s ē hō ⁊ h̊ eſt flm̄ quia ſeqꝭ nil' ab hoīe drn̄s eſt hō g̊ n⁹hō ē ab homīe drn̄s qō eſt flm̄. Tertia ꝓpō hc eſt flā ab hoīe dr̄t oīs hō ſequtur ab hoīe dr̄t oīs hō g̊ ab aliq̄ hoīe drn̄s ē oīs hō ⁊ vl't ab aliq̄ hoīe drn̄s ē oīs hō g̊ ab iſto hoīne vl' ab iſto hoīe ⁊ ſic de ſinglis drn̄s ē oīs hō ſ3 hc ē vna diſiūctia cui⁹ ql3 ps eſt flā g̊ ipā ē flā mior p3 deꝭ vna vā ab iſto drn̄s eſt oīs hō bn̄ ſeqꝭ ab iſto drn̄s ē oīs hō g̊ drn̄s ab iſto ē oīs hō eo ꝙ ly iſto non ē ti⁹ diſtbuibil' idō nō dr̄t vtrꝫ ꝓpōaꝭ l' p⁹ pōaꝭ huic qō ē drn̄s ⁊ vl't drn̄s ab iſto ē omnis hō g̊ aliqd ē oīs hō ꝯn̄a ꝓbaꝭ aliqō drn̄s ab iſto ē oīs hō et oē drn̄s ab iſto ē aliqd g̊ aliqd ē omnis hō qō flm̄ ē ⁊ ꝯn̄a p3 i diſ ais

Tūc ad pmā rōe3 rn̄r negando ꝙ ꝯn̄s ſit fl'3. Ad ꝓba. negꝭ ꝯn̄a qa aꝭ a nō diſtbu. ad diſtri. ad ꝓba. negꝭ ꝙ ille ſint ī itellcu eedē ad ꝓba ōr ꝙ non ſolū mentaliꝭ ſ3 etiā vocal'r copula copulat p̄tū cū ſbc̄o in vtꝗ: ſ3 drn̄t qa in iſta hō hō non ē copl'a copl'at p̄tū non diſtributū cū ſbc̄o ſ3 in alia copl'at diſtributū cū ſbiecō

Ad ſcōā negꝭ ꝙ non ſeqꝭ ad ꝓbatōe3 negꝭ ꝙ ꝯn̄s ſit fl'3 ad ꝓbationē ꝯcediꝭ pma ꝯn̄a ſ3 negꝭ ſcōa alicui hoī non ē idē hō ergo alicui homī nō eſt idē hō. qa arguiꝭ a nō diſtributo ad diſtributū eo ꝙ hō non diſtibuiꝭ in pā et tn̄ diſtribuiꝭ i ſcōa nec debite arguiꝭ p r̄gl'ā ſ3 deb3 ſic argui alicui hoī ē nō idē hō g̊ alicui hoī hō non ē idē quia in tali ꝯn̄a negatio negās debet ſolu3 cadere ſup̄ illū tm̄ ſup̄ quē cadebat negatio infinitās copula excepta. Quidō dicūt ꝙ iſta ꝯn̄tia non v3 ab homīe differt homo ergo ab hoīe drn̄s eſt hō. ſed deb3 īferri g̊ ab hoīe ē drn̄s homo. Cōtꝭ ſequiꝭ ab hoīe ē drn̄s homo ergo

homo ab hoie est drns et vlt g a liqd ab hoie drns est homo: dest oppositu nullu ab hoie drns est ho g et aliqs ho e ab hoie dirns ergo aliqs homo non e homo ꝯ clusio est fla et non minor ergo maior que cotdicit ꝯnti ꝓbado Ite ille ꝓpones sunt ex eisde tis eod supponetib er si vna sit va et alia Ad tcia claru e q ꝯns est vm sed tn negat q ans sit vu Ad ꝓbatione dicit q non bene exponit qa tcia expo debet ee ista aliqs ho null ho est. Ad a lia ꝓbatione negat q illa sit fla a nullo hoie drt ois homo et ad ꝓbatione negat ꝯna: quia id qd est pdicatu maioris non e sub iectu mioris na pdicatu maioris e ois homo et sbiectu mioris e ly homo ideo si debet valere ꝯntia oportz miorez esse istam existens ois homo est. Sed contra sequit ab hoie est drns ois homo ergo ab hoie drt homo: ꝯna tenet ab equivaletib na idem est dicere drt et est differes sed ans est ve ru ergo ꝯsequens: q atecedens sit verū patet est vna ꝓpositio vi uersalis cui pdicatu supponit p oi illo pro quo suppoit sbiectuz ergo est vera. q aute sit vniuer salis patet quia ly homo est sb iectu talis ꝓpositionis et est dis tributus p signu viuersale: ergo eius sbiectu est tmius ꝯis signo vniuersali detiat et per ꝯns est viuersalis q sbiectu ei sit homo it q ly ois homo se teneat a pte sbci patet vel ois ho est pdicatu vel sbcm vel ps pti vel ps sbici vel aggregatu ex signo et sbiec to sed ly ois homo non e totu p dicatu ptz qa post copula ponit drns ergo drns est ps pdicati et per ꝯns ois homo non est totuz pdicatu nec est subiectu qa qua do signu et tmi ꝯis ponut i sub iecto tunc signu non est ps subci nisi totu aggregtu sit ps subiec ti. sed totu aggregtu non est ps subci patet quia ois ps subci cu aliquo alio ꝯstituit totu subiec tu sed nl est ibi q cu illo aggre gto ꝯstituat ipsu subiectu nec ly ab hoie quia nil est dictu ois ho ab homie nec ly drns quia nihil rlinqueret pro predicato nisi ly homie qd non potest esse pdica tu. Ite etia ly differens sequitur et in voce et mentaliter copula et ita patet q non est pars sub iecti neq potest dici q ly omnis homo sit pars predicati: qa que ritur que est alia pars predicati non differens quia nihil est dic tu differens omis homo immo secundu h propositio significa ret q ab homine est id est sit vl producit differens omis homo id est omnis homo qui differt et ita ergo oportet dicere: q ly om nis sit signum: homo subiectum est copula: ab homine differens est predicatum et tunc ꝓpositio equiualebit huic. omnis homo est ab homine differens. Ad hanc rationem negatur prima

ꝯña ad ꝓba°nē negaṫ assūptū ñ ei ē idē dicē dr̄t et ē dr̄us s3 dr̄t equal3 huic dr̄us ē et ita ista ab hoīe dr̄t oīs hō equalet huic ab hoīe dr̄us ē oīs hō. q tñ vell3 sustinē ꝙ ly dr̄t equal3 huic ē dr̄s faciliṫ poss3 defēdē ꝙ hec est vā ab hoīe dr̄t oīs hō. Conṫ sequiṫ ab hoīe ē dr̄s oīs hō g̃ ab hoīe oīs hō est dr̄s et vltra g̃ a sorte oīs homo est dr̄s vel a pl̄oe oīs hō ē dr̄s et sic de singulis sed q̄ libet ps isti⁹ disiūctie est fl̄ā g̃ ꝛ disiūctīa mīor p3 qa seqṫ a sor. oīs hō est dr̄s g̃ a sorte sor. est dr̄s qꝺ falsu3 est ideo dico ꝙ si ue ly dr̄s p̄cedat illud v̄bū est si ue seq̄ṫ semp ꝓpō est falsa dr̄ūt tñ ꝓpōnes qa si ly differens pre cedat copulā tunc p̄dicatū ꝓpositionis ē ly oīs homo et sbiectū ē ly ab hoīe dr̄s Si autē seq̄tur tunc sbiectū est ly hō et oīs ē sig nū et ab hoīe dr̄s est p̄dicatū. Nihilomin⁹ tñ ꝓpō ē falsa qa ly homīe supponit detmīate et nō confuse tm̄. Et si dicaṫ ꝙ illa eq ualet huic oīs hō ab hoīe ē differens q̄ est v̄a rñdeṫ negādo qa in altera hoīe suppoīt detmīate et in ista confuse tm̄ sed equalet huic ab hoīe oīs homo est dr̄s: nec ille mētaliṫ equalēt cū vna mētalis sit de ly hoīe cōfuse sup ponēte ꝛ altēa sit de ly hoīe supponēte deteriate.

C Irca ꝯñtias ab īfēori ad s̄rius q̄riṫ vtrꝝ ab alieitate s̄rioris ad alieītatē īfēioris sit bōa ꝯña. Arguiṫ p̄mo ꝙ nō non seqṫ aliꝺ ab aīali cur. rit g̃ aliꝺ ab hoīe currit g̃. qa posito casu ꝙ null⁹ hō sit āñs ē v̄m et ꝯñs fl̄m Scꝺo sic nō seqṫ aliud a v̄o erit v̄m et hoc erit v̄m ergo aliud ab hoc erit v̄m. quia āñs est v̄m et ꝯñs fl̄m et tñ arguiṫ ab alienitate supioris ad alienitatē inferioris cū cōstātiia sbiecti ꝙ āñs sit v̄m patet quod est aliud a v̄o erit v̄m ergo aliud a v̄o erit verꝝ: consequentia tenet quia termi⁹ supponens respectu v̄bi de futuro supponit disiūctie ꝓ hiis que sunt et erunt ꝙ consequens sit falsū patet qa suppoiṫ casus ꝙ nullū v̄m erit verꝝ post hoc: nisi verꝝ detmīatū p ly hoc quod adhuc nūc est falsun: ista ergo est falsa: aliud ab hoc erit verum. Tertio non seqṫ sor. dr̄t ab aiali et hō est ergo sor. dr̄t ab hoīe igiṫ. ātecedens pat3 qa aliqd dr̄t ab aīali qꝺ nō dr̄t ab hoīe g̃ nō seqṫ sor. dr̄t ꝛ ē assūptū p3 asin⁹ dr̄t ab aīali qꝺ ñ dr̄t ab hoīe g̃ ꝛ asin⁹ ē aliqd g̃ aliqd dr̄t ab al̄i qꝺ nō dr̄t ab hoīe maior p3 sor. ē al̄ qꝺ nō dr̄t ab hoīne a sor. dr̄t asi⁹ g̃ asi⁹ dr̄t ab al̄i qꝺ nō dr̄t ab hoīe Ad p̄mā istarꝝ rōnū rñr ꝙ ꝯña illa nō v3 q a deb3 argui cū ꝯstātia īfēioris q̄liṫ nō ibi aṙ Ad scꝺa3 ꝯcedit ꝯña s3 neg̃ṫ ꝙ āñs sit v̄ū qa i ante v̄ū copl̄atīe suppoit p oī v̄o qꝺ est ꝛ erit ita ꝙ ses⁹ āñq est aliqd ab omni v̄eo qꝺ est ꝛ erit aliud

eritverū et hoc est falsū qa ad e am seqꝫ ista: aliqd ab oī qđ erit verꝫ aliud eritverꝫ et ad pbatio nem qđ est aliud avero sic cōce- dit̄ āns et negat̄ ꝯña et ad ēpli- cā cōcedit̄. ꝙ totū sbēm suppoīt disiūctiē p p̄sentibus et futuris sed illa pars sbēi v̄o suppoīt co- pulatiē p his q̄ sūt et erūt vera et ita fl⁹ ppōnis est aliqd qđ est vel erit ab oī illo qđ est ⁊ ēit ve rū aliud erit v̄m hoc āt ē flm̄ Circa h̄ q̄rit̄ vtrꝫ hec sit ꝯcedēda v̄m erit flm̄ ponat̄ casus ꝙ sitvā ppō q̄ vocet̄ a q̄ p ctū tps post h̄ erit flā et q̄cūq; erit post h̄ tps erit v̄a. tunc pbat̄ sic ppō a. erit flm̄ et a estvelerit v̄m: g̊ v̄m erit flm̄ ꝯña tꝫ ab equalentibus.

Cont̄ siv̄m erit flm̄. tuncv̄m erit flm̄ ī aliquo tpe. signet̄ illud tps et sit b tē seqꝫ ꝙ verū erit flm̄ in b. tpe g̊ v̄m in b. tpe erit flm̄ in b tpe sed ꝯñs est flm̄ igit̄. et patet ꝯña qa ly v̄m in añte supponit p p̄ntib⁹ et futuris. nō p se: qa ab alio et non nisi a v̄bo g̊ solū sup- poīt pro illo tpe qđ cogtat̄ vl̄ sig nificat̄ p v̄bū ibi poītū sed v̄bū ibi poītū sigt tps futurū b. qa ē ēstrictū per illud in b. tpe g̊ v̄bū ibi suppoīt solū pro v̄bo futuro ī b. tpe g̊ sens⁹ ē qđ illđ qđ ē vel e- ritverū in b. tpe ēit flm̄ in b. tpe Ad hāc rōem cōcedit̄ p̄ma ꝯña cōcedit̄ etiā ꝙ verū ērit falsū in b tpe cōcedit̄ ꝙ ly verū suppoīt et ē ēstrictū p v̄bū fut̄i tpis sꝫ đr ꝙ illud v̄bū. futuri tpis cognotat qđlibꝫ tēpus futurū. Et cū pbat̄ qa solū sigt illud tēpus p quo co pulat p̄dicatū cū v̄bo. negat̄ imo etiā nō solū sigt illđ tēpus p quo copulat p̄dicatū cū sbēo qa p⁹ē illđ v̄bū poītū ñ det̄iatū ad tpsq̄ det̄iatū vnde v̄bū illud agit in t̄ minū p̄cedētē ⁊ sequētē det̄iati o illa addita v̄bo nihil opēat̄ in cōperatioē ad t̄miū p̄cedētē. ita ꝙ t̄ius p̄cedēs suppoīt pro quoli bet futuro sed p̄dicatū solū sup- poīt p futuro ī tpe b. et h̄ agit il la det̄miātio. v̄bi grā si dicā al- bū erit tē ītus nō est sens⁹ ꝙ illđ qđ erit tē albū erit tē intus. sꝫ ē sēsus ꝙ aliqd qđ est vl̄ erit albū erit exñs tē ītus. et h̄ ꝯtingit qa det̄miatōes h⁹mōi aduerbiales quales sūt p̄dicte se tenēt a par- tē pticipii sbītellēti ī v̄bo. iō sūt partes p̄dicati. ex quo pꝫ: ꝙ illđ p̄cise qđ est copula remaēt nō re strictū. nā p̄dicatū h⁹ ppōnisve rꝫ erit in tpe b. flm̄ est h̄ totū ēs ī tēpoē b flm̄ copl̄a erit ⁊ sbēꝫ v̄ꝫ qđ patet per ꝯuersiōm nā nō sic ꝯūtit̄ flm̄ erit in tēpore b. v̄m sꝫ sic q đ erit ens ītēpore b. flm̄ ē vl̄ eritv̄m et ita ptꝫ qd sit dicēdum

Ad rōes āte oppoītū. Ad p̄mā đr ꝙ tenet gr̄a matēie. ad pbatiōm negat̄ ꝯñtia qa licet ali quādo superi⁹ et īferi⁹ pro nullo supponāt tamē si īferius pro ali quo suppōat: et superi⁹ pro eođ suppōet ⁊ virtute hui⁹ tenet talis ꝯña Ad scđaꝫ đr ꝙ nō solū ar guit̄ a ppōe q̄ ē āns ad ppōnē q̄

est ꝯñs. ſꝫ arguitᷣ a tᷓio inferēte ad terminū illatū Aliter rñdetᷣ negādo ꝯñaꝫ qa non vocatᷣ ꝯña ab inferiori ad ſupius eo ꝙ iſe- rius ſit añs ⁊ ſupiꝰ ꝯñs ſed qa in añte ponitᷣ tᷓmiꝰ inferior tāq̄ iſe- rēs ⁊ in ꝯñte poitᷣ tᷓmiꝰ ſuperior tāq̄ illatus. Ad terciā dr̄ ꝙ ibi arguitᷣ cū diſtributiōe ꝓpt̄ nega tionē inclusā in ly dr̄t. ⁊ dr̄ ꝙ ta lis negatio eſt negās. ad hūc ſē ſū ꝙ talis vocalis ſubordiatᷣ vni mētali copulatīe cꝰ vna pars eſt negatīa. nec ſequitᷣ ꝙ eſt negati ua qa illa negatio nō facit copu latīaꝫ ipam negatiuam q̄re nec vocaleꝫ. Nec ex h̄ ſeqᷣ ꝙ tercia exponēs illius ab hoīe dr̄t hō ſit falſa qa in tali exponēte p̄tū dꝫ p̄cedere negationeꝫ ſic hō hō nō eſt. Ad q̄rtā cōcedit ꝙ ille ꝯñe nō valēt qa mutatᷣ appellaᵒ illiꝰ tᷓmini pariſieñ. qa in prima ſigt̄ magiſteriū acq̄ſitū piſius ſed in ſcōa ſigt̄ hoīeꝫ natū piſius. vl̄ dr̄ ꝙ licet magiſter ſit iſeriusᷓ ad h̄ ꝙ eſt hō tñ mgr̄ pariſieñ. nō eſt inferius ad hoc ꝙ eſt hō piſieñ. ⁊ ſil̄r de alio lꝫ vidēs ſit iſeriꝰ ad al̄ nō tñ vidēs eſt inferiꝰ ad aīal pariſiꝰ. niſi ly vidēs cōſtrueretᷣ a pticipio ſubītellecto ⁊ eēt noīati ui caſus. ita ꝙ ſigr̄et tm̄ q̄ntū h̄ cōplexū exñs piſius vidēs. Ad q̄ntā negatᷣ ꝙ nō ſeqᷣ. ad ꝓbati onē negatᷣ ꝙ ꝯñs ſit fl̄m. ad ꝓba tionē cōcedit p̄a ꝯña. ſed negatᷣ ſcōa qa arᷣ a cōfuſa tm̄ reſpectu multitudis ad ꝺ̄tmiatā r̄ſpectu

eiuſdē multitudis. et ſi dicatᷣ ꝙ ꝯña tꝫ per ꝯuerſiōꝫ. Rñdetur ꝙ nō bñ ꝯuertitᷣ. ſꝫ ſic dꝫ cōuerti ḡ h̄ vl̄ h̄ venditᷣ piſius vel rōe. qa li piſiꝰ ⁊ rōe ſe hꝫ per mōm ſigni- multitudinē iportātis copulati ue iō in ꝯuertēte dꝫ mutari in tᷓ minū ml̄titudinē illā diſiūctiue iportātē. Ad aliā ꝓbationē di- ſtinguitᷣ ꝯñs vl̄ ſi ly duabꝰ tenea tur collectiue ⁊ ſic negatᷣ ꝯña vl̄ diuiſiue ⁊ ſic ꝯceditᷣ. ⁊ in h̄ ſenſu ꝯñs eſt veꝝ. Ad ſextā ꝯcedi tur ꝙ nō ſequitᷣ ⁊ dr̄ ꝙ equꝰ ⁊ al nō ſe hñt vt inferiꝰ et ſuperiꝰ ꝓ vt vtꝙ illoꝝ appellat ſuā rōnē for malē. ſꝫ ſolū rōne ſuoꝝ ſigtorū ad extra. Alii dicūt ꝙ arguitᷣ hic cū dictiōe cōfuſiua p̄cedēte. q̄a v̄ba ſiḡtia actū iteriorē aīe cōfundūt tᷓios ſeq̄ntes. Ad con firmatiōeꝫ rñr ſil̄r. Vel alit̄ rñr ꝙ li dubito includit negatiōem rōe cuiᷓ nō vꝫ ꝯña Ad ſeptiāꝫ diſtinguitᷣ maior. qa añs eius ē duplex eo ꝙ ly aliud pōt vnoᵒ di cere alienitatē ab h̄ qō ē ſort. et nihil aliud q̄ ſor. et tūc ē ꝓpō ca thegorica ſig̃ns ꝙ plō ē aliō ab aliq̄ qō ē ſor ⁊ nihil aliud q̄ ſor. et ſic añs ē vm̄ ſꝫ ꝯña nō vꝫ. imo dꝫ ſic argui aliud q̄ ſor ⁊c̄. ḡ ali ud ē plō. Vel ſic ḡ alō qō nō eſt id qō ē ſor ⁊ nihil alō q̄ ſor ē plō Si aūt ly aliud ſolū dicat alieni tatē ab h̄ qō ē ſor tūc ꝓpō ē vna copulatiua equalens huic alō q̄ ſor ē plō et nihil aliō q̄ ſor ē plō et ſic ē copulatīa ex ptibꝰ ꝯdicē-

tibus ꝯstituta iō flá. et lᵒ ꝯña ē bōa. vel ꝑbatiōes añtꝭ ꝑcedūt in ꝑmo sensu et nō in scdo. Ad cō firatōȝ silr distinguit maior qa vł ly cuilibȝ regit ab lˀ noīe idē ex vi idētitatꝭ et ly tibi scdo posi tū regit ad lˀ pticipio cōcludēti et tūc sigt tm̄ q̄tū hec copulatia tu es idē tibi et tu es idē cuilȝ q cōcludit tibi et sic ꝯña ē bōa sed añs est flm̄. vel ly cuilȝ regit ab lˀ ptici° ꝯcludenti. et ly tibi scdo positū regit ab lˀ noīe idē ex vi idētitatꝭ: et tūc equalȝ huic copu latiue tu es iδ tibi et tu es iδ ti bi cōcludenti cuilȝ et sic ē va. sȝ lˀ° nōvȝ ꝯña nisi ly cuilȝ ⁊ tibi re gāt in ꝯñte sicᷣ in añte. ꝑba° añtꝭ ꝑcedit fm scōm sensū sȝ nō scōȝ ꝑmū. Ad octauā negat ꝙ ar guat debite. qa illa ꝯña includit vnā malā ꝯñam q̄ arguit ab īfe riori ad supiꝰ cū distbutiōe istā scȝ sor nō est albꝰḡ sor nō est co loratꝰ. Ad cōfiratōȝ δr ꝙ argu it hic tīs vł matialr ł simplr sup ponentibꝰ: q tñ debent ꝑsonalit suppone ad lˀ ꝙ ꝯña valeat

Ad nonā negat minor qa tiꝰ inferior ē ille q ꝑ aliq̄ suppoīt si supponat ꝑ q̄ suppoīt vł suppōe re pōt tīꝰ supior. et qa ly iste hō nō suppoīt ꝑ aliq̄ ꝑ q̄ suppoīt hō ideo nō ē tīꝰ inferior ad ipsum.

Ad decimā δr ꝙ nō arguit debite qa ceťa nō remanēt eaδ Alit δr ꝙ illa ꝯña foŕalr inclu dit vnā malā ꝯñam ab inferiori ad supiꝰ cū distributiōe. Ad xi. cōcedit ꝙ nō seqt. Ad ꝑbati onē δr ꝙ lȝ ex pte illoꝝ tīorum aīali et hoīe arguat ab inferio ri ad supiꝰ sine distributōe ex p te tñ illoꝝ tīoꝝ ab hoīe drñs et ab aīali drñs arguit ab inferio ri ad supiꝰ cū distributiōe. qa ly ab hoīe drñs est inferiꝰ ad ly ab aīali drñs qδ ptȝ. nā oē ab hoīe drñs ē ab aīali drñs. sȝ nō ꝯtra nō oē ab aīali drñs ē ab homīe drñs. nā si nō esset nisi sor ⁊ bru nellꝰ sor eēt ab aīali drñs quia a brūello ⁊ tñ nō eēt ab hoīe drñs et ita pȝ ꝙ illa ꝯña includit for malr vnā malā ꝯñaȝ Ad. xii silr δr ꝙ illa ꝯña includit vnam malā ꝯñaȝ q̄ arguit ab inferio ri ad supiꝰ cū distributiōe. nā ly vidēs hoīeȝ ē inferiꝰ ad videns aīal et arguit ibi cū distributōe vtriusꝙ Ad. xiii. δr silr. Naȝ asinꝰ sortis est inferiꝰ ad asinꝰ ho minis et arguit cū distributiōe vtriusꝙ. Et silr ad cōfiratione

Ad decimā q̄rtam δr ꝙ illa ꝯña includit vtualr vnā malam ꝯñam q̄ arguit ab vniuersali cō posita ex tīs añtis et ꝯñtis ꝑme cōditional ad vlem cōpositā ex tīs añtis et ꝯñtis secūde cōditio nalis. scȝ omne hoc aīal est asi nus ergo omne aīal est asinꝰ vel dicit ꝙ qa oīs cōditional va de tīs cōibus ꝑ aliquo supponētibꝰ equiualet vni vniuersali ideo in tali ꝯña arguit ab inferiori ad superiꝰ vel distributiue. Ad cō firmationē silr Ad. xv. dicit

ꝙ illa includit vnā malā ꝯñam hanc sc3 sor nō currit: ꝰ sor non moueẗ. Ad.xvi.ðr ꝙ arguiẗ ibi cū distributiōe. qa l3 hō nō distribuaẗ distributiōe simpliciter.tñ ly hō q nō est sor est inferius ad aīal qð nō ē sor.ꝛ vtrūq3 distribuiẗ. Ad cōfirmatiōe3 ðr ꝙ illa ꝯña includit vnā malam ꝯñam hanc sc3 hō nō est albꝰ.ꝰ hō nō est coloratꝰ. Ad aliā confirmationē silr lic3 forte vna exponēs inferat disiūctiuā cōstitutā ex exponētibꝰꝯñtꝫ.non tñ disiūctiua infert disiūctiuā. Ad xvii.ðr ꝙ illa includit hanc malā ꝯñam oē rationale ē risibile. ꝰ oē sensibile est risibile.

q Veriẗ vtrū a tota coplatiua ad quālibet eiꝰ pte3 sit bona ꝯña. Arguiẗ p̱mo ꝙ nō. qa nō seqẗ sor.est ꝛ deus est. vel chimera ē ꝰ chimera est. et tñ arguiẗ a copulatiua ad alterā eiꝰ ptē p̄ncipalē igiẗ. maior p3.qa añs est veꝝ ꝛ ꝯñs fl̄m: vt notū est.ꝰ nō seqẗ Scðo sic nō sequiẗ oēs hoīes sūt et hoīes sūt asini vel hoīes ꝰ hoīes sūt asini.qa añs est verū ꝛ ꝯñs fl̄m.et tñ arguiẗ a tota copulatiua ad alterā eius ptē igiẗ. Tertᵒ sic nō sequiẗ tu ignoras ꝙ tu es.et rex sedet ergo rex sedet qa añs est verū et ꝯñs tibi dubiūꝛ tñ arguiẗ a tota ꝛc̄.ꝙ añs sit verū p3 qa hec ꝓpō est tibi dubia tu es ꝛ rex sedet Quarto ñ seqẗ si tu es rudibil̄ tu es asinꝰꝛ tu es rudibil̄ ꝰ tu es asinꝰ ꝯñs enī ē fl̄m et añs ē vm.qa añs ē vna cōditional̄ cꝰ ipos.est añs esse vm sine ꝯñte.nam si tu es rudibil̄ tu es asinꝰꝛ tu es rudibil̄.hoc nō seqẗ pedale albū ēꝛ tm̄ ē nigrū ꝰ tm̄ est nigrū.qa añs ē vm ꝛ ꝯñs fl̄m posito casu ꝙ sunt duo pedalia: vnū albū ꝛ vnū nigrū.nam illo casu posito pedale est albūꝛ illi eq̄le ē nigrū ꝰ pedale ē albu3 ꝛ tm̄ est nigrū ꝛ tñ ꝯñs ē fl̄m quia ad ipsū seqẗ ꝙ nihil aliud a nigro est qð fl̄m ē.cū p casū sit albū.Silr nō seqẗ aliq̄tū ł̄ ē ꝛ tm̄ est bipedale ꝰ tm̄ ē bipedale.ꝛ tñ ꝛc̄.igiẗꝛc̄ Sexto nō seqẗ cōtingēẗ ē deꝰꝛ āticristꝰerit ꝰ cōtingēẗ ē deꝰꝛ tñ arguiẗ a coplatiua ꝛc̄.igiẗ.maior p3 qa añs ē vm et ꝯñs fl̄m igiẗ.ꝙ añs sit vm p3.qa hec ē ꝯtingēs deꝰ ē et āticristꝰerit.ꝰ cōtingēẗ deꝰ ē ꝛ antichristus erit.Silr nō sequiẗ impossibil̄r sor currit ꝛ sortes non currit ꝰ impossibil̄r sortes currit. Nec sequiẗ fortassis deꝰ ē ꝛ papa dormit ꝰ fortassis deꝰ ē q a vtrobiq3 añs ē vm et ꝯñs fl̄m

Septio p aliquā copulatiua3 sigẗ fm totalē eiꝰsigtiōem q̄lit cūq3 est:et tñ per aliquā eiꝰpte3 p̄ncipalē sigt qualiter nō ē igiẗ.rl̄a falsa.maior p3 qa ista copulatiua nullus deus est et homo est asinus sigt nullum deū esseꝛ hoīem esse asinū et tñ ita est qð p3 qa sor ē nullū deū esse et hominē esse asinū igiẗ.assūptū p3

q̃a sor.non est aliquē deū esse et hoiēȝ esse asinū ḡ est nullū ꝛc̄ ꝙ non sit ita sicut p ꝯñs sigˀ ptȝ qa nihil est vel esse p̄t hoīem esse a sinū ꝛ hoc sigificat ꝯñs igitur Octauo ad disiūctiuā nō seqˀ q̃libet eᵘ pars p̄ncipalˀ nec ad cōdicioālē nec ad tp̄alē nec ad cālē ergo nec ad copulatīam maior ptȝ. q̃tū ad duas p̄mas ptes de se sed q̃tū ad alias ꝑbaˀ qa ñ seqˀ qñ hō est asinᵘ hō est aial ḡ hō est asinᵘ. nec seqˀ sor. non est vbi plo non est ḡ sor. nō ē nec sequtur. aristot̄ non fuit āte adā ḡ aristot̄ non fuit igˀ In opposi tū arguiˀ p cōem regulā logicorū. Notād̄ ꝙ ꝓpōnū ypoteticaꝝ q̃dā coplatia q̃dā d̄siūctiua q̃dā cōdicioālis q̃dā rōnalis q̃dā cālˀ q̃dā localˀ q̃dā tp̄alis. p̄t etiā poi q̃litatīa ꝛ q̃titatīa ꝛ sic d̄ alˀ scd̄m nūeꝝ p̄rnetoꝝ qd̄ ponūt sbiūctīā exēplatiuā seu adūsatiā explanatīā. Et haꝝ oīm qd̄ affir. qd̄ neḡtia. Sed circa h̄ q̃riˀ vtrū copulatīa negatīa sit copulatīa. Arguiˀ ꝙ sic: qa est copulatiua negatīa ḡ est copulatīa ab iferiori ad sr̄ius sine distributōe. Scd̄o sic talˀ ypotetice copula p̄ncipalis est cōiūcᵒ copulatīa ḡ ē copulatīa. Terᵒ sic si sic pari rōe nec ꝯdiciōalis negatīa esset cōdicioālis. nec negatīa disiūctīa esset disiūctia ꝛ p ꝯñs non sufficiūt sp̄ēs ꝓpōnū ypoteticarū posite a p. p. nā ille neḡtie sūt ypotetice ꝛ tñ non cōphēdūˀ sb̄ aliq̄ sp̄e ab eo poita. Quarto si sic seq̄reˀ pari rōe ꝙ vl̄is negatīa ñ esset vl̄is nec p̄ticularis aut īdefita negatiua qd̄ est absurdū Quiᵒ tales ꝓpōes nō sūt sinonīe q̃tū ad mētalē corr̄ndentiā igˀ: āñs pȝ qa si ītellēs cōcipiaˀ ꝙ a ē ꝛ b ē ꝛ pᵘmod̄ addat negatōeȝ dicēdo nō ꝛc̄ maīfestū ꝙ hic nō sigt aliq̄ affirātōeȝ vel disiūctōē sed p̄cise sigt non esse ita sic sig̃bat talis copulatīa affirātīa. Sexto in copulatīa neḡtīa nlla poiˀ ꝯiūctio disiūctia tāq̄ coplˀa p̄ncipalis ḡ non est disiūctia Septīo vel talis dicēˀ neḡtīa et hoc non qa est disiūctīa affir. vlˀ dicēˀ affir. ꝛ h̄ nō qa copula eiᵘ p̄ncipalis negaˀ ḡ non est affir. vel dicēˀ simul affir. ꝛ negatīa et h̄ non qa īpos. est eād̄ ꝓpōem silˀ esse affir. ꝛ negatīaȝ qd̄ ꝑbaˀ īpos est ꝙ eiusd̄ ꝓpōis pars p̄ncipalis negeˀ et ꝙ pars p̄ncipalis non negeˀ ḡ īpos. est eād̄ ꝓpōeȝ esse silˀ affir. ꝛ negatīā. Octaū si sic seq̄reˀ pari rōe ꝙ q̃libet disiūctīa affir. essȝ negatīa qa formaliˀ equȝ negatīe copulatīe ꝛ copulatīa affir. disiūctīe neḡtīe ꝛ p ꝯñs oīs ypotetica silˀ erit affirmatiua et negatīa Noᵒ negatio non potest copulatōnē negare ergo non potest copulatiā disiunctiue facere equalere antecedens ptȝ qa negationē aliqd negare non ē aliud q̄ ipsā illud distribuere neḡtie vt hic nullus hō est aial: sed illa cōiunctio et non

pôt distribui qa non pôt suppo-
nere cū sit dcio sicathegreumatic
g̃ nō pôt negari data et ꝙ poss3
negare tē negatio iclusa i ly nul
lū cū ōr nullū a est ꝛ nullū b est
negaret ipsum qa cū accipiatur
negn̄r ipa neḡtie sup coplā pnci
palem caderet. Decimo si sic
tūc due ꝯtradictorie essent simł
false patet cōsequētia: posito ꝙ
nullū b sit hec est f̄la a est et b ē
simul ista nō a ē et b ē :patet qa
vna pars eius ē falsa. s. b ē In
oppositū arguitur negatio pre-
posita ꝓpositioni vl̄i facit eam
pt icularē ꝛ ꝑposita pticulari fa
cit eā vniuersalē ergo ꝛ ꝑposita
copulatiue affirmatiue facit eā
disiunctiuā et ꝑposita disiuncti-
ue facit eā coplatiuā. ꝯña t3 qa
eadē ratio videtur vtrobiq̄. Ite3
tales ꝓpositiōnes sequūt̄ ad se
inuicē mutuo ꝛ ꝯūtibilit̄ forali ꝯ
sequētia g̃ sūt eiusđ q̄litat̄ ꝛ spēi
ꝓpōis ꝯña tenet qa si seqt̄ ad se
inuicē foral̄r q̄lrcūq̄ sig̃t vna sig̃t
et altera ergo si vna sig̃t affir. ꝛ
altera et si vna sig̃t copulatīe et
altera et p ꝯn̄s si vna ē affir. aut
negatīa et altera et si vna ē co-
pulatiua aut disiūctiua et altēa
Ad dubiū respondent aliqui ꝙ
copulatiua negatiua simpliciter
dicēda ē copulatīa et nō disiūc
tiua. et hoc ꝓbāt ratioīb⁹ an̄ op
positū dubii sed hoc videt̄ falsū
tum ꝓpter rōnes post oppositum
dubii factas tū etiā quia talis ꝓ
positio non ponit oīm suaꝝ ptiū
veritatē sed solū alteri⁹ ergo est
disiūctia ꝛ nō copulatīa. Itē nul
la negatīa siplr aliqd poit s3 ali
q̄ tal̄ coplatīa neḡtīa aliqd poit
g̃ ipsa nō est negatīa. an̄s pat3
qa oīs orō aliqd ponēs aliqd af
firmat nulla orō aliqd affirāns
est simplr negatīa g̃ nulla orō si
plicit̄ negatīa aliqd ponit. Ideo
rn̄det̄ ad dubiū ꝙ copulatīa ne-
gatīa nō est copulatīa pt3 qa nō
ponit vtriusq̄ ptiū vitatē. Dicit̄
scđo ꝙ copulatīa negatīa nō est
negatīa. pt3 qa aliq̄ talis aliqd
ponit puta ista non hō non cur.
et fortes nō disputat:q̄ poit altā
istaꝝ oīs hō currit for. disputat
Ex quo seqt̄ pmo ꝙōnis copula
tiua vel disiūctiua: est simplicit̄
affirmatiua. patet quia ōnis tal̄
vl̄ est copulatiua aut disiūctiua
affirmatīa et sic habet̄ intētum
aut ē copulatīa negatiua ꝛ sic ē
ipa disiūctiua affirmatiua. aut
est disiunctiua negatiua ꝛ sic est
copulatiua affirmatīa. Sequit̄
secundo ꝙ nulla ꝓpositio simul
est affirmatiua ꝛ negatiua pat3
satis ex dictis et potissīe per sep
timā rōnē dubii. Sequit̄ t̄tio ꝙ
in copulatiuis et disiūctīs affir-
matiua affirmatiue contradicit
patet. quia in talibus est con-
tradictio ꝛ negatiua non contra
dic̄ affirātie qa in talib⁹ nulla ē
negatīa g̃ affirātīa ꝯdic̄ affira
tiue. Seqt̄ quarto ex dictis cō
clusio responsiua ad pncipalem
questionē: sc3 ꝙ vniuersalit̄ a tot

copulatīa ad alterā ei⁹ ptē pnci palē que sc3 est ps ipsi⁹ scd3 ꝙ ē copulatīa est bona ꝯña. pt3 ꝯclu sio a qlib3 copulatīa affirmatīa ad alterā ei⁹ ptē ⁊c̄ est bona cō sequētia sed oīs copulatiua ē co pulatiua affirātiua vt pt3 per p̄ mū correlariū igr̄. dicit̄ notāter ad alterā eius ptē pncipalē: ppt̄ ptes min⁹ pncipales q̄ sunt ptes alicui⁹ ptis copulatīe defēu cu⁹ non seqt̄: sor. est et deus est vel chimera currit ergo chimēa cur rit qa illa chimera currrt ē solū ps mi⁹ pncipalis hui⁹ copulatīe dicit̄ scdo ad partē q̄ est pars ei⁹ scdm ꝙ copulatīa: qa eadē ppō aliqñ distiguēda ē qa vel ē copu latīa vel disiūctīa talis ergo p pō habet ptes et scdm ꝙ ē copu latīa et scdm ꝙ est disiūctiua iō si ab ea argueretur ad partes il las q̄ sūt ptes ei⁹ scdm ꝙ disiūc tiua est ꝯña nō valēt: vbi gr̄a if ta sor. ē et deus est vel chimera currit potest esse copulatīa et sic pma ps ei⁹ ē sor. ē et scda pars ē ista disiūctīa de⁹ ē vl̄ chimēa currit: cui⁹ copulatīe ly chimēa currit solū ē pars mi⁹ pncipalis Si aūt tal s ppō sit disiūctīa tūc pma ps ei⁹ ē ista copulatīa sor. ē et deus ē secūda vēo ps ē ista chimera currit Ex quo sequit̄ ꝙ hec in rigore sermonis ē hec cō cedēda: hec propositio chimera currit et pars pncipalis hui⁹ co pulatiue pat3 sic hec ē ista copu latiua demōstrādo totam illa3 propositionē que simpliciter est copulatiua et disiunctiua et hu ius hec ppositio chimera currit ē pars principalis ergo hec pro positio ē pars principalis huius copulatiue. Conceditur ergo ꝙ est pars principalis tlis copula tiue non secundum ꝙ copulati ua sed secundum ꝙ disiunctiua est ꝙ autem r̄gula hoc modo sit vera patet quia impossibile est esse ita sicut significatur per an tecedens talis cōsequentie quin ita sicut significatur p cōsequēs eiusdem. ergo consequentia est bona. Item in tali consequentia ex opposito consequentis sequit̄ oppositum antecedentis igitur. Ex hac conclusione sequunt̄ ali e regule prima est. A copulati ua ad disiūctiuā ex eisdem ter minis constitutam est bona cō sequentia. patet a copulatiua se quitur quelibet pars eius: et ad quamlibet partem sequitur dis iunctiua ergo ad copulatiuā se quitur disiunctiua vt bene sequi tur. sortes currit et plato currit ergo sortes currit et vltra sortes currit ergo sortes currit vel pla to currit ergo de primo ad vlti mum seqt̄. sortes currit et plato currit g̃ sortes currit vl̄ plō cur. Scda r̄gula ab interēptione ptis copulatīe ad itēmptōem totius copulatīe ē bona ꝯñtia. pat3 qa ab affirmatione copulatiue ad affīratiōe3 ptis eiu⁹ ē bona ꝯñti a ergo ab interemptione partis

ad interēptōē toti⁹ est bona ꝯña
t3 p r̄gulā cōem oīs ꝯña est boā
ex cuius opposito ꝯn̄tis īfert̄ op
positū an̄tis. Tertia r̄gula a nul
la pte copulatīe ad ipsā copula-
tiuā est bona ꝯña nisi ex illapte
seq̄t̄ q̄libet ps pt3 qa advitatem
copulatīe reqrit̄ vitas vtriusq̄ p-
tis et ōr notant̄ nisi ⁊c̄ qa si aliq̄
pars īferret q̄libet copulatīe p-
tē īferret ipsā copulatiuā vt seq
tur. hō est asinus g̊ hō est asinus
et deus: qa hec hō est asin⁹ īfert
istā hō est asin⁹ et etiā istā de⁹ ē
sed talis ꝯn̄tia non tenet nisi gr̄a
materie. Tertia r̄gula a copula
tīa ad cōdicōalē negatiuā ꝯstitu
tā ex p̄a pte ⁊ ꝯ̄dcō° scōe pt̄ tal̄
copulatīe ē bōa ꝯña patet nam
bene seq̄t̄ sor. currit et mouet̄ g̊
non si sor. currit sor. non mouet̄
patet qa oppositū ꝯn̄tis non stat
cū an̄te igit̄. an̄s p3 qa oppositū
ꝯn̄tis est hoc si sor. currit sor. nō
mouet̄ et hoc nō stat cū ista sor.
currit et sor mouet̄ qa tūc bone
ꝯn̄e oppositū ꝯn̄tis staret cū an-
cedēte nā p te ista est bona ꝯña
si sor. currit sor. non mouet̄ ⁊ tñ
cū ista sor. currit q̄ est an̄s stat is
ta sor. mouet̄ q̄ est oppositū an̄t̄
Quarta r̄gula est tā a rōali q̄ a
cāli affir. ad copulatiā cōstitutā
ex an̄te ⁊ ꝯn̄te est bona ꝯña sed
nō ꝯ̄. p̄ma pars pt3 qa bene se-
quit̄ a est g̊ b est g̊ a est et b. sil̄r
qa a ē b est g̊ a ē ⁊ b est p3 qa ta
les sc3 rōalis ⁊ cālis assertīe po
nūt vitatē sui an̄t̄ sed advitate3
an̄t̄ seq̄t̄ vitas ꝯn̄t̄ g̊ ⁊ ista suffici
unt ad vitatē talis copulatīe igi̅
scōa ps p3 qa cālis et rōalis sig
nificāt ꝯña3 vni⁹ ptis ad alterā
quā non sig̅t copulatīa igit̄. non
enī seq̄t̄: sor. currit ⁊ disputat g̊
qa sor. currit sor. disputat Quīt̄
a q̄libet cāli vel rōnali ad ꝯditō
nalē de t̄mis parib⁹ v3 ꝯña. sed
non ꝯ̄ p̄ma ps clara est. nā seq
tur sor. currit g̊ mouet̄ g̊ si sor.
currit sor. mouet̄ scōa ps pt3 qa
ꝯdiciōalis nō poit' vitatē an̄t̄ as
sertīe ⁊ h̄ poit rōnalis ⁊ sil̄r cālis
et pt̄ h̄ cālis sig̅t ꝙ esse ita sic sig
nificat̄ p an̄s est cā essendi ita si
cut sigificat̄ p ꝯn̄s qō non signifi
cat ꝯdicionalis. Sexta regula a
tota ꝯdicionali affir. cū destruc
tiōe ꝯn̄tis ad destructionē an̄tis
ē bona ⁊ forālis ꝯña qō p3 quia
a ꝯdicionali cū an̄te seq̄t̄ ꝯn̄s er
go ab eaō cū destructōe ꝯn̄t̄ seq
tur oppositū an̄tis. Ad r̄ones
dubii. Ad p̄mā negat̄ ꝯña nec
arguit̄ ab inferiori ad s̄rius nec
a pte ī modo ad suū totū qa illa
det̄ia° negatia ē det̄ia° alienās
Ad scōa3 negat̄ ꝯña qa talis
ꝯiūctio ē negata vel pōt negari
an̄s nā licet ī ista nō oīs hō cur
rit pōat̄ a pte sb̄ei signū vl̄e sc3
oīs tñ nō ꝑpt̄ h̄ ē ꝯcedēdū ꝙ sb̄
iciat̄ ibi t̄mi⁹ ꝯīs signo vl̄i deter
minat⁹ qa īpedit̄ p negationē p̄
cedētē. ⁊ nega° mūt̄t ip3 ī signū
pticulaē ita et̄ l3 ī tl̄i ꝑpōe pōa
tur ista ꝯiūc° ⁊ ꝑpt̄ tñ negatōē p̄
cedētē nō tenetur copulatīe sed

disiūctie ideo pōt dici ꝙ ꝑncipa lis copłatiā non ē ꝯiūcᵒ copłatia copłatie tēta Ad t̄ciā ꝺ̄r ꝙ qc gd de ꝯdicioāli ga de illa negēt̄ ꝯña ꝯcedit̄ tñ de disiūctiā et ꝺ̄r ꝙ disiūctiā negatiā ꝯtiet̄ sb̄ copłatiā ⁊ copłatia negt̄ia sb̄ ꝺ̄siūctia Ad q̄rtā negat̄ ꝯña qa aliqua est viūsalis negatiā cꝰ subiectū est tiꝰ signovłi det̄miątus

Ad qntā negat̄ añs ad ꝓbationē negat̄ assūptū īmo ītellectꝰ nō pōt sigre qui per talē copulatiuā negatiuā sigificet̄ si nō cōcipiat quid p disiūctiā ꝯstitutā ex ptibus cōt̄dicētibꝰ significet̄

Ad sextā ꝯcedit̄ añs forālit̄. sed bene equalēt̄ etvt̄ualit̄ Alit̄ ad sextā ꝺ̄r ꝙ in eadē poit̄ ꝯiūtio copłatia disiūctie tēta ⁊ h̄ sufficit ad hoc ꝙ ꝓpō sit disiūctiua sicut ad h̄ ꝙ aliq̄ ꝓpō sit pticularis sufficit ꝙ in ea sit signū viuersale pticularit̄ tētū Ad septimā ꝺ̄r ꝙ talis simplicit̄ est affir. nec est v̄m ꝙ copula ꝑncipał negēt̄ qa copła pricipał est illa ꝯiūᵒ vł aut ista ꝯiūᵒ si disiūctiue tēta q̄ liȝ copulatie tēta negēt̄ non tñ disiūctie tēta. Ad viii. negat̄ ꝯña ad ꝓbatōē negēt̄ ꝯña qa in disiūctiā affir. poit̄ ꝯiūᵒ disiūctiā sup quā nłła cadit negatio ideo ipsa simpłr ē dicēda affir. disiūctiā in copłatiā vō negt̄iā vel cadit negaᵒ sup copłatiā ⁊ mutȝ eā in disiūctiā affirtentā ideo tał est dicēda disiūctia affir. ita vłt̄ dicit̄ ꝙ cōcesso ꝙ qłȝ disiūctiā affir. sit copłatiā negatiā p equalentiā nō tñ ꝓpt̄ h̄ seqt̄ eā ꝺ̄ ꝓpōeȝ esse sił affirātiuā et negatiuā qa copłatia ne g̃tia nec ē negt̄iā nec ē copłatia

Ad. ix. negt̄ añs ad ꝓbaᵒnē negt̄ maior īmo dicit̄ ꝙ negtio negt̄ ōe illud cꝰ actū īpedit vt si dicat̄ nō ōis hō cu. liȝ ōis nō possit distbui negᵒ tñ negat ipm ipediēdi actū distributm̄ eiꝰ Ad ꝯfirātionē negt̄ ꝯña. quia negtio manȝ int̄ ptes ꝑme cathegorice et nō cadit sup illā ꝯiūᵒnē ⁊ q̄ ē copła magis ꝑncipał. Ad. x. negt̄ ꝯña ad ꝓbatōē ꝯcesso cañ ꝯcedit̄ ꝑma pars añtis sed negt̄ scꝺ̄a ad ꝓbationē negat̄ ꝯña qa cū illa sit disiūctia siue copłatia negatiā ad v̄itatē eiꝰ sufficit vnā ptē esse verā et ad fłītatē reqrit̄ vtrāq; ptē esse falsā Ad rōes ꝑncipales q̄stionis. Ad ꝑmā cōcedit̄ ꝙ nō seqt̄: sed negat̄ mīor qa liȝ arguat̄ a copulatiā ad pteȝ eius ꝑncipalē s̄m ꝙ disiūctiua ē nō tñ arguit̄ a copłatiā ad ptē eꝰ ꝑncipalē s̄m ꝙ copłatia ē quia ptes eiꝰ ꝑncipales s̄m ꝙ copłatia ē sūt iste sor. ē et deꝰ ē vel chimera ē. nā vt clarꝫ ē illa sił ē disiūctiā ⁊ copu. ⁊ hȝ ptes s̄m ꝙ copu. ē ⁊ disiūctiā. Ad. ii. sił'r ꝺ̄r ꝙ illa ē distiguenda qa vel ē copu. vel disiūctiā si sit copu. tē ptes eiꝰ sūt ōes hōies sūt. et asini sunt asini vł hōies ⁊ tē clarꝫ ē ꝙ nō ar̄ ibi a copu. ad pteȝ eꝰ scꝺ̄ȝ ꝙ copu. est. Si āt sit disiūctia tē

63

p̄ma ps e⁹ ē oēs hōīes sūt ⁊ asini sūt asini scḋa est vł hōīes sūt asī et ita p₃ ꝙ ar̄ ad illā pte₃ q̄ ē ps illi⁹ f̄m ꝙ disiūctia ē Ad t̄ciā distiguit̄ maior qa vel act⁹ ignorādi cadit sup̄ totū sequés ⁊ hoc dupliciť vł caḋt sup̄ totū sequés capiendo totū cathegorice et sic illa nō est copu. s₃ ē de copłato extreō signs ꝙ hec ꝑpō ē a te ignorata tu es asin⁹ ⁊ rex sed₃ si cadat sup̄ totū sequés sicathegr̄eu matice capiē⁹ totū tūc ē copu. c⁹ ptes p̄ncipał s̄t iste tu igōras qḋ tu es asi⁹ ⁊ tu ig̃ras ꝙ rex sed₃ ⁊ ī h̄ s̄su clarȳ ē ꝙ nō ar̄ a copu ad ptē p̄ncipalē Si āt act⁹ ig̃rādi cad₃ solū sup̄ p̄ā ptē ei⁹ tc̄ est copu cui⁹ p̄ma ps est tu ignoras ꝙ tu es asin⁹ et scḋa est ista rex sedet et hoc modo bene arguit̄ per regulam sed si ꝯn̄s sit falsū et antecedens. Ad quartā distinguit̄ maior. qa vel est cōditionalis cuius consequēs ē ista ꝑposi tio copulatiua tu es asinus et tu es rudibilis que denotat̄ sequit̄ ad istā tu es rudibilis. et in illo sensu an̄s est verum sed ꝯn̄a non valet. quia arguit̄ a cōditionali ad alteram partē ꝯn̄tis. Si autem maior sit vna ꝑpō copulatiua cuius prima pars ē ista cōditionalis: si tu es rudibilis tu es asinus: et secūda ē ista tu es rudibilis tūc ꝯn̄a est bona. sed antecedēs est falsū. quia est copulatiua cuius vna pars est falsa.

Ad quintam dr̄ ꝙ si tm̄ capiatur vtrōbiq; relatiue ꝯn̄a ē bōa et si an̄s est verū et ꝯn̄s etiā capiendo tm̄ vtrobiq; exclusiue ꝯn̄a ē bona et si an̄s est verū ⁊ ꝯn̄s. Si v̄o capiat̄ in an̄te tm̄ relatiē: et in ꝯn̄te exclusiue ꝯn̄a nō v₃. Ad cōfir̄ationē ei⁹ r̄n̄r silr. Ad vi. distinguit̄ maior. qa vel ly cōtingēter det̄iat totā ꝑpōem seq̄ntē et sic sig̃t ꝙ hec ē ꝯtingēs de⁹ ē ⁊ antichrist⁹ erit. et sic ē modał ꝯ dem̄ est ꝑpō copulatiua: ⁊ sic non sequit̄. Si aūt ly ꝯtingent̄ det̄iet p̄mā ptē tūc est copulatiā ⁊ ꝯn̄a ē bōa. s₃ sic ꝯn̄s ē flm̄ ita ⁊ an̄s. Ad cōfir̄atiōe₃ ei⁹ dr̄ silr Ad vii. qḋ r̄n̄t negādo ꝯn̄a₃. ꝯn̄a tn̄ videt̄ bona. qa si q̄lit̄cūq; sig̃t eē p copłatiā ⁊ ipsa copłatia ē v̄a. ⁊ si nō ē q̄lit̄cūq; sig̃t eē p ptē e⁹ illa ps erit flā g̃ ad illā copulatiā nō sequit̄ illa ps. h̄ p₃ etiā p diffiuitō₃ bōe ꝯn̄e. bōa ꝯn̄a ē cui⁹ īpossibile ē ita eē sic sig̃t p an̄s qn̄ ita sit sic sig̃t p ꝯn̄s Iō alit̄ r̄n̄r negādo an̄s. Ad ꝑbatiō₃ cōcedit̄ maior s₃ negat̄ minor. ad ꝑbatiō₃ negat̄ et dr̄ ꝙ sor nec ē deū eē nec deū nō eē. Ad ꝑba. negat̄ ꝯn̄a. qa hic ex negatiā infert̄ affirmatiua. s₃ d₃ inferri g̃ sor nullū de⁹ esse ē sic ꝙ negatō semp cadat sup copula₃. Ad octauā cōcedit̄ an̄s ꝑ duabus p̄mis ptib⁹ s₃ negat̄ ꝑ aliis duab⁹ ad p̄mā ꝑba. ḋr ꝙ ꝯn̄a ē bona s₃ an̄s ē flm̄ si ly qn̄ teneat̄ tpał͛ s₃ eē t v̄ū tenē⁹ ly qn̄ conditionał͛ vt p₃ r̄solué⁹ nā equ₃ huic aliq̄ tpe

homo est asinus et illo tpe hõ ẽ aīal. Ad scđam ꝓbationẽ cõcedit ꝙ ꝯña nõvalet. qa pars illius local' nõ est hec sor nõ est sed ista sor nõ est hic demõstrando locũ in quo plato nũc est Ad aliã cõfirmatiõem đr sĩlr ꝙ nõ detminate arguit. qa nõ accipit pars talis tpalis. ſʒ debet sic argui. Ar̄ nõ fuit añ adã g̊ Arist. nõ fuit tũc. demõstrãdo totũ tẽpus p̄cedẽs tp̄s adã ꝙ si nullum sit tũc cum ꝓpõ sit negatiua ipa erit v̄a. Quidã tñ dicũt ꝙ ad tẽporalẽ l' localẽ nõ seqt ql₃ ps e⁹ fm ꝙ local' vl' tpal' est. ſʒ si resol uãt in copulatiās tũc ad eas seqt q̄lib₃ ps ei⁹ fm ꝙ copl'atie sũt v̄bi gr̄a ista sor nõ ẽ v̄bi plo ẽ h₃ fm qđ local' ẽ duas ptes. s. istas sor. nõ est plo est. qa ille sũt partes local' q̄ remanẽt dẽpto adũbio loci. ſʒ fm ꝙ copulatia ẽ ptes ei⁹ sunt plo est in aliquo loco: et in illo loco sor. nõ est. vtra ꝗ opinio est probabil' et posset faciliter defendi.

q Verũ vtrũ ab vna parte disiũctiue ad totã disiũctiuã sit bona ꝯña et formalis. Arguit p̄mo ꝙ non a tota disiũctiua ad alterã ptẽ e⁹ nõ v₃ ꝯña g̊ neꝗ a pte disiũctie ad totã disiũctiuã. qa nõvidet maior rõ ꝙ ex pte disiũctie seqt tota disiũctiã q̄ eꝯ. Scđo ex pte copl'atie ñ seqt totã copu. g̊ neꝗ ex pte disiũct. seqt tota disiũcta ꝯña t₃ qa sic se h₃ cop. ad suas p tes ita ⁊ disiũc. 3° nõ seqt sor. ñ cur. g̊ nõ s. c. l' so. ñ c. qa ãns ẽ pos. ⁊ ꝯñs ĩpo. Q̄rt° ñ se. sor. cr g̊ chimẽa ẽ l' hõ ẽ asi⁹ ⁊ so. c. ⁊ tñ ar̄ a pte disiũc. ad totã dis. v° ñ se. õs hoies st' asini l' hoies ir̄. õs hoies st' asini l' hoies. ⁊ asi sũt asi. qa ãns ẽ v̄m ⁊ ꝯñs fl̄m. Silr̄ ñ se. ta nescis ꝙ rex sed₃ g̊ tu nescis ꝙ rex sed₃. l' null⁹ rex sedet qa añs ẽ v̄m ⁊ ꝯñs fl̄m igr̄ Se° nõ se. ꝯtingẽt so. cur. g̊ ꝯtigẽt so. cur. l' sor. nõ c. qa añs ẽ v₃ vt notũ ẽ ⁊ ꝯñs fl̄m. cũ nccĩũ sit so. currẽ l' nõ cur. Silr̄ nõ seqt ĩpos. tu es asin⁹ g̊ ĩpos. tu es asin⁹ l' tu nõ es asi⁹ qa p ꝯñs denotat ꝓpõem nccĩã eẽ ĩpos: iõ ip̄sũ ẽ fl̄m vii ex opposito disiũctie nõ seqt p̄dcõrũ pt̄ disiũ g̊ ex alt'a pte disiũc. nõ seqt ipa disiũctia. añs p₃ qa l' p̄dcõrũ disiũc. ẽ ꝓpõ disiũc aut copl'atia. nõ copl'atia qa in p̄dcõrũs reqrit idẽtitas copule p̄ncipal' ꝓpõis. ſʒ in copl'a et disiũctia nõ ẽ eađ copl'a. cũ copula vni⁹ sit ꝯiũc° copl'atia ⁊ copl'a al ti⁹ sit ꝯiũc° disiũctia. maior pt₃. qa si nõ tẽ ꝓpõ de pñti ⁊ de futo p̄dicẽnt qđ fl̄m ẽ. In opoositũ arguit p cõe₃ rl'a₃ logicoꝝ. Pro rñsiõe notãđ qđ vt sat̄ p₃ ex đ. in p̄cedẽti q̄one. Ois disiũctia ẽ affirãtia. qa disiũctia negatia ñ ẽ disiũctiua: ſʒ ẽ copulatia. ⁊ h' in p̄cedẽti q̄one sat̄ disputatũ est. Notãđ scđo qđ logici ponẽtes regulã a pte disiũctie ad totã disiũctiuã est bõa ꝯña. nõ accipiũt

propositionē3 proprie disiūctīe qa fm pſtianū et boetiū ad lʒ ꝙ ꝓpō dis.in q̄ ꝯiūc°disiunctīe tēē sit va reqriẗ ꝙ vna ps sit vā ⁊ alta flā ⁊ ide est ꝙ boeti⁹ in vltīo libro de silogisis ꝯdiciōalib⁹dicit hāc ꝯñā3 esse bona3 aut a est aut b ē sed a ē ḡ b nō ē.qn v̄o vt dicit pſtia⁹ ille ꝯiūc°ēs accipiūẗ ſbōſiūctīe tc̄ idrñẗ sigñt altā ptē esse vā ⁊ nltā sigñt esse flā3. Tūc sit ꝯ°rñsiua a pte disiūctīe ad totā disiūctiuā ē bōa ꝯña ꝓbaẗ qa in tlī ꝯña ex opposito ꝯñtꝭ forālr seqẗ oppositū añtꝭ ḡ tlīs ꝯña est forālit bōa añs pt3 ⁊ grā exēpli fiat ista ꝯña a ē ḡ a ē l b ē opposutū ꝯñtꝭ est nullū a est ⁊ nullū b est ⁊ oppositū añtꝭ ē nullū a ē bñ āt seqẗ nlū a est ⁊ nlū b ē ḡ nl lū a est ḡ in tali ꝯña ex opposito ꝯñtꝭ seqẗ oppositū añtꝭ. Ex hc̄ cōclusiōe seqẗ p̄° ꝙ a toẗ disiūctia cū ꝯdcoriovni⁹ ptꝭ ad altā ptē ē bōa ꝯña ⁊ forāl ꝓbaẗ qa oppositū ꝯñtꝭ non stat cū añte v̄bi grā bñ seqẗ a est vel b ē s3 nullū b ē ḡ a est deẗ oppositū ꝯñtꝭ sc3 nlū a ē cū scōa pte añtꝭ sc3 nlū b est tc̄ seqẗ foralr ꝯ̄dictoriū alti⁹ptꝭ sc3 nō a est vel b est: ḡ p̄ma ꝯña erit bōa.Seqẗ scōo ꝙ ab itemptōe disiūctīe ad coplatiā de pti. cōtdicētib⁹est bona ꝯña: pt3 qa in tali ꝯñtia añs et ꝯñs equalēt Sequiẗ 3°. ꝙ a tota disiūctiā ad alterā ei⁹ptē non valet ꝯña nisi vel disiūctia sit īpossibil vl ab vna pte disiūctīe ad alterā sit bona ꝯñtia. diciẗ notāt nisi disiūctiua illa sit īpossibil: qa ad ipossibile sequiẗ qōlibet. diciẗ notāt nisi etiā vna ps īferat aliā. quia vbi vna ps infert aliā tunc disiūctiua infert aliā nō vtrāq; īdñter s3 illā q̄ ex altera īferẗ: verbi grā: bene seqẗ homo est vel aīal est ḡ aīal est. sed non sequiẗ homo est vl aīal est ergo homo est prima pars p3. si nō sequaẗ hō ē vel aīal est ḡ al tūc oppositū ꝯñtis stabit cū añte. s. iste due stabūt homo est l aīal ⁊ nullū aīal est: tūc sic homo est vel anīal: et nullū aīal est ergo homo est. s3 si hō est aīal est ergo simul aīal est et nullū aīal est qō implicat. Scōa pars pt3. qa solo eq̄ exñte ita sicut hec sigt hō est vel aīal ē sed nō est ita sicut ista sigt hō ē ḡ nō sequiẗ hō est vel aīal est ergo homo est. Sed queriẗ vtrū regula de conditionalib⁹ sit bona. A tota cōditionali cū positione añtis ad positionē ꝯñtis est bona ꝯña. Et p̄mo pōt argui de cōditiōali negatia. scōo de cōditiōali copulatia sic p̄us argutū ē sic si tu es asin⁹ tu es rudibil ⁊ tu es asin⁹ ḡ tu es rudibil. 3° pōt argoi de cōditionali q̄ ē disiūctiua et lʒ sic si sor cur sor moueẗ. vl sor cur ḡ sor moueẗ. qa oppositū ꝯñtꝭ stat cū disiūc. q̄ ē añs. ḡ ꝯña n̄ v3. añs p3. qa opposiẗ ꝯñtꝭ st3 cū ꝯditōali q̄ ē p̄a ps illi⁹ dis. ḡ cū illa dis: ꝯña t3 qa qcqd stat cū añte ⁊ ꝯñte Q r°ō ꝯdi°li mōali

de ly ipossibilr vt impossibilr si sor currit plo;cur. s3 sor cur ergo plato cur. Quito nō seqꝫ aliqđ aial si ē hō asin⁹ē hō s3 aliqđ aial ē hō ḡ asin⁹ē hō. ꝙ nō seqꝫ p3. qa añs est vm ⁊ pñs impossibile. ꝙ añs sit vm p3 p scđa parte. s. aliqđ aial est hō, pro prima pte p3. ħ si est homo asin⁹est hō demōstrato asino et ħ ē aial ergo aliqđ aial si est hō asin⁹ē hō.

Ad dubiū rñr ꝙ a cōditiōali affirātia cū pōne añt eius ad pñs eiusđ ē bona pña. Dr̄ affirmatia ppt cōditiōales negatias aut negatis equalētes si alique sint tales. et p hoc soluiꝫ pma ⁊ qrta rō dubii. Si tñ teneꝫ ꝙ negatiua cōditiōal nō ē cōditiōal nō esset addēda illa pticula ⁊ đ hoc visū ē in qstione q̄ qrebatur vtrū mala pña sit pña. Ex q̄ sequiꝫ ꝙ cuiuslib3 tal argumētatiōis añs debet eē ppō copulatiua cui⁹pma pars est ipsa cōditional. et scđa ē aīs tal cōditiōal. et per hoc soluiꝫ scđa ratio ante oppositū. qa si añs talis pñe accipiaꝫ modo dcō pña est bōa. Si aūt accipiaꝫ pcise vt est vna conditiōal cuius añs est hō ē asin⁹. pñs est hec copulatiua hō est ru dibilis ⁊ homo est asinus sic con sequētia nō v3. Per hoc etiā soluiꝫ tcia ratio. qa añs talis cōsequentie vel est cōditional vel disiūctiua et nō copulatia. Ex pdicta regula sequiꝫ vna alia regla A conditionali affirmatiua ad disiūctiuā cōstitutā ex pñte ⁊ cōtradcōrio añt ē bōa pña vt si sor currit sor moueꝫ. ḡ vel sor mouetur vel sor nō currit. nā da oppositū sor cur. et sor. nō moueꝫ ḡ n̄ si sor. cur. sor. moueꝫ qđ ē oppositū añtis. Qđ aūt pña sit bona p3 pña qa oppositū coñtis n̄ stat cum añte. Nam iste due non simul stāt si sor. cur. sor. moueꝫ ⁊ sor. cur. et sor. nō moueꝫ. qa si illa copulatia sit va sor. cur. et sor nō moueꝫ. tūc ista sor. nō mouetur stabit cum ista sor currit. s3 si sor: cur. sor. moueꝫ. ḡ ista sor. moueꝫ stabit cū ista sor. nō moueꝫ. Et fūdaꝫ deduc⁹ista in qdā alia rla q̄ dic. Oīs copulatia cōstituta ex añte alicui⁹cōditiōal et pdcōrio pñtis infert pdcōriū tal cōditional. Que rla l3 saꝫ pbata sit. ad huc tñ sic pbaꝫ. Quelibet tal coña sigt ꝙ oppositum coñtis stat cum añte ḡ qlibet talis infert cōditionalē illā eē malam coñam qa oīs cōditiōal est mala coña cui⁹oppositu3 coñtis stat cum añte et vltra ḡ qlib3 talis infert cōtradcōriū tal cōditional. vt hec copulatia a ē et b n̄ est sigt ꝙ oppositū coñtis istius cōditional si a ē b ē stat cū añte eiusđ s3 si oppositū coñt stat cū añte conditional: illa ē flā ⁊ oppositava: si ipsa sit ḡ tal copulatiua infert contradcōriū tal cōditional. Ad rationes dubii solute sūt oēs pter vltimā Ad quā rñr p⁹negando ꝙ non seqꝫ. Dr̄

66

eni φ bñ seqꝛ. s3 ꝯditiōal' est flā Ad ꝓbatiōe3 negaꝛ̄ silli's ille nec est bon⁹silli's expositori⁹qa qlib3 bon⁹silli's expositori⁹d3 eē ex ꝓ-missis cathegoricis ⁊ cōclōe cathegorica: sic aūt nō est hic. Pōt tñ distingui maior. qa vl' ē cōditional' vl' de ꝯditionato extrēo. Si cōditiōal' tūc ē flā et ē sēsus. qꝺ si aliqꝺ aīal ē hō asin⁹est hō. Si sit de cōditionato ꝓto tūc est vā et sigt φ aliqꝺ aīal ē. qꝺ si est hō asinus est hō: et sic illa est vā et subiectū eius est aīal. et ꝓtu3 ē hoc totū ens φ si ē hō aliquod aīal ē hō Si tñ aliqs dicat φ ista est vā cōditional' aliqꝺ aīal si est hō asin⁹ ē hō. s3 nō equalet huic si aliqꝺ aīal est hō asin⁹est hō qa in vna ly aīal seqꝛ̄ cōditionē. s. in scꝺa s3 in pma ꝓcedit. ideo li aīal nō eoꝺ mō suppoīt in vtraq;. s3 in pma supponit deīate et v3 ꝯña ex pte illi⁹tī ab inferiori ad supius. s3 in scꝺa suppoit cōfuse distributie iō nō v3 ꝯña ab inferiori ad supius: s3 bene a supiori ad inferius. vt nō sequiꝛ̄ si sor. currit risibile cur. g̃ si aīal cur. risibile cur. s3 eꝯ bñ seqꝛ̄. si aīal cur. risibl'e cur. g̃ si sor. cur. risibile cur. Si aliqs vellet sequi hūc modū dicēdi eēt cū difficl'tate iprobabil'. et ꝭm h̃ diceꝛ̄ φ ꝓdicta cōditioal' ē vā s3 ꝯña nō v3. Et ad hoc φ debite arguaꝛ̄ ex talib⁹ꝯditōalib⁹ ñ op3 ꝓ scꝺa pte añt accipe ꝓcise añs ꝯditōalis: s3 d3 accipi vna ꝓpō ꝯstituta ex ꝓto añt ⁊ ꝓnoīe demōstratio demōstrāte rē ꝓ q̄ fiebat vificaº ꝯditōal'. vbi grā ista ꝯditōal' aliqꝺ aīal si ē hō asin⁹ ē hō vificaꝛ̄ ꝓ aīalib⁹ q̄ sunt asini. iō scꝺa ps añt d3 eē ista. hoc ē hō demrān do asinū ⁊ tūc illa erit flā. Si aūt dicaꝛ̄ φ rl'a in talib⁹ ꝯditiōalib⁹ patieꝛ̄ instātiā. Ad h̃ rñr φ rl'a itelligiꝛ̄ vl'r de ꝯditiōalibus de mō loqndi ꝯsueto. In aliis āt d3 suari mō⁹ arguēdi iā dcs Ad rōes añ oppositū. Ad duas primas negaꝛ̄ ꝯña. rō pmi ē. quia ad vitatē disiūctie sufficē vnā ptē eē vam: iō si vna ps ē vā disiūctiua ē vā. et qa disiūctia nulli⁹ partis deīate vitatē poīt iō ab ipa ad ptē ei⁹ nō v3 ꝯña. Rō scꝺi est. qa copulatia assertie poīt vitatē c⁹lib3 ptis. et qa ab vna ad alīa nō v3 ꝯña: iō ab vna pte copulatie ad copulatiuā nō v3 ꝯña. sed disiūctia nulli⁹ ptis deīate vitatē poīt. s3 suffic̄ ad h̃ φ sit vā. φ vna pars ei⁹ sit vā: iō ipsa inferꝛ̄ ex alīa pte ei⁹. Ad tciā cōceditꝛ̄ φ ꝯña nō v3. qa tal' nō ē ꝯditional' affirātia de q̄ itelligr̄ rl'a

Ad q̄rtā conceditꝛ̄ φ nō seqꝛ̄ qa illa sor currꝛ̄. nō ē ps pncipal' coñt ꝭm qꝺ ꝓpō disiūctia ē l3 sit ps ei⁹ pncipal' ꝭm qꝺ ē ꝓpō copulatia Ad qntā ꝯceditꝛ̄ silr qꝺ nō seqꝛ̄ qa añs nō ē ps pncipal' ꝯñt vt disiūctia ē: s3 solū vt copulatia. Nā si illa sit disiūctia prima ps ei⁹ ē oēs hoīes sūt asini ⁊ scꝺā ē hoīes ⁊ asini sūt asini.

Ad ꝯfirātōȝ dr̄ ꝙ si ꝯn̄s accipi
a᷑ in sēsu disiūctio cͧpma ps sit
tu nescis ꝙ rex sedet: ⁊ scdā sit.
null⁹rex sedȝ.tūc b n̄seqr̄.si aūt
sitvna ꝓpō cathegorica de disiū
cto p̄to sign̄s sign̄s ꝙ hec nō est
a te sita r̄ex sedȝ vl̄ null⁹ rex se-
det tūc nō arguit̄ p regulam
Ad sextā ⁊ cōfirātōȝ silr̄ Ad
vii.negat̄ an̄s. Ad ꝓbationē dr̄
ꝙ est ꝓpō copulatia. Ad ꝓbatio
nē dr̄ ꝙ lȝ in cathegoricis requi
rat̄ idētitas copule total̄ non tn̄
in ipotheticis. Et hec de q̄stione

Finis

Impressū est hoc opusculū in ce
leberrima vrbe Parisi̇ in vico sci
iacobi ad intersigniū scē barba
re per vuolfgangū hopiil.
Anno M.CCCC.LXXXIX

TRACTATVS CONSEQVENTIARVM MAGISTRI MARTINI MAGISTRI.

Defontenais

C. Flandin [illegible]

una q̄ꝰ fuit [illegible] [illegible] ꝑem ḡ [illegible]

q̄ꝰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] dubie [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ad [illegible] q̄dem [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] diligent[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] diuisio [illegible] [illegible] de [illegible]

e [illegible] hanc ee [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] duc sub [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] duc [illegible]

[illegible] [illegible] duo [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Aliud diminutivum est positivum [illegible] non sequitur hic autem quoddam diminutivum; quoddam [illegible] definite hic autem diminutivum est diminutivum non; Sive [illegible] continuatum illud sive comparativum non caret [illegible] [illegible] non; Et non caret in diminutivis; ut in anglario hic [illegible] aliquot [illegible]. Aliasque diminutivis [illegible] [illegible] super est quam [illegible] id est quibus illa [illegible] [illegible] intelligitur. Ut sicut simpliciter dicitur [illegible] [illegible] [illegible] si [illegible] completum sit [illegible] [illegible] una [illegible] hic in [illegible] diminutivum; [illegible] est [illegible] [illegible] esse [illegible] certum nominibus [illegible] intelligatur sive [illegible] quam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Prete[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] subditur; [illegible] [illegible]

suscipiens est. aquilinum autem esse et simum vel coloratum alio modo intenditur et remittitur. Cum igitur tres
species constituentur differentie et cum quedam sint separabiles
alie vero inseparabiles et rursus inseparabilium cum
hee quidem sint per se, alie vero per accidens et rursus ea-
que per se sunt differentiarum alie sunt secundum quas
dividimus genera in species, alie vero secundum quas ea que
divisa sunt specificantur, ut cum per se omnes differentie
huiusmodi sint animalis animati et inanimati, sensibilis et insensibilis,
rationalis et irrationalis, mortalis et inmortalis. quod ea que animati
et sensibilis differentia constitutivum est substantie animalis est
enim animal substantia animata sensibilis. eam vero que est mortalis et in-
mortalis differentia rationalis et irrationalis divisive sunt differentie anima-
lis per eas enim genera in species dividimus. Sed ea quidem
que divisive sint differentie generum completive constitutive
sunt specierum dividitur enim animal rationali et inrationali differentia et rur-
sus mortali et inmortali differentia. Sed ea que est rationalis

[illegible] dicit [illegible] sicut homines [illegible]
[illegible] sit [illegible]
[illegible] sic [illegible]
[illegible] divisa sit [illegible] dicitur [illegible]
[illegible]
[illegible] eadem [illegible]
[illegible] diversitate [illegible]
[illegible] est [illegible]
[illegible] que [illegible]
[illegible] sunt [illegible] que sunt [illegible]
[illegible]
[illegible] plus [illegible]
[illegible] neque [illegible]
[illegible] neque [illegible]
[illegible]
[illegible] quod [illegible]
[illegible] aliquid sit

Remontage effectué par l'atelier de reliure
de la Bibliothèque Nationale (1949)

